

deducere. si pijs. si deuoti. si seduli q̄siuerim⁹
 opē v̄iaz. quā q̄rere p̄monet⁹ sepe. pueniētes
 i nos b̄ndictōib⁹ dulcedis. Dormiebat Pe-
 tr⁹ nō orabat aliquē ex angel. factū ē t̄n illd
 qd sup tractauim⁹ i exēplū n̄mz angelicū p̄
 conū. Angelus astat. fulget. pulsar. surgere
 clamat. Soluit ⁊ educit libertatiq; relinqt.
 S; ecce dū meditatio nra p̄dicit i lōgī.
 frat astat pulsans ad ostiōlū solitudis n̄re. q̄
 situr⁹ (arbitroz) venit sup plimīs q̄ d cārico
 n̄ro tractada sup sunt. p̄cipue sup eo qd sedt.
 Esurientes iplēuit bonis. ⁊ diuites dimisit
 inanes. Nō me fallit estatio. Sumit ab h̄
 p̄su p̄ncipiū colloq̄ndi. Et nos parebim⁹ in
 q̄rētī. Locēt⁹ ē cētilogiū de impulsib⁹. p̄sedebi-
 mus. sit i medio nostri ih̄s xp̄s dñs noster.

Sequitur tractatus

non⁹ de eucharistia dragmaticus. sup illud.
 Esurientes iplēuit bonis. p. v. p̄tioses. ¶ Pri-
 ma p̄tios p̄cedit p̄ dialogū p̄ uorulas centū.

Surientes iplēuit bonis ¶ Di-
 scipuls **S**i ita res sebz/ esuriā
 obsecro/ q̄tin⁹ impleat me dñs
 bonis. diues nō fīā q̄so. nec di-
 mittar inanis. esurio nihilomi-

nus i h̄ cārico nosse qd p̄replabat aīa marie
 sup hac esurie. ¶ **Aḡ** Legi d̄ diuina sapia
 dictū ex p̄sona sua. Qui edūt me adhuc esu-
 riēt. ⁊ q̄ bibūt me adhuc sitiēt. Est igit̄ esuri-
 es ⁊ sit̄ aliq̄ nō corpal quā expūit et bruta.
 sed spūalis. q̄ ē fames nō panis material/ s;
 audiēdi v̄bū dei. qd ē sapientia dei p̄tis p̄ce-
 dēs et ore ei⁹ q̄ viuūt iterioz hō noster. ¶ Di-
 scipul⁹ **U**ide ne dissona sibi sit hec expositi-
 o. Estm̄ si edētes ⁊ bibētes sapiam adhuc
 esuriēt ⁊ sitiēt. quō dicunt̄ hic repleti bonis?
 Sitis q; ⁊ fames dicūt vacuitatē indigēti-
 am. nō plēni q̄dinē satietatē. Nōne sapientie
 fons ⁊ flumine ista salutarē aq̄/ quā q̄ bibe-
 rint nō sitiēt i eternū? Nō aut̄ coherere vidēt̄
 sitiēt adhuc/ ⁊ nō sitiēt i eternū. ¶ **Magister**

Eras nescies diuersimode dici satietates.
 sitim ⁊ esurie sapientie ceu ⁊ iusticie. ¶ **Disci-
 pul⁹** Nō poterit h̄ aptius fieri q̄ p̄ descri-
 ptionē resolutionēq; terminoz/ iuxta morē
 tuū. Dic igit̄ qd sit esuries. qd satietas sapi-
 entie. Et qd opposita satietas diuitiū. qd sit
 inanitas eozū dē p̄sequēter apparebit ¶ **Ma-
 gister** Esuries i genere describit̄ q̄ ē amor
 vel appetitus rei vt puenientis et absentis.
 Et si amor sequit̄ apprehensionē intellectu-
 alē seu rationale de qua ad p̄positū. tunc ad

dendū est in descriptione tanq̄ p̄ differētia:
 q̄ esuries ē amor p̄sequens apphētionē ra-
 tionale rei sibi puenientis ⁊ absentis. vel vt
 puenientis ⁊ absentis. Satietas sibi corre-
 spondens/ est amor p̄sequens apphētionē ra-
 tionale rei vt cōuenientis diūcte seu p̄ntis.

¶ **Discipul⁹** Differūt ergo satietas ⁊ esuri-
 es sicut amor ⁊ desiderū/ quozū sunt opposi-
 te rōnes. q; amor p̄sentis est. desiderū v̄o re-
 spicit ad futurū.

¶ **Magister** Inuenimus
 esuriē ⁊ sitim dici/ nō t̄mmodo d̄ absentē vl
 futuro. sed etiā de p̄sentē iā habito. quod ani-
 de sumit sine penuria. p̄pterea nō tollit satie-
 tatē. Rursus auiditas ipsa tollit fastidium.
 quasi nouū semp accipiens qd habet ⁊ amet
 id est cupiat. Tū dicit̄ auiditas qua cupit si-
 mul h̄re ⁊ tenere. Sic habes i p̄sa. Fruunt̄
 nec fastidiūt. q̄ frui magis sitiūt. Exempluz
 est i voraciter edētib⁹ ⁊ bibētib⁹. q; satifaci-
 unt desiderio. neq; prius illud fastidiūt. q;
 usq; fiat alteratio futuris appetētis in aliā q̄
 litatē.

¶ **Discipulus** Exemplis consentio.
 ¶ **S**ed vñ venit nausea vel fastidūz spūalē
 fructū/ cū aīa sit immortalis/ nec alterabil⁹ i
 eētia sua.

¶ **Aḡ** Prouenit hoc ex diu-
 ctione cū corpe. Pōt etiā in separtis spūitib⁹
 cū nō fuerint confirmati/ variatio cognitio-
 nū simul ⁊ affectionū suboriri. Secus i cō-
 firmat⁹. quos fructio diuinitatis iugiter eo-
 dē tenore quasi semp renouato delectabit et
 implebit. Quaz rē postulat ecclesia post cō-
 munione orans. Fac nos quesum⁹ dñe di-
 uinitatis tue sempiterna fructōe repleti. quā
 p̄ciosi corpis ⁊ sanguis tui r̄p̄alis p̄ceptio p̄
 figurat.

¶ **Discipulus** Audio nūc q̄ conso-
 ne dicit̄ xp̄s ad hoc canticū. B̄ti q̄ esuriūt et
 sitiūt iusticiā. qm̄ ipsi saturabuntur. Et p̄s.
 Edent paupes ⁊ saturabunt. Et alio cantri-
 co. Famelici saturati sunt.

¶ **Magister** Nō
 dū forte sensisti q̄rsuz te ducere p̄nt hec can-
 tica. ¶ **Discipul⁹** Quorsum p̄cor? ¶ **Aḡ**.
 Siquidē ad compendiosam totius beati-
 tudinis cognitionē.

¶ **Discipulus** Quo-
 nam modo? ¶ **Magister** Paucis accipe.
 Si esurientes implēt bonis. si ido beati sūt
 q; esuriunt iusticiā/ cum addit̄. quia satura-
 bunt. si beatitudo nihil aliud sit q̄ dei frui-
 tio qd est om̄e bonū. nōne p̄sequēs ē q̄ esuri-
 entes de quib⁹ maria loquit̄ sint beati? ¶ **Di-
 scipulus** Consequēs ē fateor. nisi de beati-
 tudine fiat sermo equiuocus.

¶ **Aḡ**. De-
 scribamus qd sit fructio dei. quatinus de-
 uocatio nulla latere possit. Est itaq; fructio

Tractatus nonus

dei opatio fm habitū gr̄e gratificat̄is nō īpe
dita. ¶ **Discipul⁹.** Grauis est descriptio hec
magistralis. Sed videne cadas ī illud. Dū
breuis esse volo/obscurus fio. ¶ **Magister.**
Hō tñ magistralis ē hec descriptio / sed phi
calis. Quis de terminis sit p̄terea theologis
Describit em̄ p̄hs delectationē. q̄ est opatio
fm naturalē habitū nō īpedita. Cōstat aut̄
q̄ fruitō dei delectatio ē. aut nō sine delecta
tione. Fruimur (inqt̄ Aug⁹.) cognit̄. ī quib⁹
īp̄is p̄pter se mēs delectata q̄scit̄ ¶ **Discipu
lus.** Elucescere tenuit̄ incipit̄ p̄portional̄
ad tuā phi descriptio. S; h; vtraq; dubitati
onē. q̄ pacto describit̄ delectatio p̄ opatōem
cū delectatio sit passio q̄dā mulcebr̄ ad opa
tionē p̄sequēs r nō opatio. Rō. q; sit opatio
q̄si exp̄mēdo. delectatio aut̄ velut imp̄mēdo
Exemplū ī puer̄ lactētib⁹. vñ nomē delecta
tionis r oblectatōis tractū ē. puer exp̄mit se
ad vbera. vñ lac imp̄mit̄ ī os ei⁹. ¶ **Mag⁹** Cō
q̄sitio tua videt̄ a pho sine decisiōe dimissa.
Sed saluem⁹ vtrarūq; viā dicentes. q; si de
lectatio sit aliud ab opatōe. causat̄ tñ ab opa
tione. r ita descriptioes dicte sunt date p̄ cau
sam. q̄si dicerem⁹. Delectatio est ex opatōne
fm habitū p̄naturalē nō impedita. s̄lt̄ de
fruitione suo mō. ¶ **Discipulus** Sit ita vt
dicis. Non em̄ placet in hac religio. Alit̄
non habet̄ intentū / q; fruitio dei sub tali de
scriptioe sit beatitudo. Conuenit̄ em̄ viatori
bus p̄ gratiā deo fruētib⁹. ¶ **Magister** Po
terat̄ mor̄ explanari tua dubitatio / si volue
rim⁹ distinguere duplicē beatitudinē. Unā
spei. alterā rei Unā gratie. alterā glorie. qua
lis distinctio p̄munis ē r accepta. Aut si vo
lumus ad beatitudinē glorie sermonē p̄tra
here. patiet̄ hoc ī p̄a additio qua dicit̄ nō im
pedita. h̄ nēpe non implebit̄ p̄fecte nisi ī glia
que ē gratia p̄sumata nullatenus impedita.
¶ **Discipulus** Valo amplecti fateor̄ distin
ctionē d̄ duplici beatitudine. S̄lt̄ q; duplex
ē fruitio. vie. s. r patrie. scrupul⁹ tñ ingerit̄ ex
p̄senti dicto mo. q; nulla ē hic opatio fm ha
bitū gratie gratificat̄ / que nō impeditū
patiat̄. ¶ **Magister.** Et patiet̄ scim⁹. sed nō
sp̄ tale / qd tollat̄ fruitionis dei rōem. Un̄ q;
duplex ī genere numerat̄ impeditū frui
tionis actu alis. Unū causat̄ necessitas. alte
rū fragilitas. terciū vanitas. quartū iniqui
tas. Causa p̄ma est tolerabilis. scda misera
bilis. terciā punibilis. quarta dānabil. Pri
ma interrūpit̄ fruitionē. sed nō ēē morali seu
seritorio / habitu gratie remanēte. In scda

frustrat̄ actus fruitōnis. In terciā fordidat̄
vt leprosi p̄anus p̄pter veniales culpas que
sunt ligna cremabilia. senū stipula. Quarta
rō totū destruit r eradicat̄ fundamētū ¶ **Di
scipul⁹.** Nota loqueris. adde q̄lia sunt ad
iutoria. ¶ **Magister.** Admirū conar̄ liber
tatis multiplex. Insup habitus acq̄situs ex
actuū frequētatiōe bonoz. Inuat̄ p̄terea ro
boratio vel augmētū habit⁹ gr̄e gratificat̄.
tā in se q; ī suis ramificationib⁹ p̄ vites. do
na r b̄titudines. Deniq; p̄ ablationē ipedi
mentoz int⁹ r extra. diuinit⁹ p̄ angelos aut
humana idustria ī corpe r aia p̄parā. ¶ **Disci
pul⁹** Latā apuisti materiā. quā coarteforo
¶ **Mag⁹.** Si cupis agnoscere p̄cipuū frui
tionis dei p̄statu vie nutrimentū r feruor̄ in
cētū / qd vel quale potero p̄uenientius ex
ponere / q; eucharistie sacramētū. Hoc ē sa
cre p̄munionis mysteriū / in q; r̄pus sumit̄. re
colit̄ memoria passionis eius. mens implet̄
gratia r future glie nob̄ p̄ign⁹ dat̄. Hoc ex
clamādo canit̄ sc̄ta ecclia. Hic sup addit. O
q; bon⁹ et suavis ē dñe sp̄s tu⁹ ī nobis. q; vt
dulcedinē tuā ī filios demonstrares / pane su
auissimo de celo p̄sposito. esuriētes impleuit̄ bo
nis. fastidiosos diuites dimittēs ianes ¶ **Di
scipulus.** Sc̄tm̄. pulcrū r p̄sonū das frui
tionis auxiliū. De q; fiat obsecro collocutio
inter nos p̄lixior. q; ordinauit̄ deus cērega
le sacerdotiū. ¶ **Mag⁹.** Fiat vt voles. cui q;
rēti r̄siones adijciā. ¶ **Discipulus.** Dici
p̄mis si btā nostra isto fuerit vsa sacramēta
li cibo dū viueret. maxime ī illo cenaclo grā
di strato mont̄ syon. vbi p̄mit̄ exhibita ē in
stitutio hui⁹ sacramēti. qd añ fuit̄ p̄dicat⁹.
dicentib⁹ multis r retro ab euntibus. Dur⁹
est hic sermo. cui p̄dicatōi. pbabile ē interfu
isse mariā. ¶ **Mag⁹.** Probabile. q; sequeba
tur filiū tunc vnicū custodē suū (sicut loqui
mur) pede post pedē. Probabilia insup sunt
plurima de r sup hac beata h̄araruz. q; sunt
potius accipiēda de pietate deuotōis / q; d̄
fidei necessitate / vel temeritate assertōis. vbi
non suppetit̄ autoritas sc̄pture cogens. aut
ratio p̄uincēs. ¶ **Discipul⁹.** Sic accipiēda
decreui dicta tua / aliorūq; doctorū ī hac ma
teria. Alioquin viā nimis prona p̄beretur
ad errorē. Neq; placet rōcinatio nonnullorū
generalis dū arguunt. De⁹ potuit̄ p̄fer
re hāc grāz matri sue. ergo contulit̄. Potuit̄
itaq; dare fruitionē patrie ab instātī p̄ceptio
nis cū alijs multis. que certū est nō dedisse.
¶ **Mag⁹.** Quid si addatur ad possedei q;

hec docuit ipm dare matri sue. ¶ Discipulus
 Redi i mentē opusculū tuū p articulo fili in
 materia pbatōnis articuloz fidei. Cui? reso
 lutio final' stat i h. qz i rebz ad extra non ideo
 deus dicēdus ē facere aliqz qz decētia sunt et
 bona. s; econtra poti' ideo aliqz dicūt et sunt
 bona. qz de' talia vult eē illa. Lōsonat illud
 phie ap' Boeciū d' deo. quē nō externe per
 pulerūt fingere cause materie fluitat' opus.
 ¶ Mag' Sic ē vt memisti. Sic tollēdū est
 argumētū tale ad intelligētiā vitat'. nisi pre
 supposita rectitudine fidei. alioqn nō edifica
 tio s; irritio sepe veniūt. ¶ Discipul' Quid ē
 pieras fidei? ¶ Magister Habes a melati?
 alibi. qd nūc sub p'pēdio repeti p't. Pieras fi
 dei ē pbabil' seu verisimilis opinio sup aliqz q
 denotōez edificare pnt. q' ex scriptur' autēticis
 nec clare sequunt' nec repugnant. Et sic acci
 pi volo que p'dē vel deinceps enūciauero. q'
 liter in nostra Iosephina p'misi prestatōem
 metro ludēs. ¶ Discipul' Redi nūc ad po
 ra post digressiōnē hāc nō penitus inutilē.
 ¶ Magister Immo necessariā p' dicēdū. vt
 temeritas cuitet' z ceruicosa p'tētio. qm z vbi
 securio ē (testibz Hiero. z Greg.) pia dubi
 tatio qz temeraria diffinitio p'ot igit' pie cre
 di debriā nostra. p'mo q' credidit z sciuit my
 steriū bñdicti sacramēti. z an' institutōz z p'
 imo z dū instituebat. licet p'ns fuisse nō cre
 dat. nec tūc cōicasse sacramentalit'. potuit attū
 tūc spūalit' z an' z p' effectū māducatiōis ac
 cepisse. ¶ Discipul' Ediffere q' rōe fieri po
 tuerit illd' qd dicit'. ¶ Mag' Possū faciliē ex
 traditōibz doctoꝝ triplici māducatiōe sacri
 Quidā sacram' māducat solū spūalr. Alij so
 lū sacramentalr. alij p'o sacralit' z spūalr vtro
 q'mō. ¶ Discipulus. Usitata ē hec distin
 ctio. s; ipaz p' p'ceptōes elucida ¶ Magister
 Māducatō sacri solū spūal' nō sacramental'
 fit p' fidē hui' sacri q' p' dilectōz opat'. ¶ Disci
 pul'. Sista h' p'mo qd' rētes si spūs an
 gelici dici pnt' frui h' sacro bñdicto spūalitē.
 qz p' stat eos frui deo / impletos bonis ab eo
 Sillis eēt q'stio d' maria brā. q' nō iā frui p'
 fidē. s; p' spēs clare z imediare visionis cū in
 besione p'fectissima. quietissima qz p' amorez.
 ¶ Magister Rūdet descriptio negatiue. Nō
 em' p'fus. i. frui deo z frui spūalit' h' sacramē
 to. s; ecōuerso q'sq's frui spūalit' h' sacro frui
 tur vere deo. Deficit igit' i angel' rō māduca
 tionis sacri. qz nō ordinatū ē nisi p' viatoribz
 hoibz. Ideo recte viaticū appellat'. Maria
 p'o nō mō. s; tūc dū instituebat sacram' viatric'

erat hñs fidē. De p'mo vō dicit Aug'. Cre
 de z māducasti. Credidit maria. p'pter qd' et
 māducauit. ¶ Discipul'. Sic videt'. transi
 nūc ad māducatiōez solū sacralē describēdo
 eā. ¶ Magister Sacral' māducatō dūta
 rat ē actual' susceptio sacramēti corporal'. cū in
 formi fide sine charitate. ¶ Discipul'. Si
 ita ē / p'fectiz video sine multiplicatiōe q'stionū
 q' nec brutū nec angel' nec infidel' nec hereti
 cus nec discredēs h' sacramētū. comedunt h'
 sacramentalit' ipm. Rō p'p'icua ē. qz fide ca
 rēt. Infantes vō baptizati / qz fidē habēt ha
 bitualē seu fidei sacram'. assumere pnt' etiā sa
 cramentaliter. qz de spūali cōstat / p'pter habi
 tū fidei. Alioqn quō vez eēt generalr illd' vō
 bñ xpi. Nisi māducaueritis carnē filij hoīs
 nō habebitis vitā i vobis. ¶ Consequēter ha
 bet' qd' sit māducatō sacramēti spūalis sil' et
 sacramentalis / si due p'cedētes iūgant' i vna.
 ¶ Magister. Liberat nos a multiloq'o / p'
 uolās ingenū tuū. Nūc accipe q'slis z q's fre
 quēs fuerit māducatō marie / p'supponēdo
 pro dicēdis q' i ipsa non minor fuerit fides
 cū charitate circa figuras hui' sacramēti da
 tas i lege scripture / simul z nature. qz i alijs
 patriarchis z p'phetis. saltē post p'ceptōez ie
 su xpi. ¶ Discipulus. Nō dubito qn extūc
 non obscurior / sed clarior fuerit in eā fidelis
 cognitio cū charitate / p' ceteris p'riarchis et
 p'phetis. imo z aplis. Quicqd' sit de illa po
 sitione / q' ab vtero fuerit in eā puentū rōnis
 iudiciū / cū actuali opatione gratiarū simul
 z vtrū. Sumūt argumētū ab exultatiōe
 Johis i vtero matris. Addūt q' nec i somno
 cessabat opatio talis in actu mētis. Iūgunt
 q' oia sciuit tūc q' beati sciūt. licet nō cū clari
 tate pari. Sufficit aut' ad rez nostrā solidior
 positio quā me dixi nō ambigere. Deduc vl
 tra qd' itēdis ¶ Magister Dignare me lau
 dare te vgo sacrata. sil' cū bñdicto fructu vē
 tr' tui ihu xpo. Da deligno vite / dignos ac
 salubres fruct' crape sine exercepe. Da theo
 reumata digna p'mere. qz sit h' p'mū. ¶ Ma
 ria. Sicut p' ceteris in via clurūt iusticia. B
 sic p' ceteris puris viatoribus / impleta fuit
 bonis. ex illo. in illo z p' illū qui ē ome bonū.
 dicens ex sentētia anie sue magnificāti deū.
 Bñdic aia mea dñm. q' replet in bonis desi
 deriū tuū. ¶ Discipulus. Lōsentio Magi
 ster. Maria. Sicut p' ceteris in via co
 gnouit. credidit z intellexit figuras legis et
 nature / xpi sacerdotiū; p'signantēs. sic in il
 lis aut' p' illas / manducauit fruiue benedi

Tractatus nonus

etū fructū vētr̄ sui. ⁊ spūalr̄ ei⁹ sacm̄. vñ ex
ultrauit spūs ei⁹ i deo salutarī suo. ¶ Discipu
lus Cōsentio. ¶ Dgr̄. Maria dū legebat
dauid p̄ez suū dicentē de xpo filio suo. Tu
es sacerdos i etnū fm̄ ordinē melchisedech.
q̄. s. panē ⁊ vinū obtulit. extrūc̄ intelligebat ⁊
māducabat spūalr̄ h̄ sacm̄ b̄ndictū. vñ ceci
nit. Magnificat aīa mea dñm. ¶ Discipul⁹

Cōsentio. ¶ Magister. Maria psallēs il
lud dauidicū. Deor̄iā fecit mirabiliū suoz
mificoz ⁊ mifator dñs / eīcā dedit timētib⁹
se. Deor̄ ero i sc̄lm̄ testamētī sui. Credebat
⁊ intelligebat hāc eīcā sac̄alē figurari. ⁊ in fi
gura comedebat eā. et testm̄ spabat heredita
tis et̄ne. ¶ Discipulus. Cōsentio. ¶ Dgr̄.
Maria nō min⁹ refecta est ⁊ iplera bonis h⁹
sacramētī q̄ p̄ez antiq̄. q̄s loquit̄ apl⁹ / q̄
eādē eīcā spūalē māducauerūt. ⁊ eundē potū
spūalē biberūt. Biberūt autē d̄ spūali p̄secū
te eos petra. petra autē erat xpus. q̄ ē vere pa
nis q̄ de celo d̄scēdit. ¶ Discipul⁹. Cōsen
tio. ¶ Dgr̄. Maria dū stās vel orās i tem
plo. aspiciēbat. credebat ⁊ intelligebat / om̄es
oblatōnes. victimas ⁊ holocausta. sacrificia
insup̄ matutina ⁊ vesptina / māducās. imple
bat bonis hui⁹ b̄ndicti sac̄i. etiā an̄ p̄ceptuz
b̄ndicti fruct⁹ vētr̄ sui. ¶ Discipulus. Con
sentio. ¶ Magister. Maria / sicut intellexit
filiū suū fuisse agnū q̄ occisus est ab origine
mūdi. prout Iohes i Apoc̄. loquit̄. Sic re
colēs sacrificiū Abel ⁊ eius martyriū frueba
tur xpo agno q̄ fuit figurat̄ occisus in eo
p̄mitie martyriū ⁊ ḡnūitatis p̄secutor. ¶ Di
scipulus. Cōsentio. ¶ Dgr̄. Maria / dū
celebrat̄ phasē siue pasca iudeoz. celebrat̄ et
ipsius aīa cū erulit̄ de spūs pasca nostz qd̄
immolatus est xps. quē epulabat̄ in asimis
sinceritatis ⁊ veritatis. fermento veteri reiecto
cū fermento malicie ⁊ nequicie. ¶ Discipul⁹

Cōsentio. ¶ Dgr̄. Maria / quocūq̄ lo
co fuerit corpaliter in vespe cene dñi. come
dit an̄ ⁊ post institutōz hui⁹ sacramētī / verū
corpus. ⁊ bibit spūaliter verū sanguinez filij
sui plus appropriate. dū illud Judas come
dit solū sacramentalit̄ / si fidē informē tunc ha
buit. aliter nō. Ceteri s̄o tam spūaliter q̄s sa
cramentaliter receperūt. ¶ Discipulus. Con
sentio. ¶ Dgr̄. Maria / vespe dicte cene / di
cenda fuit frui corpe et sanguine filij sui / pl⁹
appropriate q̄ ipse xps. dicit̄ se cibasse eodē
pane ⁊ vino mystice p̄secratis. qz nō in fide
⁊ in clara visione. nec in augmentū chari
tatis / seipso fructus ē. ¶ Discipulus. Con

sentio. ¶ Dgr̄. Maria / dicto vespe ionis
sancto. ⁊ si nō fuit insignita caractere sacer
dotalis officij / dū iudas illū suscepit / nibi
lomin⁹ nūc ⁊ antea ⁊ postmodū / fuit in rega
le sacerdotiū p̄ p̄sortib⁹ suis inuncta. nō qd̄
ad p̄secrādū / sed ad offerēduz hāc hostiā pu
rā. plenā p̄fectā in altari cordis sui. In q̄ sp
ignis ardebat holocausti. Fuit em̄ rub⁹ ar
dēs icōbust⁹. ¶ Discipul⁹. Cōsentio. ¶ Ma
gister. Maria / plus placuit deo / plus hu
mano generi p̄fuit post xpm̄ b̄ndictū fructū
siue filiū suū / offerendo ipm̄ spōtance in ho
locaustū in ara cordis sui / feruētissima char
itate succensī / q̄uis hoc prim⁹ fieret i eni
gm̄tib⁹ ⁊ figuris an̄ cenā hanc b̄ndictā fru
ctus vētris sui. ¶ Discipulus. Cōsentio. ¶
Sed ecce numerasti q̄si fruct⁹. xij. ligni vi
te. qd̄ in paradiso viderūt Ezechiel ⁊ Iohes /
trāsp̄latū iuxta decursum fluij defluēt⁹ a
sede throni dei et agni / fm̄ ripas duplices a
dextr⁹ ⁊ a sinistr⁹. Dixisti de sinistra figuraz
in lege nature ⁊ scripture veteris notatuz. Ad
de si vis totidē ex dextra fruct⁹ veritatis i euā
gelicis hystoriz p̄letaz. Marime qz dixit
apls. sacramētū xpi abscōditū fuisse a seclō.
sed i ecclia ⁊ ab ecclia p̄palatū. ¶ Dgr̄. Di
ctū apli nō ita strictū accipiendū putaueris
vt nō aliq̄liter fuerit ⁊ ab aliq̄b⁹ intellectū. q̄p
peline cui⁹ fide implicita vel explicata nūq̄
fuit salus. Nō tñ fuit an̄ legē gratie sic i ipsa
realiter exhibitū seu p̄letuz. Faciā igit̄ qd̄
hortaris. Et sit theoreuma primuz. ¶ Jesu.
Tua fructio esuriēs replēs bonis / fructio
us affectū marie spm̄ / q̄s corpal̄ p̄secratio et
lacratio suauissima tūp̄si. q̄ es b̄ndict⁹ fru
ctus vētr̄ sui. Rō. qz cū maiorī merito vñ ex
ultrauit spūs su⁹ i deo salutarī suo. ¶ Discipu
lus Cōsentio. Magister. Jesu. Tua frui
tio seu māducatio esuriēte / replēs bonis.
mirabilior fuit et fructuosior s̄o mō in maria
sil⁹ ⁊ ḡniali spōso suo ioseph / q̄ sola contre
cratio vel visio corpalis dñi natus es i beth
leē iude. dū reclinat⁹ sup̄ fenum iacuisi i me
dio duū aialuz i p̄sep̄io / q̄si pabulū iumēto
rū. Et certe compar⁹ ē hō iumētis insipienti
bus q̄b⁹ dedisti cibū. Et ad q̄rū vilia ⁊ sordi
da corda / sepe venis p̄cinētib⁹ cū ecclia chor
ris angeloz. Gloria in altissimis deo. Et in
terra pax hominib⁹ bone voluntatis. ¶ Di
scipulus. Silentio meo deinceps cōsenti
re videar / vbi nihil addidero. ¶ Magister.
Jesu. Tua fructio presentabatur marie et
Ioseph i circūcisione / qñ p̄mo sudisti p̄cio

Super Magnificat LXXXIX

sum sanguine tuū nō dubiū cū clamore va-
lido ⁊ lacrimis. vñ tūc exaudit⁹ es p̄ tua re-
uerencia. ¶ **Jesu.** Tua fruitio figurabat i ob-
latōibz tū regū p̄ p̄m̄iis gentiū. quā tūc fi-
gurā intelligebat Joseph ⁊ maria. ⁊ sitētes i
corde suo sicut orās postulat ecclia. vt q̄ so-
lenni celebrās officio. purificare mentis intel-
ligentia cōsequimur. ¶ **Jesu.** Tua fruitio fuit
ipsi Simeoni q̄ iustus erat ⁊ timoratus. sicut
⁊ anne p̄phetisse. cū parētibz tuis i exultatō
ne spūs ⁊ gratiarum actōe cognita. dū excla-
mavit Simeon b̄ndicens deū. ⁊ int̄ vlnas
te puerū baiulās. Hunc dimittis ⁊c. Deni-
q̄ i oblatōe ⁊ imolatione turturū aut pullo-
rū i columbarū cognoscebāt oblationē tui ipsi
us in cruce signatā. ¶ **Jesu.** Tua fruitio fuit
in maria ⁊ ioseph p̄ illud vniuersūz pegrina-
tionis septēniū. dū p̄terea fuisti ipsis subdi-
tus stās i medio sicut q̄ mīstrat. tā i domus
obsequio. q̄ i fabrilis forrassis opificio. Tū di-
crus es a iudeis nedū fabri fili⁹. s; faber mā-
silitis q̄s tps dū eras q̄si incipiēs. xxx. annoz.
vt putabaris fili⁹ ioseph. ¶ **Jesu.** Tua frui-
tio gustabat iā a Maria ⁊ ab aplis credenti-
bus dū p̄dicasti h̄ sacm̄. ⁊ dū abeūtibz alijs
quesiuit i a remanētibz. Nunq̄d ⁊ vos vults
abire. Rōdit Petrus illuminatus int̄ a p̄re
forrassis. ⁊ a matre tua astāte nutibz ⁊ signis
admonitus. Dñe ad quē ibimus. verba vite
eterne habes. ⁊ nos credim⁹ h̄ p̄mo. Dehinc
⁊ cognouim⁹ q̄ tu es xps filius dei. ¶ **Jesu.**
Tua refectio dū maria recepit ecclie sacra-
mentū etiā sacramentaliter / maxime post ad-
uentū spūs sc̄i / qñ cepit h̄ sacm̄ frequentari.
fuit admirabilior suo mō / q̄ maternal gene-
ratio vbi dei. Nec em̄ fruitio sacramentalis
ponit generationē vbi dei et aliud multū vl-
tra in admirationē ⁊ vtilitatē oim a p̄genie i
progenies tūc p̄ntibz eū. ¶ **Jesu.** Tua fruitio
sacramental si i mīstrata marie viatrici (sic
pie credi pot̄) i dū a ioh̄e custode. nedū a pe-
tro vicario tu / ⁊ totius ecclie p̄ncipali. ve-
rum etiā a diaconibz septē constitut⁹ ad hoc
ipm̄. inter q̄s p̄m⁹ fuit Stephan⁹. imor ⁊ a q̄
liber passim sacerdote sine distinctōe. qz sic
exigebat hūilitas Marie singulari / dū attē-
debat oportunū temp⁹ ⁊ locū. ¶ **Jesu.** Tua
fruitio sacramentalis q̄ Maria impleta est
bonis. exēplar erat ⁊ est oibz fidelibz. qz esuri-
ant h̄ sacm̄ ⁊ impleant bonis ei⁹ cū fidei cer-
tissime firmitate. que spem ⁊ dilectōez opat̄.
Deniqz qz nō inuanū vel omissionē ⁊ p̄tem-
ptū. gratiā hāc. id est eucharistiā suscipiant.

Jesu. Tua fruitio sacramentalis impleuit.
Maria p̄us bonis q̄s obiret. i. obuiam tibi
xpo iret ⁊ assumeret i celum. Nec abhorret a
pietate fidei. qz tu b̄ndict⁹ fructus v̄tris sui
totus festiuus adueniēs / deder⁹ sibi (sic post
modū Dionysio i carcere) mysteriū h̄ co:po-
ris dicēs. Accipe h̄ chara mea qd̄ mor cō-
plebo tibi i regno meo vna cū p̄re meo. ¶ **Jesu.**
Tua fruitio nūc est m̄ri tue regnati in pa-
tria / copiosior ⁊ auidiōz quasi impletio ⁊ to-
to ore dilatato. sed suo mō videt̄ fuisse mira-
bilior in via. Rō. qz difficilior. et i augmēto
meriti p̄pter enigma fidei maior. ¶ **Discipul⁹**
Consentio. ¶ **Magister.** Cōgaudeat igit̄
tur ⁊ exulter semp ecclia / cū iocūdo pignoz
amozosi solata dono. Ecce em̄ emanuel. i.
nobiscū deus. q̄nis abscondit⁹. q̄nis velat⁹.
tū vere deus. Cōpleuit deniqz qd̄ ascēdens
p̄misit. Ecce vobiscū sū vsqz ad p̄sumatiōez
seli. neqz iā est aut fuit alia natio tā grādis q̄
habeat deos appropinqzantes sibi. sic de⁹ n̄
adest nob. ⁊ certe ipsi n̄ sūt dii. ¶ **Discipulus.**
Stupeo tot⁹ mecū ⁊ admiratōe suspēdoz
vñ tā q̄lit̄ ⁊ cur hec grā. hec eucharistia. hec
bona grā. ¶ **Magister.** Mirari te ad ifinita no-
lo. q̄ sic voluit / sciuit et potuit. Dia ei q̄cūqz
voluit fecit. ⁊ q̄ fecit b̄n̄ fecit. Vidit ei cūtra
q̄ fecit. ⁊ erat valde bona. ¶ **Discipul⁹** Cur
hāc mihi cās induc⁹ q̄ general̄ ē ad oia. velle
vt ad p̄ricularē ⁊ proximiorē cās h̄ sacramenti
descēderes. ¶ **Magister.** Si hec i p̄mis t̄
bi cā nō sufficit. neqz si mille alias assignaue-
ro poteris p̄terari. nec ad intelligētie lumen
ascēdes. Et h̄ dictū sit vniuersalr p̄ oibz arti-
cul⁹ fidei. Ulex siqdē credere oportet accedētē
ad deū qz ē. ⁊ qz mēiri aut fallere n̄ p̄r. S; i
h̄ sacm̄to p̄cipue requirit̄ firmissimū fidi fir-
damentū. Alioqn̄ q̄cqd̄ rōnis i ductū fuerit
plus offendet et obruet / q̄ edificet vl̄ oñdat.
¶ **Discipul⁹.** Credo sic ecclia credit. ¶ **Ma-
gister.** Stra firm⁹ i hac certitudine v̄boz et
secur⁹ es. aut si p̄pendiosius agere vis. dic et
toto corde xp̄ian⁹ sū. ¶ **Discipul⁹.** Fiat as-
sidue dño p̄picio. ¶ **Magister.** Quid igit̄
vltra petis. qd̄ exigis. ¶ **Discipul⁹** Sane
cupio vtrūqz intelligere qd̄ credo. tū ad p̄so-
lationē meā. tum alioz catholicoz forrassis
edificatōz sil̄ ⁊ hereticoz p̄futatōz. ¶ **Magi-
ster.** Cause placent si tenueris illud apli.
Nō plus saps q̄ oportet. Sunt em̄ diuisio-
nes gratiarū. Ambulet vnusquisqz igit̄ put
ei diuisit dñs mēsurā fidei. Hoc in ex-
p̄siti-
one vel intellectu sacrarū scripturarū. Hoc

q: nō pōt tradi capitalio: diuersitas int fidē
 z phiaz. Nā posito phie fundamēto / sequit
 necessario mundū nunq̄ incepisse. Sequit
 aias hūanas vel eē infinitas. vel eē vnica. vt
 delirat Auerois. vel migrare de corpibz in
 corpa p infinitas reuolutionū vices. vt som
 niabāt Pitagoras z plato z sequaces. aut q
 aia rōnalis mortalis ē. Quodcūq; hō pces
 sum fuerit ex altero q̄ttuor hoz modozū. tol
 lit / sequēter oīs pīa religio. ¶ **Aḡ.** Uere
 colligis. Hūc oculos tue p̄siderationis fide
 purgatos / p̄uerte ad brās beatay Mariā. p
 pendēs apte q̄s verū sit illud ecclielaudātis
 eā p̄coniū. Gaude maria hōgo cunctas here
 ses sola interemisti i vniuerso mūdo. / phozū
 marie. ¶ **Discipul⁹.** Quo pacto sic. ¶ **Ma
 gister** Hūmilitatē qz verbū hōo virgo p̄cepit.
 hōgo p̄māsit / hoc nos credim⁹. ipsa p̄ exp̄ien
 tiā intellexit. Nihil hōo scit verius q̄s doctri
 ne exp̄ientia. Nāc solā habere ducē et magi
 strā p̄fessi sunt phi. Siquidē tolle certitudi
 nē exp̄ientie. tolle veritatē eius. subuertit pa
 riter oīs philosophantiū viā vel inuestigatō
 veritatis. Tollit vero falsa vel insufficiens
 exp̄ientia. quā opinati sunt phi hīe genera
 lem. q̄ ex nihilo nihil fit. q̄ nō nisi p̄mittitōe
 secūū hōo fit. q̄ deus nec homibz nec corpori
 bus cohabitāt. cū ceteris sine numero. q̄ oīa
 partus p̄ virginē nostrā exptus / falsificat et
 confundit. ¶ **Discipulus** Habebat ne Maria
 rōnes alias ab hoc vnico part⁹ exp̄imento.
 ¶ **Aḡ.** Habebat p̄fecto p̄ sp̄m̄ propheti
 cum / tā suū q̄ p̄cedentiū patrū. q̄ sp̄s aper
 tissima luce / sup̄ oēm rationē vel demonstrati
 onē haberi naturalit̄ possibile / veritates no
 stre fidei certissime reuelabat. z ad intelligen
 tiā collustrabat. ¶ **Discipulus.** Quid que
 so dixeris. An beata nra videbat verūz cor
 pus filiū sui / v̄ ip̄m sacramentaliter p̄secratū
 sumebat. ¶ **Magister.** Si de visione sensua
 li queris. nec p̄ oculis eius i viā. neq; nūc i
 patria corpali. p̄cipi pōt vt hic ē. Intelli
 gi hōo sic / creā vere pōt sicut nec sp̄s oculo
 ¶ **Discipulus** Confundit hec intellectual̄ ex
 perientia sapiētissima stultū phie p̄ncipiū ve
 lut in om̄ibz. Sed erat altera ne rō marie cō
 tra phos q̄s p̄reuelatiōem aut fidē. ¶ **Aḡ.**
 Erat p̄fecto / q̄suis rationē hāc etiam ex
 naturalibz / methaphisicis officinis. z nra si
 des plurimū inuaret z illustraret. ¶ **Discipu
 lus** Offer obsecro rōem vel morālē si habes
 vel methaphisicā vel mathematicā vel logi
 calē vel legiticā fm̄ tres pres phie. ¶ **Aḡ.**

Animaduerte i p̄mis veritatem vnā. q̄ salu
 briozē. q̄ solidiozē nullus vnq; phozū legi
 posuisse. nullus recte philosophātūz tradit
 vel nescisse vel negasse. ¶ **Discipul⁹.** Pape
 dic q̄ sit illa z si theologie cōsona sit. ¶ **Ma
 gister** Consona plane. Est aut̄ hec veritas
 Quicqd̄ sit / sit p̄pter finē. ¶ **Discipul⁹.** Le
 gi eā i phisicis z metaphisicis ab Arist. legi
 ab Auic. legi a p̄metatoze z Algafel / cūz ce
 teris sub hac snia varie demonstratā. Nec vox
 vlla exp̄ientie p̄sonantioz inuenit. sed qd̄ ad
 rē nra. ¶ **Magister** Multū p̄ oīa. Primo
 qz sequēter optet vt fm̄ exp̄ientia vel exp̄igē
 tiā finis / cetera oēs cause tres habeāt mode
 rari. sicut efficiens cā sit illa p̄ncipalis. instru
 mēralis aut coadiuūās. Iterūz material̄ cā
 sit illa p̄ma v̄ scda vel terciā. Rursus forma
 lis cā / sit illa p̄stituēs. informās. inherēs aut
 solū exemplaris. aut obiectaliter seu vitalit̄
 immutās. de quibz nō ē differendū p̄ singla.
 sufficit applicare proposito. ¶ **Discipulus.**
 Sufficiat dū p̄mit⁹ oīderi veritatē hanc
 theologie p̄formē esse. ¶ **Aḡ.** Nō pōt ad
 p̄is efficacius exēplū sumi. neq; sublimius
 q̄s in p̄stituōe p̄ma hierarchie poltie. vbi
 seraphin sup̄iores collocant z immediatio
 res deo. qz bonitatēz amorē dei primū in
 spiciūt. q̄ bonitas z amor finis ē oīm aliozū
 Ad cherubin vero cā formalis v̄ exēplaris
 spectat. sic efficiēs ad potētā i thronis desi
 gnata. ¶ **Discipulus** Lego exēplū h̄ a Di
 onysio traditū sil / z deductūz. ¶ **Aḡ.** Hūc
 hōo solerter attēde p̄re nra demonstratōez mo
 ralē. Primo a fine p̄stulticia nostra s̄ mūdi
 sapiam. q̄ more golyath in gulatur ense suo.
 Portat insup̄ lras (vt Trias) mort̄ sue. Si
 em̄ cūcta sacra sunt p̄pter finē. hōo (cū bona
 gratia phoz. si sūt hoies) nō erit excludend⁹
 Nunqd̄ em̄ vane p̄stituisti oēs filios hoīm
 q̄rit p̄phetic⁹ phs h̄ a dño sic i possibile. Est
 iḡ hōīm finis aliq̄s. et hic quidez sup̄ior ad
 bzura oīa. quēadmo dū p̄cellit ea rōe q̄ dei ca
 par ē. z p̄iceps eē pōt p̄ cognitōem z amorē
 cū memoria Dētiōz si nō Arist. inchoauerit
 duos libros ab h̄ p̄ucto fm̄ duplicē vim aie
 rōnal. volūtatis. s. z intellect⁹. In ethicis de
 volūtate. Dīa inq̄t bonū appetūt. In meta
 phisicis de intellectu. Dēs inq̄t hoies natu
 ra scire desiderāt. Colligat acriter vtrobiz
 p̄sequēs deductio. qd̄ aliud iuenim⁹ / clusuz
 q̄s hoies factos eē ad britudis seu ad felici
 tatis p̄secutiōem. Hec aut̄ p̄secutiō nra h̄i
 (sic p̄rio dicebat) si oīa d̄ necessitate eueniūt
 Pp

Tractatus nonus

utiq; necessario si deus necessario agit ad extra. qz nulla cā scda ē n̄ sibi centialr subordinata. Sz neq; pōt vlla beatitudo manere/ si hoīes vel infiniti ponunt actu. vel finiti sub vno intellectu. vl' p mortē totalit' deficientes. aut de beluis ad beluas fm aiām regirātes.

Discipulus Urget vehemēter moral' hec rō/ cōes hīs p omī secta cāe pres. dic logica lē rōez. **M**g'r Accipe sil' cū metaphisicali p maiori solidioriq; ppedio. Pono istā. Deus ē q' maius cogitari nō pōt. Debet eā logicus admittere. qm̄ ex eius pcessione nihil se quit' impossibile. Debet z eā metaphisic' acceptare. q' ponit deū esse p̄mū in entibz. imo sup oīa quo nullū maius eē pōt. qz iāz si esse posset. eēt. cū in necessarijs nō differāt esse et posse. fm̄ Arist. z veritatē. Pono psequēter vtriq; logico z metaphisico. Lū de' sit optimū z summū in rebz z sup oīa. dicet recte. et erit ens vniuersaliter pfectū. Et ne pcessum impediāt/ vel nomis equocatio/ vel ignorātia. voco ens vniuersalit' pfectū. cui nulla de est pfectio. nec imperfectio vlla adest. Et hoc Anselmus sic explicat. Ens cui uenit oīs pfectio seu pot' oīs pfectōis denoiatio. q' melius ē ipm̄ qz nō ipm̄. id ē vñ res pfectior d'. z ē simplr si sibi ueniat illa denoiatō pfectiois qz si careret illa. **D**iscipulus. Nō video qualiter i hac descriptioe entis simplr perfecti/ debeat logicus aut metaphisicus dissentire tibi. cū noīa sint ad placitū. **M**g'r. Uocamus ens tale deū. imo iā nō solū uocamus cū logico/ sed ipsi metaphisico apris sine demōstramus. qm̄ natura semp̄ incepta a pfect'. Iō necesse ē q' purus actus pcesserit oēm potentias. Quid aut' ē pur' actus/ si nō ens p se z simplr dictū/ sine additōe q'cunq;? Et h' vtriq; pcessus; ē ab oībz eē z esse deū. Nā si tale ens simplr dictū nō ē ens. qd aliud esse pōt. Si logicus resoluūt diffinitōes suas ad aliqd p̄mitus intellectus; illud vtriq; necessario d' ens p̄mū z simplr. Quicqd' em̄ intelligit' (arguit Bonauētura) intelligit' vel vt nō ens vel vt ens. Nec diuisio ē p̄ immediata. z in p̄mo p̄ncipio. s. vt ens z n̄ ens. cū priuationes z negationes nequeāt intelligi nisi p̄ habitū oppositū; prius intelliget' ens qz nō ens. Si aut' ita ē/ oportebit q' ens intelligat' altero modo. vel vt ens in potētia. vel vt ens in actu p̄mixto potētie. vel sine potētie admixtione. Si istud secundū detur. habet' ppositū. qz illud ē deus. oportet aut' q' ita sit/ q' potētia nō nisi p̄ actū cognoscit.

z quasi p analogiā. Et psequenter ex p̄hi regula logicali. si analogū p se positū/ ponit p suo significato p̄ncipali. ita est p̄ma vera necessaria. deus ē ens. pcedenda tā a logico qz a p̄ho metaphisico. imo apd hūtes verā ter minorū illoz duozū noticiā. ens z deus/ dicenda ē p se nota nō minus qz p̄mū p̄ncipiū.

Discipulus. Irrefragabiliter mihi videtur dicat' intelligi. necesse est hoc fieri resolutiue p̄ ens in actu. sed p̄ge psequēter. **M**g'r. Precurro. tu sequere. Si deo cōpetit oīs denomiatio p̄fectionis simplr. abiecta p̄oz sus imp̄fectione. cur p̄fectius sit agere libere. p̄tingenter/ extra se. qz necessitate nature. cōuenit hec libertas deo. Quāuis em̄ libertas p̄tingentie nō sit p̄fectionis simplicit' respectu finis. est tamē p̄fectionis respectu ordinatozū in finē. qm̄ sine talibus medijs finis nedū haberi vel acquiri pōt. sed obtinet' necessario/ sicut est de deo. cui' p̄fectio nō dependet ab alijs extra se. alioq̄n nō eēt p se sibi sufficiens. alioquin p̄terea nō posset eē beatiss' absq; creaturis.

Discipulus. Fecimus ab inchoata sacramenti eucharistie materia digressum plus mole sniaz qz verborū grauidū. non tñ inutiliter/ ad exaltationē stulticie xpiane p̄tra sapiētiā mūdanoz. **M**g'r. Quid si uoluerimus traducere mathematicā ad rē nostrā. **D**iscipulus. Uide oro qd agas. qz nō hz eucharistie sacm̄ emulā acriore/ q' p̄ suas acrobologias. id ē demōstrationes potissimas. z p̄ omnes animi p̄ceptiones oppugnare nos satagit. Cōstat aut' q' si due quantitates iuxta ponant'. z neutra alteram excedat. ambe sunt equales. Itēz si ab eqlibz ineq̄lia demas. q' remanēt sūt ineq̄lia. Totū est mai' sua pte. Et ita d' ceter' p se notis. Ecce hō clamat ista. Ecce corpus hūanū; solite quātitatis/ applica hostie puule. nec tñ excedit vel excedit. **M**g'r. Esset vtiā nobis intellectualis ista rigor eleuat' sup fantasīā z imaginationē/ cōsecad modū fuit i' Maria. p̄spiciū eēt statim q' aduersus h' sacramentū mathematice positōes nihil cōcludūt. Possem' insup ex diuersis eloquijs filiaz mathematice. q' sūt Arithmetica. Geometria Musica p̄spectiua Astronomia/ gratas accipe p̄o nobis manu ductōnes. Sed ad p̄pendiū satis sit hic explodere q' obiecta sunt p̄ distinctōz/ qd ē quātitate applicare quātitati. Aut h' sit dimensiuē aut p̄mēsuratiue vl' circūscriptiue. z ita mathematicas p̄cepti

ones non negam⁹. aut applicatio fit tñmō
 diffinitive et nō localit. quēadmodū aīa rati
 onal applicat corpi suo tota ī toto. et tota ī
 quibet pre. nō localit. Et sup h nihil ad ma
 thematicā. cui deest intellectual oculus fide
 purgatus. vt possit diuinū h mysteriū incue
 ri. Debem⁹ q̄so deū pl⁹ nosse q̄s mathemati
 cus natural p̄t intelligere. Si filia ei⁹ astro
 logia potuit inuestigare (licet vmbra lit et im
 pfecte) v̄ginē beatā gestare ī gremio puez ce
 litus ī signo v̄ginis / quē aliq̄ Iesus vocant
 (sicut testis est Albumasar) nō abnegemus
 p̄tū nostre virginis. qz tal decet partus deū
 * Discipulus Omiseris ista pronūc fauorē
 fidei sonātia. et ad defensionē ppriā intende
 docens quēadmodū quātū corp⁹ alteri pos
 sit coaptari mō non quātitatiuo. qm̄ exēplū
 de aīa rationali nullū ē vere. caret em̄ q̄ntita
 te. ¶ Dgr. Fiat h p̄ uersionē panis ī cor
 pus xp̄i iā existens / accidentib⁹ panis rema
 nentib⁹. ita qz iā corpus xp̄i nō est hic locatū
 ī hostia p̄ dimensiones ppriās. s; p̄ illas qz pa
 nen efficiāt. Et qz quibet ps panis trans
 substantiata est ī totū corp⁹ xp̄i. p̄pterea totū
 est ī tota hostia et totū ī qualibet pre. nō plus
 habēs positōes ad locū dimensionū q̄s aīa no
 stra. ¶ Discipulus Et si p̄supponat hec rñ
 sio tua rez valde mirabilē. non tñ ita deo im
 possibile qn̄ subsit sibi cū voluerit posse. Ne
 qz em̄ malus estimo eē rē mutare ī aliā p̄
 tentiā obedientialē creature / qz rez ex nihilo
 producere. S; qd dicit fm̄ positionē illozū
 qz p̄tendunt panis substantiā; remanere / tāqz
 sit faciliōr ad saluandū hec positio. ¶ Dgr.
 Immo hō difficiliōr et heretical. tū qz dā
 nata p̄ ecclesiā. tū qz tollit verā existentiā cor
 poris xp̄i ī h sacro. Ad em̄ remanet via vel
 tarō saluādi verā p̄ntiā actualē corpis xp̄i / ni
 si qz trāsubstantiatus ē panis ī ipm̄. s; saluāt
 modo dicto. Fallit itaqz p̄hoz et mathema
 ticozū imaginatio. q̄si totū corpus sit exten
 sum et extrinsecū sub dimensionib⁹ hostie. ita qz
 ppriā quātū s sit rō sibi eēndi ī loco q̄si pro
 p̄pterea sit respectus ad locū. sicut ē ad inuicē
 partib⁹ ī toto. neqz tñ dimensiones panis re
 manētes / efficiunt corpus xp̄i vel inherēt si
 bi. sed p̄stant ab omni corpe sepate. Un̄ si
 cut dicimus nos Petrū videre / dū videmus
 sua accidentia vel figurā. Ita dicim⁹ nos vi
 dere corpus xp̄i dū videmus accidentia pa
 nis illius q̄ ī ipm̄ trāsubstantialit̄ uersus
 est. ¶ Discipul⁹. Causaz apis cur p̄dic⁹ er
 roz dū purat eē faciliōr destruit totā fidē hu

ius sacramēti d̄ vera existētia corpis xp̄i sub
 speciebus panis q̄ nō solū figurāt s; p̄tinēt. ali
 o qn̄ si nō p̄tinerēt / nō plus eēt hostia adorā
 da q̄s petra deserti / q̄ xp̄m figurabat. Petra
 aut̄ erat xp̄s ait apls. Sic d̄ figur⁹ oib⁹ alijs
 Sic de imaginib⁹ et pictur⁹ et litteris / curre
 ret argumentū. Deniqz nec fides h̄et meri
 tum. nec veritatē xp̄i verbū. nec efficacīā ei⁹
 sacramētū ¶ Dgr. Adde qz fieret iniuria
 p̄dicatozib⁹ p̄mitiue ecclie / doct⁹ ab ore pro
 prio beate v̄ginis. Sic et Paulus asserit se
 hāc veritatē a dño accepisse. Possem addu
 cere mira sup hac trāsubstantiatiōe mōstrata
 p̄ alia. Insuper manuducere legis vtriusqz
 mira. exemplo Ambrosij p̄mptū eēt. S; si
 sensus deficit. ad firmādū cor sincerū sola fi
 des sufficit. ¶ Discipulus. Sufficit mibi
 plane. q̄uis claritas intellectual⁹ ratiōnis ad
 dita sit deo laus et glia. Clarer ex fine qz insti
 tutū ē h sacramētū. q̄tinus oñderet de⁹ im
 mensitatē sue potētie. Incomphēsitabilitatez
 sue sapie. Inenarrabilitatē sue beniuolentie
 Et hec triplex rō est potissima. qm̄ ī p̄fectio
 ne final⁹ cause solidat. Propterea transfer te
 nūc ad declarādū copiosissimā vtilitatez hu
 ius sacramēti. et postmodum regredi poterī
 mus ad ceteras questōes si fuerint insinua
 ti fruct⁹ (o bñdictissima v̄go) bñdicti fruct⁹
 ventris tui. vñ crebro cecinisti magnificās cū
 exultatiōe spūs ad supmentales excessus rap
 ta. Esurientes impleuit bonis. et diuites di
 misit inanes ¶ Dgr. Esuries ī p̄mis neces
 saria nobis ē. si rāns querim⁹ impleri bonis
 ¶ Discipulus. Sic putādū. S; qd impe
 dit / aut qd inducit hāc esuriez / apire paucis
 nō postponas. ¶ Dgr. Scis qd obstabat
 filijs israel ne māna sap̄ret eis. s; verteret in
 nausea. ¶ Discipul⁹. Murmur improbus
 et ingratus. qz desiderabāt carnes. allia. por
 ros et pepones egypti. ¶ Dgr. Laucam⁹
 siles fieri. gustatis q̄ppe tā vilibus egyptia
 ce tenebrositatis escis / desipit oīs cib⁹ spūa
 lis. Esuries itaqz causat ex euacuatione sto
 machi a nocijs humorib⁹. hāc vero paupras
 spūs facit. Exemplū habet xp̄i crucifigi. nō
 vult bibere vinū secularis delectatiōis. quia
 myrratū. qz felleū. qz acetosum ē spiritu. Di
 cit cū ps. Renuit solari gia mea. Demoz
 fui dei et delectatus sum. Rursus ipse timoz
 dñi reuerentialis. obediens et humilis / ope
 rat esuriam sanctā. qz sanctā a seculo in q̄nta
 tem. Viritas p̄pterea cū pietate tollit v̄tus
 amarissimū rācoris et inuidie. Scientia

Tractatus nonus

cum luctu purgat et abluit vasculū cordis a
symbomatibus et fetoribus peritorū criminū.
Conferet p̄inde fortitudo sanitatis ī spū. vñ
p̄surgit elurietas et sitis iusticie. Et vbi iusticia
si in hoc defuerit sacramēto? Deniq; postq̄
dixerat p̄pheta de male habentibus. Dēs ecā
abominata ē aīa eoz. Addidit. clamauerunt
ad dñm. Sequit̄. Visit verbū suū et sana-
uit eos de interitōib; eoz. Et quō sanauit?
nisi quia fastidio pereuntes recreauit appeti-
tū. Ideo sanauit. qz nō ī solo pane viuūt hō.
sed ī omni verbo qd̄ procedit ab ore dei. Et
vbi mittit istud s̄bz p̄ntialit̄ alibi q̄ apud
h̄ sacm̄? Desit igit̄ iners desidia q̄ sibi nox-
os ex indigestione humores attulerat. euz p̄
exercitiū calor nō acuit in spū sed lāguescit.
Assit tandem masticatio p̄ integros et fortes
meditationis sancte dentes. quo fiet vt cib-
ita ruminatus plus sapiat. plus appetat. ac
p̄inde plus nutriat. Suffecerit hic p̄ p̄senti
dragmate psalterij Marie sup hac cordula.
Esuriētes impleuit bonis p̄ notulas cenū.
Porro sup sunt longe plura q̄ cert̄ ex cau-
lis censeo p̄uenientius p̄ soliloquiū q̄ p̄ illo-
quiū nostz meditāda esse. vel quātuz nostra
psaltes impetrauerit p̄templāda. Tu inte-
rim frater tecū habita. postmodū fiet duz re-
ditus erit nobis ad cōe colloquiū doctrina-
lis aprio sup omnib; in soliloquio p̄sonatis
Discipul̄ Longanimis expectabo.

Finit primus tractatus.

Sequitur alter solilo-

loquus multa varietate distinctus Et sunt
in eo p̄ricule quasi notule cantabiles ceterne
vel ultra pro loco pegrinationis mee.

Alignificat aīa mea dñm. dum
clauso ortuli nostri florēt osti-
olo vacam̄ a seculo. dū null̄ ob-
strepit alienus. Loqr̄ nunc ad
cor tuū. dicā. Magnifica p̄e-

cor aīa mea dñm. Magnifica qm̄ magnifi-
cefecit. Esurientes em̄ impleuit bonis. Dedit
nob panē de celo vñ sub vmbra clo sacrosct̄
eucharistie sacri. Dedit nob abūde om̄ia
ad fruendū ī b̄ndictio fructu ventris tui o
b̄ndictissima femiāz. Fas tibi est o aīa mea
fas gloriari et ex toto dicere. Sub vmbra il-
lius quē desiderabā sedī. et fruct̄ eius dulcis
gutturū meo. Sede igit̄ solitaria. sede et sile-
tū lena te sup te. sede p̄ quietē. nō p̄ torporem.
deus implebit desiderū tuū ī bonis. deside-
ras dilectū ex dilecto. dilectus p̄ amorem

amorosissimū. Ecce sub vmbra istius sedes
sub sacri eucharistie symbolis. os api p̄ au-
ditatē deuorōis. et attrahit sp̄m charitatis. Di-
lara os tuū p̄ desiderij feruore. Ipse fm̄ pro-
missum suū implebit illd̄. Et q̄bus implebit?
Plane fructu eius q̄ dulcis erit gutturi tuo.
Sit o aīa mea guttur tuū. sicut dilecti tui
suauissimū. Noli cadere ī maledictionē tali-
um quales p̄pheta detestat. Sepulcr̄ patēs
est guttur eozum. Laue fetores horridos ex-
halare criminaliū sepulcroz. Noli scaterere te-
tris detractionū. aut q̄rūlibet spurciāz. ca-
daverosis feditatib; et vermib;. Sit purus.
sanctū. nitidius oleo leticie guttur tuū. Sit
vinū optimū. dignū dilecto ad bibendū. et la-
bijs illi? et dentib; ad ruminādū. Expiēs cer-
te vicissitudinē dilecti. qz dulcē ē gutturi tuo
fruct̄ eius. Fruct̄ iste si nesci (o aīa mea) fru-
ctus ē triū seminū Tricesimus incipientib;
Sexagesim̄ p̄ficiētib;. Lētesimus p̄fectis.
Seminat̄ fuit ī terra / nō ex culta vl̄ apra. s;.
fuso t̄mmodo imbre celitus / cū voto. sp̄s sc̄i
viuifico qz calore. decoct̄ fuit meridiano so-
le passionis. Dat̄ tibi nūc velat̄ nebula. Di-
xit sapiēs q̄ ī festinatōe nebule ē oim̄ medici-
na. Suscipe letatē. sede vacat̄ tibi et sibi solū
Senties affirmo qd̄ sapiat s̄bz illud. Et
fructus illius dulcē gutturi meo. Gustabis
itaq; o aīa mea qm̄ suavis ē dñs. gustab bo-
nū verbū eius et virtutes futuri seculi. credes
sapie de se illa p̄conizanti. Sp̄s meus sup
mel dulcis. et hereditas mea sup mel et fauiz
Lurres post exhortationes. Trāsite ad me
oēs q̄ cupiscitis me. et a generatōib; meis
adimpleri. Surge p̄p̄ea o aīa mea. Lur-
re. ecce trahit te dilect̄ tuus post se. Trahen-
tē seq̄re. segura sede sub vmbra sacroz eucha-
ristie velaminū. Expiēs sane. gratulabūda
qz cātabis. Et fructus ei? dulcē gutturi meo
Gustato fructū dulcē amici tui. Quid sup
est o aīa mea: qd̄ dicis: qd̄ speras: qd̄ gemis?
Accipio furtiue venas susurr̄ / clamās
introitus cū silētio. Sitio. Introducat me
ret in cellā vinariā / post cellaria fructus sui.
En ipse ē vitis vera / cuius vinū generat vir-
gines. nec solū generat / s; imp̄gnat. Det ipse
vinū illud. det bibere sobriā ebrietatē sp̄s.
Introducat me in cellā vinariā. Quid tibi
vis o aīa mea: Dudū dixisti post petiū oscu-
lū oris sui. Meliora sūt vbera tua vino. Et
itez. Demores vber tuozū sup vinū. Lur-
nō vinū petis: s; p̄ te mibi m̄deo. qm̄ ipse
tibi ē lac et vinū. siquidē et vbera ei? sūt boni

vinee loquitur q̄z bibi vinū cū lacte meo. **T**o-
 car insup. Comedite amici et bibite et inebri-
 ami charissimi. ¶ Docte facis o aīa mea. in-
 rata nō abnegas. nō dissimulas. nō causars.
 Dulcis fuit fructus eius gutturi tuo. q̄ris siti-
 ens et vocata bibere vinū; diuine suauitatis
 post vbera solārū humanitatē. pers. impleri
 qd sequit. Introduxit me rex i cellā vinari-
 am. ¶ Quid agis aīa mea? quenas hilaritas
 vultus: q̄s tremul? et honor? oculo? nitor?
 q̄s nā oīs gestus. oīs alacritas. leticia siml? et
 volupras? Quid siles? quid q̄si spasmodica stu-
 pes? Vere cognosco qd introduxit te rex in
 cellā vinariā. ordinauit i te charitatē. immo
 charitate vulnerauit te. imo charitatē si dici
 p̄r sic sine mō. sic sine ordine dedit. Hic mo-
 dus dilectōis tue nō h̄z modū. Hic tota liq̄-
 scēs. tota collabēs. tota te nō sustinēs. suspi-
 rabūda susurrās. Fulcite me floribz. stipate
 me mal. qz amore lāgueo. qz vulnerata cha-
 ritate ego sum. Veditor ego mecū dūmō te
 tales inspicio. O tristis nup̄ anxia et pauper
 aīa mea. quāta et qual sit. hec dextre dei spō-
 si tui mutatio mirās. et ego tecū recognosco.
 Itaqz libet et clamare. O q̄s bon? et suavis ē
 dñe iesu x̄p̄e spūs tu? q̄s viu? et efficac sermo
 oris tui. q̄ i cenaculo grādi strato ecclie tue
 syon. panē et vinū corporalis edulij p̄uerterit i
 fructū lucē aīarūz corporis et sanguis tui. Si
 qdē sermo ille. q̄ba ista q̄ locutus es/ spūs et
 vita sunt. Vere spūs et vita. vñ vite talis effe-
 ctus ē extortus i te o aīa mea. Quid reliquūz
 ē o aīa mea. fulcita es floribus sc̄tōz et deside-
 riorū. stipata malis ordinatarū affectionūz
 sub expectatōe futurorūz p̄miorū. Uideo qz
 bñ tibi sit. nō deserit te collabentē dilect? tu?
 Indicat h̄ tuū velut aure tenuis suspirium.
 Leua eius sub capite meo. et dextera illi? am-
 plexabit me. Accē iā fructū edere nō q̄ris su-
 aūē gutturi tu. nō cellā vinariā introire. nō
 fulcū floribz. nō stipari mal. s; tota i totū
 lapsa et collapsa. tota p̄plexu suauissimo. ser-
 renissimo et casto i eius sinu p̄sopita q̄scis.
 ¶ Q̄s beatus et efficac et felix est cū iste fru-
 ctuosus. Unū est vinacissimū corporis et san-
 guinis tui x̄p̄e iesu. Unū talis comparatur effe-
 ctus. talis refectio. talis dormitio. q̄es talis i
 pace in idipm. ¶ Auero q̄ breuis hora. Dic
 obsecro te benigne Iesu. Sic em̄ innuere vi-
 detur aīa mea. Dic p̄ amores tuos qd sequit
 Aldiuro vos filie hierl̄m p̄ capreas ceruosqz
 camporū. ne suscitetis neqz cuiusqz faciat
 dilecta; donec ipsa velit. ¶ Q̄s bñ sibi met et

mibi excidit. sine excedim? deo. ¶ bñ (o Pau-
 le) summa suauitate refertū. siue sobriū sum?
 vobis verbū heu erūna miserie repletū. qz re-
 plet hō multis miserijs dū redit ad se. dū red-
 dit ipse ad terrā miserie et tenebrarum ab illa
 qua interim quiescebat i regione viuorum.
 ¶ Sic o aīa mea suscitauit te vita immorta-
 lis. resorbuit te ad se p̄odus corporis. Corp?
 itaqz qd corrupit aggranat aīam. Lāguida
 p̄sus et vulnerata charitate vigilas. Tu su-
 spensa respectas vndiqz/ forte redeat ad te di-
 lectus tuus. Cui? adhuc calore repet. lectu-
 lus noster florid?. Dirigis aures ad oēm so-
 nitū vel flatū seu sibilū aure tenuis. Si for-
 te audiat i silētio vox optata dilecti tui. Fal-
 lor aut in somnis vigilo/ si nō ita res se habe-
 at. Nō em̄ poterit zelotes amicus min? ama-
 re q̄s amica nō impar ēē ad amoris vicissitu-
 dinē. Nā audio clamantē. vulnerasti cor me-
 um soror mea. Quid igit? Considerans ego
 amorē sponsi in celeri reditu/ laudo parit vi-
 gilantiaz sollicitudinis tue o aīa. Erat ad-
 huc de lōge saliens i montibus/ trāsiliēs col-
 les/ alacer et hilaris cāticās p̄ amore. Sensi/
 sti p̄tinuo distāris adhuc vocē et exultatōem.
 Exultasti illico tremefacta et dixisti. Vox dile-
 cti mei est. supplendū quā audio. Vox sono-
 ra cuius auditu resurgūt mortui. nā q̄ audi-
 erint viuēt. Et nōne te mortuam indicas o
 aīa. aut certe mortue similitē dū amic? abesse
 putat? Nō auertas (in q̄t p̄pheta) faciē tuā a
 me. Dat rōem p̄cis. qz silis ero descendenti-
 bus in lacū. Vox aut dñi duz sup aq̄s et aq̄s
 multas fantasticarū fluctuantiūz curarū so-
 nuerit. sit cōfestim (ipso iubēte) tranquillitas.
 facit i habitare diluuiū tale fluctuaguz. illic
 sedēs. illic sturē p̄plo suo spiritali dās et bñ
 dicēs i pace. Sed et intercidit flāmā ignis il-
 lecebrōse tēptatōis. vitulosqz perulātis sup-
 bie licet lybani. i. cādidati/ videant sub colo-
 reboni. p̄cidit. obruit et p̄terit. Nec ē vox di-
 lecti. ¶ Verū quid agimus. quozsum aīa. q̄r
 suz abripimur. Referā ego tecū secreta inter-
 nos alloquia tractare de fructu vite. de pa-
 ne qui de celo descēdit. et dat vitā mūdo. vox
 exhortationis mee hoc dederat initiū. Ma-
 gnifica nūc aīa mea dñm. subiunxerā quasi
 p̄ causa vel theozemate dicēdorū. qz esuriē-
 tes impleuit bonis. Sed ignoscēdū ē. dāda
 venia sobrie ebrietati. quā cella vinariā p̄pi-
 nauit. imo vere iā venia nil opus ē. qz dñs
 sumo nostro p̄batōz. itimiorē opaf. oñ dñs i
 h̄ nostro sacramēto. Esuriētē iplēuit bonis

Tractatus nonus

Et sic implentur ut plenitudinem non capiatur. defiliant quasi ruptis lagunculis virium omnium. titubant quasi deus crapulatus a vino pondere plenitudinis spiritus tandem relinquitur et desecit in idipsum. Pondus meum amor meus. Quod dicitur potes quantum bonis implere est cui oportuit caput a leua dilecti suscipi et levari. Hic effectus principalis vultus inter ceteros cibi et potus salutiferi sacramenti. Videtur ne tibi parum deficere a se. rapit super se. posse et scire dicere. Defecit in salutem tuam anima mea. Et rursum. Defecit caro mea et cor meum. Sed ne mala putaret hec defectio subiunctum est. Deus cordis mei et pars mea deus eternus. Nonne per optima quam elegit maria. per deum gloriam per dicebat. Dominus per hereditatis mee et calicis mei. Sustollam te super altitudinem terre ait dominus. et cibabo te hereditate patris tui iacob. Propterea idem per subintulit. Etenim hereditas mea preclara est mihi. Dicit in alio loco Parasiti in prospectu meo me famam. postquam per miserat. Dominus regit me et nihil mihi deerit. Tandem subiunxit. Et calix meus inebrians quasi preclarus est. Quod holi deinceps mirari ebria que in cella vinaria bibit hunc calicem. Uterumque reperit alius calix inebrians. calix aureus babilonis. putares nil interesse inter ebrietatem et ebrietatem. Audi quid anima (quam introduxit rex pacificus in cellam vinariam) ad didicisse per munere. Ordinavit in me charitatem. Babilon interpretatur confusio. pertrarium vero confusio. quod amplius est quam ordo et ordo charitatis. Charitas enim quasi chara unitas. Unde colligitur quod ordo charitatis est ordo unitatis. Quod dicitur assuimus o anima. bonum est hic esse. faciamus hic tria tabernacula siue cenacula. quod fabricavit ordo charitatis ad esum et potum spiritus refectionis sub umbraculo spiritus obumbrantis. tibi vultus. intellectui vultus. menti vultus. vel tibi vultus. proximo vultus. christo vultus. Quid respondes anima mihi? Nescis forte spiritus meus exemplo Petri quod dicat. Bibit et ipse de cella vinaria. exposit in se ordinata charitate. Est nimirum ordo pariter dispariterque rex. sua loca unicuique tribuens dispositio. Erit igitur ordo charitatis. idem quod ordinatur amor. Ordinatur autem amor ad deum. ad primum. ad seipsum. christus est deus et proximus simul. Moyses filius inter deum et proximum mediator erat. Velas denique bonum zelabat utriusque. Quod dicitur o anima mea attentionis trine libenter accipere que dicitur et que dicenda parantur. Quod dicitur super hoc triplici tabernaculo vel cenaculo seu trinitario. scilicet ubi tractavimus super cantico Da-

rie. ponentes spiritum nostrum velut architravinum. te velut in inferiori cenaculo. cor vel intellectum in secundo. mentem in tercio. Procedamus nunc hic et altera via. tribuantur singulis vniuersa. Sit vultus cor et vna anima. et vna mens. et vultus simul cum intellectu et voluntate et ratione et affectu spiritus. Omnia siquidem vultus facit ordo charitatis. ordo charitatis vniuersitatis. Tu anima. sis eadem. quod cor. mens. spiritus. intellectus. ratio. voluntas. iudicium. affectus. cum ceteris. Hec hoc extraneum. cum legamus quod multitudine credentium erat cor vultus et anima vna. quanto magis vultus hominis in seipso qui habet nihilominus intra se regnum dei. regnum omnium seculorum. Quod dicitur Distribuat ordo singulis in pluralitate. et vniuersis in unitate. fructus ligni vite. fructus duodecim spiritus. quorum principis est charitas. summus quidem. ideo dulcissimus quod altissimus. Distribuat in primis sub ternario fructu suos. Assignet per relationem ad deum. sacrificij oblationem vel hostiam. Assignet ad primum istam conditionem et amicitiam. Assignet ad seipsum totum hominem viatici refectorem. et exitum ad patriam. Bene hic datus est ordo charitatis circa benedictum sacramentum. et quo ad initium. et quo ad medium. et quo ad finem seu terminum. que tria redeunt ad seipsa velut in mysticum circulum. ut sit summatio in vultus. Oblatio siquidem incitata est in cruce. facta deo sacrificium. Viaticum perducit hominem ad terminum. Communio tenet interim primos hic in vultus. Quod si habemus amicum ad quem vadimus media nocte peritis miseris. et dicamus ei. Amice permodum id est permodum da mihi tres panes. Per vultus in stantia vultus det quod habemus necessarios. et esurientes impleamur bonis. Quod studio sitas nescio an curiositas ordinari meditatibus culibet horum trium. fructus duodecim sub mysticis assignationibus in scriptura. Primo de numero. xij. panum perpositio in antilegge. Secundo de numero. xij. panum in euangelio. in septem et quatuor duplici refectione. Tercio de fontibus berylim. quasi totidem refectionibus. quod nihil prohibet omne quod reficit panem dici. Dicit namque a panem quod est totum. Doceat nos hec peritio cum sua glossa. Panem nostrum quotidianum. et substantiale (ponit Lucas) da nobis hodie. quod mirandum si fontes nonauerim panes. cum de lachimis testatur per. Fuerunt mihi lacrimae panes die ac nocte. Et alibi de cinere. Cineres tanquam panem masticabam. Bene suggeris et suas des o anima mea. suffecerit ista tetigisse per ordie charitatis. perquam inuameto memorie in studio

meditatiois. Causas aperis pspicua. Nescit amor ordinē talē in se q̄ nescit coartari. Ordo suus ē hic ordinē nō seruare. Pergit quo cumq; rapit. ducit aut impellit/ aut agit spiritus. q̄ ubi vult et q̄n vult spirat. naz et rote sanctaz scripturaz mouebant fm impetum spūs. Spūs em̄ vite erat i rotis. et cū eleuatis aialib; eleuabant p̄ contemplatōez. cū stātib; stabāt p̄ distinctionē et cū ambulanti; ambulabant p̄ operationē. ¶ Sequamur q̄ Rapiat feruor spūs. Dremus vt olim quasi responsum deo. Prebe fili mi cor tuuz mihi. vti p̄ mensura metri. p̄be cor tuū mihi fili n̄deamus. Accipe p̄ quo vis. ser. rape. duc age. defluat a se et ferueat ad te. Estuet ebria mens in suū pueria furore. Scis aīa qd̄ sequit̄ sub triplici similitudine solis nota tibi et mihi. Est. par. far. dur. lux. frux. rex quo q̄s. let. lanx. Cōcernūt he dictiones triplicate tria diuinis appropriata p̄sonis. Sollicitudinē interim nocturne vigilie teneam. so roz aīa dū puenerit german? noster p̄quesitur? more suo p̄ dialogū seu dramata/ variandus erit sermo. Poterit nihilominus nostri postmodū princeps eē secreti. Esurientes impleuit bonis. Uolēs reficere benign? Jesus bonis/ nō q̄libuscūq; sed eternis. cibo q̄ nō perit. pane q̄ dat vitā mūdo. calice noui et eterni testamēti/ p̄dicabat dicēs Caro mea vere est cibus. et sanguis meus vere ē por? Li tigabant ergo iudei. Cōpescuit eos. Nolite inq̄t murmurare. Nemo venit ad me nisi p̄ me q̄ misit me trauerit eum. Vira snia tua p̄p̄si iungat cū altera silr tua. Nemo venit ad patrē nisi p̄ me. Dic nobis p̄ benignitates veritatis tue/ qualis iste sit circulus. qualis giratio. qualis circūit? Nemo venit ad me nisi a patre tractus. Nemo venit ad p̄zem nisi p̄ te. Altius sic est. Nemo venit ad filium nisi repletus bonis spiritus sancti. Null? dat spūs sanctū si nō in diuinis nisi p̄. Non pōt igit̄ venire ad filiū nisi cum spūs sancto quem dat ei pater. Hinc est oratio xp̄i ad patrē vt dilectio inq̄t qua dilexisti me sit in eis. et ego in eis. mira circūincessio. ¶ Rursus ipse filius nō redit ad patrē nisi p̄ spūs sanctū quez spirādo reddit patri/ felici et inenarrabili. id est nō narrante circulo. dat spūs sanctus mētem quā inhabitat nūc filio a patre. nūc patri a filio. ¶ Petebat hunc circulū qui philosophans dicebat. Da fontem lustrare boni. Sic intelligit̄ illud d̄ sanctis aiabus/ quas lege benigna ad te puerias reduci facias igit̄

nē reueri. i. ignea charitate spūs sancti. consone ad illud Eccl. Girat p̄ meridie et p̄git i circūitu lustrans vniuersa spūs celestiu. ter restriū/ sed et infernoz. qz flecit ad aquilonē motu vel obliquo vel recto. ¶ Ambulant imp̄ in circūitu/ sed circa se recurui sunt. Referrunt omnia ad se. nihil diligunt. nihil agunt. nihil timent. nihil fugiunt vel odiūt nisi propter se. qz se suum finē statuerunt. Sunt genus sathan qui circūiuit terrā et pambulant eā. q̄ circūit querēs quē denoret. Perambulabat et ihs hiericho. circūibat ciuitates et castella. Audis ex suis vñ pambulantē in inuocetia cordis sui i medio dom? sue. nam et dñs i circūitu ppli sui. Circūit igit̄ iustus et pambulat. sed circa deū. circa centz illius intellectualis spere. cui? centz ē vbiq; circūferetia nūq; nisi i se. Deserit se iustus. nihil refert ad se/ sed ad deū. nihil amat. nihil agit. nihil desiderat nisi p̄pter deū. imo nec se vult eē vel viuere vel bñ esse. nisi ad deū et p̄pter deū. ¶ Intelligis aīa circūitū et circūitus at tendas effectum. Paupes in se/ diuites i deum. replent bonis. qm̄ veritas est in circūitu suo lumen et requies. Diuites nō in deū sed in se/ dimittunt inanes. qm̄ vniuersa vanitas om̄is hō viuēs. Dormierūt somnū suū/ et nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz in manibus suis. Stulte hac nocte morieris. aīaz tu am repetēt a te. et q̄ p̄gregasti cui? est? ¶ Que rebā aliqñ paup̄ et esuries. Indica mihi quē diligit aīa mea/ vbi pascas/ vbi cubes in meridie. volebā pasci cū pascete. q̄scere cū cubāte. nolebā vagari. i. vane agi/ i circūitu impioz. nolebā egredi a p̄spectu dñi. horrebat animus pascere hedos fetidos sensuū meoz circa tabernacula pasto. Ab vnitāte diuisorū. Inuitabat me q̄ dicebat. Venite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis/ q̄lis heu sum. Pollicebat̄ repletōz i bono. Et ego inq̄t reficiā vos. O plena refectio. Supaddebat de q̄ete. et inuenietis requiē aiabus vris Uenerat aliqñ timor et tremor sup me/ et contexerunt me tenebre. Ne quesierit aliq̄s vñ? qm̄ vidi iniquitatē et p̄tradictionē in ciuitate babilonis/ et dicit. Quis dabit mihi pēnas sic colūbe? Ne sunt suauē iugū xp̄i et on? leue. q̄ tot? colūbin? ē. totus mitis et humilis corde Expectabā cum q̄ saluū me fecit/ a pusillanimitate spūs et tēpestate exorās. Velociter exaudi me dñe/ defecit spūs me?. Defecit p̄ inopia cibi et por? i regione lōginqua dñi/ i iudinis. horroris et egestatis. Sic volebā sic

baptisma sup̄ sit anno. xxx. quosq̄ cōsumaret opus ad dīficatōz celest̄ hierl̄m / quosq̄ acceperat de sacrificiū iusticie. sacrificiū spūs tribulati xp̄i oblatōes. ¶ Demuz i h̄ vnico sacrificio holocaustū z vitulos typico / sup̄ altare cruc̄ ip̄osuit. Intrauit semel i sancta sc̄toz eterna redēptōe inuenta. facta ē hostia peccati. Dānauit de pctō pctm̄. liberauit eccl̄siā suā ab intolerabili iugo tot sacrificioz / ruz. q̄ neq̄ p̄fecta / neq̄ plena / neq̄ placita p̄ se erāt. s; nec placita reputabat ea dñs ex bonitate offerentiū / p̄pter maliciā studioz suo ruz. Lege Esaiā. psalmos discute. nihil aptius inuenies q̄ reprobatoz z abominatioz cū phibitōe sacrificioz. si ad l̄ram (put acc̄p̄iebant tunc iudei) referāt. Qm̄ si voluisses (ait dauid) sacrificiū dedisses vtiq̄ holocaustis nō delectaberis. Et alibi / voce dñi. Nō accipiā de domo tua vitulos. neq̄ de gregibus mis hircos. cū ceteri sine nūero cadēti bus i h̄c sn̄as. ¶ Sacrificiū nihilomin⁹ ex petit dñs. s; q̄le figurabāt sacrificia illa. non l̄ra s; spūs Significauit hec sacerdos n̄r vnicus. dū p̄dicaret oblatōz purā. p̄fectā z placitā corp̄is z sanguis sui. Verba q̄ ego loqr̄ inq̄t vobis / spūs z vita sūt. Et p̄us ad samaritanā. Deus spūs ē. z deū optet adorare in spiritu z veritate. Qū igit̄ o aīa mea sis spūs i carne. qd̄ p̄ueniētis q̄ vt sacrificiū tuū eēt spūs i carne. vel caro i spiritu p̄ cōicatioz carnis z sanguis. Neq̄ em̄ absq̄ sacrificio manere debueras i p̄testatioz sup̄remi dñi qd̄ bz deus sup̄ oīa. p̄ oīa z i oīibz. Sic em̄ de scribit̄ sacrificiū. q̄ ē oblatio facta deo i recogitōz sup̄mi dominij sui. Sit hec oblatō solū interior i spūs. sit exterior i affectu v̄l effe ctu ¶ Sacrificiū sicut z verbū abbreviatuz fecit deus sup̄ terrā hostiā vnā. vnica. mūdā. plenā bonis. plenā effectibz oīibz illis p̄q̄ bus hostia lic̄. r̄al̄ solebat offerri. Si delectioz pctōz p̄. ¶ Ecce agnus dei. ecce q̄ tollit pctā mūdi. Si gr̄a n̄ actōz. gr̄as agit xp̄s p̄n̄. Si mal̄ zū euitatioz. sanat ip̄e nos z liberat. Quia vere lāguozes nostros ip̄e tulit Sibonoz p̄secutoz celerē. interrogat̄ latro docēbit. q̄ repe hui⁹ sacrificij vesperini audire meruit cuz iuramēto. Amē dico tibi. hodie ¶ mecum eris i paradiso ¶ Verū dicis (o aīa) sunt ista lāz apud xp̄ianos oēs ita digesta. ita cognita. vt fastiduz sit apud pl̄imos vel repere vel audire. Uis aliqd̄ offerat nouuz aliqd̄ insolitū: Subit illud ravidaz deliciarū ait Seneca. Quouosq̄ eadē: Tales inuenit

paul⁹ arbeniēses. q̄ ad nihil aliud vacabāt q̄ audire vel dicere aliqd̄ noui. Silēs sunt p̄u r̄iē res aures diuītū. q̄ dimittunt̄ inanes. qz q̄nō replet bonis spūalibz veritas / vanitas inq̄erat ¶ Sed ecce o aīa. nou⁹ rex. noua lex. nouus grex. nouū sacrificiū. nouū testamen tuz. nō vituloz s; xp̄i sanguine p̄firmatū. testamētū hereditat̄ eterne. p̄pterea dicit q̄ sedet i throno. Ecce noua facio oīa. Uis vno verbo cognoscere. quid ē nouū z soluz tale? Eternū. Vetera sunt oīa z ad interitū tendūt q̄ sepant̄ ab etno. ¶ Breuis distinctō veter̄ z noui sic̄ z t̄p̄alis z eterni. Noua plane oīa. s; in nouat̄ noua si lex p̄ spm̄ viuificata seruet̄. Que lex? Audi nouis sup̄uenientibz vetera p̄ncientis. Et qd̄ verust̄ veteri hoie nostro fm̄ carnē: Quid si sibi nihil sapit nouū: Febricitans z excecatur ē mal̄ humoribz. qz pessimis humoribz replet⁹ ē. Tolle vetera. noua erunt spūalit̄ oīa. cor. op⁹ z lingua. ¶ Dabo tibi latissimā nouitatū materiā. Cōsidera tot varietates sacrificiozū. oblationū. holocaustoz veteris legis. p̄sertim in Leuitico. Tolle nebulas figurarū ab eis. Aufer ab oculis tuis velū qd̄ sc̄lissimū ē t̄p̄e passionis. Confer ad interior̄ legis spm̄. orietur p̄tinus tibi sol iusticie xp̄s. Et qui in sacrificio corp̄is z sanguis sui. noua fecit oīa. pascālē agnū. manna deserti. panē celi. thau ros. vitulos immolationis. hircū emissariū. passeres. turtures z colūbas. vinuz z libamina. sal in oīni sacrificio. caudā cum capite. neq̄ mel neq̄ fermentū. Deniq̄ quort̄ dianū bis sacrificiū cū marutino vesperinū. Oīa hec cū similibz erunt tibi nouitatis materia. immolabis hedū xp̄m p̄ similitudine carnis peccati sine peccato Comedes agnū nō cruduz p̄ infidelitatē tuā. nō coctū aqua p̄ curiosam philosophiā. sed assuz igni p̄ charitatis ardorē. deuorabis p̄ deuorā auiditatē caput. Siquidez caput xp̄i deus simul cū pedibz humanitatis z visceribz sacramentozū intimis. Os nō p̄fringes ex eo. violentia p̄scrutationis. Totū qd̄ comedi nō pōt p̄ intelligentiā. igni sanctis p̄s p̄bures p̄ uenerationē amoro sam. Sint azimi panes sine fermento malicie cū lactuc̄z agrestibz amare p̄punctionis. Sint accineti renes p̄ castitatis zonā. sit spei lōganimis baculus i manibz. z comede festināter. auide scz. anhelans z tendēs pegrinus ad patriā. Lini ad extreme v̄trūq̄ postem seu sup̄liminare deus tue vel ostij de sanguine agni. Fit hec teni

igne nisi sit frigidū pectus pl^o cristallo pge
larū. Illo nos igne spūscūs inflāmet. adda
mus et deuoret. quem dñs n̄r ih̄s x̄ps. adda
mus et h̄ sacro. misit i terrā. et voluit vebemē
ter accēdi. Lapiet tūc ignea mēs cū summa
facilitate. Sciet cū summa iocūditate / quē
admodū de^o ē oīa in om̄ibz. et tot^o i singulis.
cōis om̄ibz. et vnicuiqz singularis. totus ap
p̄sensus a qlibet beato. a nullo p̄b̄sus. to
tus intimus. totus extrimus. totus oīm cen
trū. totus et circūferētia. tot^o stabil^o / dās cun
cta moueri. Ad hoc phi conati sunt / marie
meraphisici. sed sola dei gratia et v̄ras q̄ p̄ ie
sus x̄pm̄ facta ē / poterit h̄ adipisci tūc p̄ gliaz
p̄summatā. et hic i via p̄ theologā mysticā.
Valer insup hec mēs eleuatō mirabiliter ad
intelligētiā mysterioz eucharistie sacramēti
Tradidit em̄ x̄ps rē a sensibz talit̄ elongatā.
vt discam^o nedū amare. s; intelligere et vene
rari celestia. secernere materialia a spūalibz.
deū a creaturis oibz. vitā eternā a mundi stu
pis et caducis calamitatibz. Sciam^o p̄ inde
q̄ aliter h; p̄cessus suū dei p̄uidētia sup ho
mies. aliter sup bzuta. Cur ita? Erre vt ma
gis diuie gratie et miracul^o innitāmur q̄ na
ture. Hō quidē vt tēptem^o deū. s; vt noueri
mus nos ad finē nostrū q̄ sup nos ē / non nisi
gratuitis sup naturā miracul^o puenire. Hoc
qz nō vidit pelagi^o / errauit. ingrat^o grē dei.
nō q̄ hō destinaat opatōe sua naturali p̄pa
pl^o qz bzuta. s; ad altiora n̄ri d; et i his gra
tie dei tot^o inniti. ¶ Nota distinctōz hanc de
duplicitate opationū / et oppositas r̄ ratios
¶ Aug^o. p̄cordabis. ¶ Voluit dei sapia spūm
rōnale cōiungere materie. q̄tinus istas nos
p̄netio doceret / spūm nostrū cū deo q̄ spūs ē /
facilius p̄iūgi posse. Et qm̄ ex eis dez gigni
mur et nutrimur. incarnata prius de hinc ve
lut ipanata vt inescata / sub sp̄bz sacri sapia
facta est nutritio nostra sicut et formatō. Et
qm̄ nutritio p̄icit sanis et mūdīs. facta ē ea
de sapia nobis i p̄barica piscina quinqz vul
neribus corp^o sui. salus mūdario. ¶ Cor fa
melicū. cor qd̄ aruit. qz oblitus sū comedere
panē meū. cor durū. cor carneū. cor ad solem
iusticie nō liq̄scens / sed obduratū. cor qd̄ de
relinq̄t aīam meā. et facta est sic colūba effra
im seducta. Redi nūc ad vocatē te x̄pm̄ in al
tari. Dic cūz p̄s. Introibo ad altare dei ad
deū q̄ lerificat iuuetutē meā. Eras nēpe cor
uentū. pus qz emitteret lucem suā. Recrea
n̄te et innocauit i tabernacul^o eccleie / detra
cta pelle vetusta p̄cti / defluentibz plumis ad

calore austru. Cōrusa ad petrā x̄pm̄ i abstinē
tia curuitate nimia rostri. ¶ Brandē nob si
duciā sperande pietatis indullisti benigne ie
su. p̄ponēs exemplū filij pdigi. cui tāta cele
ritate p̄i occurrit. cecidit sup collū. oscularū
est eū. Stolā cito primā iussit. p̄ferri. anulūz
cū calciamentis dari. Deniqz virulū sagina
tū i epulationē occidi. Tu figurat^o es viru
lus iste. quē reuertenti de regione lōginqua
p̄cti filio vis apponi. ¶ Altitudo diuitiarūz
sapie et scie dei. ¶ Superminēs scia charitatis
x̄pi. si māssisset apud p̄tem. p̄ditus iste filius
q̄ typū tenet Ade fugientis a facie dñi. vitu
lus ad epulationē nō fuisset occisus. qz nec
x̄ps imolat^o fuisset. ¶ Less; igit^o o curiosital^o q̄
stio tua Cur dimisit de^o vt peccaret adā? Ec
ce quātū fructū dei sapiētissima bonitas / eli
cere sciuit. potuit et voluit et p̄ctōz ¶ Curre iā
o aīa penitēs. clama post x̄pm̄ cū chananea.
Dñe iesu fili dauid miserere mei. Qui si for
te a m̄se comite rogat^o vt dimittat te. sileat et
p̄cedat. irrue festinatōe tota. p̄ueni faciē ei^o et
adoratōe dicēs. Dñe adiuua me Si rursus
opp̄suerit p̄fundēs te / qz panis filioz nō ē
dand^o canibz. Rūde tota fiducia. Erā dñe.
nāz catelli edūt de micz q̄ cadūt de mēsa dñi o
rū suoz. Tādē mereber^o audire Fiat tibi si
cut vis. Filiā tuā (q̄ ē sensualitas lunatica et
a demonio fomis original^o male torta) iueni
ens sedatā. et sedentē i obediētia rōis. ¶ Con
uiuū ei si recogites o aīa figurat^o restaurāt^o
v̄ij. filij Job cū tribz sorozibz quibz i diez suū
Sensisti quinqz motū reuerētie p̄funde. nec nō
humil^o ad deū timor^o. nō audes p̄ verecūdia
sursum oculos attollere. dicēs cū p̄cussione
pectoris. De^o p̄pici^o esto mihi p̄ctōri. Sci
to qz apud te fecit conuiuū. ¶ Omogenit^o fili^o ti
mor^o in die suo. ¶ Sensisti motū pietatis ad
deū. ad te. ad primū suauē et lectū. m̄itē insup
valde p̄fusū. Hec dies ē sc̄di filij. ¶ Sensisti
estimo tor^o miseroz afflictōes in penis et cul
pis sup filios hoīm. vel et p̄p̄ijs angustijs
luristi brō sc̄tōz luctu. Hec est dies terci^o fi
lij. ¶ Corroborata es i vigore tolerandarūz
aduersitatū / vel in abstinētiarū rigore firma
ta. Facta es esuriēs et sitiēs / satisfaciētes iu
sticiā. Ecce quart^o filius instaurauit die suo
conuiuū. ¶ Consiliata est in opibus supero
gantis iusticie. castitatis. paup̄tatis et obedi
entie. Hec ē dies qūnti filij. ¶ Intellexisti my
steria sacramētoz. p̄cipue hui^o. retulisti oīa
que vident^o ad eternitatē spectacula. obtrui
sti etiā mundiciā cordis. nedū a peccat^o.

Tractatus nonus

a fantasmatibus et curis. Pulcer iste dies et serenus est fecerit filij. Sapuit tibi tandem per oes sensus irinos / quos suavis et bonus est spiritus domini gustatibus eius. videtur eius. audientibus eius. odoratibus eius. amplexatibus eius in hoc sacramento. Felicissimum hunc ac beatissimum in apparatu quini die / filij septimus huius suus. Bibunt illic vinum septem filij eius tribus sororibus. cuius qualis sit effectus si scire desideras. insinuabit quod dicit. Inebriabunt ab ubertate domus tue. et torrente voluptatis tue potabis eos. **¶** Biberat hanc sobria ebrietate spiritus pia mater Augusti. monica. dum per susceptos sacramenti in publico rapta clamauit. volem in celum fideles. volem in celum. Pulsata et exarsita quod ita clamaret. Demissa cum vultu voce inquit. Cor meum et caro mea exultauerunt in deum vinum. Altera quodam rupsit venis expirauit. vinum amoris sancti ferre non sustinet. Felices sunt domus ille fidelium per quas fuerit per orbem per fructum quini diebus illuminare per uersa tonis. **¶** Offert nihilominus holocausta Job mysticus. quoniam iusticie nostre non sunt omnino sincere. Eget in super per uatiode. Debet denique presumatodes accipe in gratiarum actode omnis cibis coiter. **¶** Quos preterea fructus apponere soleat in hac eucharistie mensa spiritus sapientie / cetero meditari dei uero et potius quos scriptorum expressioni linquendum. ueniat. uacet. gustent et videbunt. Sed neque putandum est nos per fortes et per ciues futurorum beatorum spirituum ab ipsis deseri. dum sedem in ecclesie quini die. Facti sunt quippe oes ad ministrorum spiritus propter eos quod hereditate capiunt salutem cuius arram recepimus hic et pignus. Si ad instructionem quini die perfectam plima requirunt / diuites sunt hi spiritus ad ampliora. hinc ad votum cellaria regis. perferunt de thesauris suis queque uoluerit interior homo nostrus. Petrus ignis et caminus incedit. seraphim ardet. Petrus sal et lumina. cherubin sapiunt et lucet. Petrus sedilia. throni habent illa. **¶** Distrahit a summa hierarchia. quod ministratibus imperat. Querit quod dicitur in quini die. quod virtute pareat. quod prate tueat. hec secunda pars hierarchia. Querit per inferiori cenaculo / quod ordo sit in quini die. offerunt se principatus. subordinat archageli. et angeli subseruiunt. Si fructus defuerint / ascendam in palmam crucis. apphedamus fructus eius. quod si solos carpe possumus in sumos minusque maturos. distribuit liberaliter de medijs et summis choris ipse sectorum primos inhabitans. Exemplum accipe. Ibat ad passionem Dorothea uirgo. Theophilus quod dicit scholasticus exclamauit ad eam (suspicor irritus) **¶** Dorothea sponsa christi / mitte mihi ma-

la de paradiso sponsi tui. **¶** Sponso dicit se missuram Iussa flectere ceruicem / orarium puer eximens. astanti dedit puero quod ferret Theophilo et diceret. Dorothea ancilla christi. mitte tibi mala de paradiso sponsi tui. **¶** Receptis gratias. applicuit faciei. **¶** Sedit continuo vinum celici cuiusdam odoris. quod replet et totius alterum uirum mutat. repetens dicebat. **¶** Benedictum sit nomen domini mei iesu christi. Qui mortuus captus. diretorius. post occisus / ascendit in palmam. ubi pleno ore vorat fructus eius. **¶** Ceterum qua possumus ad te fiducia perferre beatissima seminarum. Tu mater es eucharistie. quod mater gratie bone Tu clauigera cellarioz regis pacifici. Tu frangere panes potes illi perentibus. Tu epularis quod die splendide / non negabis micam vlcerosi nobis et medicis. quorum tot sunt lingue clamantes ad tuam misericordiam / quod sunt vlcera nostra ostentia misericordia. **¶** Uox sapientie uox tua est. **¶** Admirus quod tu non dum sapia per emphaticam locutionem. sed mater es sapientie. sponsa. soror. filia **¶** Quod amplissimum patitur nobis hec meditatio / et quod amenus orationum. immo paradisi deliciarum tuarum / uirgo sapientissima. cuius in filio sacramentaliter suscepto laus ois terminat. **¶** Ego inquit ex ore altissimi prodiui. **¶** Ego mater pulcre dilectionis. **¶** Ego sicut uitis fructificanti. cuius ceteris in sapientie preconium numeratis nec finis. **¶** Tu quasi oliua speciosa in campis. quod mundo naufrago / ramum illum oliue paterne protulisti iesum christum. **¶** Colligere fas habet ipsum in hoc eucharistie sacramento fidelis anima. fas illum ferre in ore suo. dum uespertis mortis adueniens / suadebit regredi ad verum hoc deum. quod dum creauit eam / misit per aquas et terras huius diluuii / quatinus bene uolando rediret ad ipsum quod misit illam. **¶** Felix plene anima quod redibit ad uesperam uite sue / ferens in ore suo ramum hunc oliue christum / per sacramentalem saltem spiritualiter susceptionem.

Sequitur tertia partitio per soliloquiū conuersum ad Mariam. per notulas quinquaginta.

Prima notula.

¶ Dicitur in prelationibus tuis deinceps intendere cupientes. nos elurientes uertimur ad te elurientem olim. **¶** Ad te pauperem spiritum et humilem ancillam christi / uirgo beata. uirgo iam benedicta per oes generaciones. uirgo nunc eternis epulis semper abudantissime plena **¶** Quis meos preplara est multa nimis sapienter. **¶** Tu

conscia sup oēs post filiū / sacramēti hui⁹ ab
 scōditi a secul⁹ exstitisti. Ecce pl⁹ q̄ Salomō
 hec. Quare: Dic nobis p miseratiōes tuas.
 dic q̄ ⁊ quāta bona p̄templabat mēs tua cū
 post bñficia tibi singulariter exhibita. tu ge
 neralia omnibus cecinisti / dicēs. Esurientes
 impleuit bonis. ¶ Narrat Lucas ꝛsci⁹ se
 cretorū tuoz. q̄ apli erāt cum mulieribus ⁊
 Maria matre Jesu. Subdit postmodū.
 Quotidie quoq̄ pdurātes vnanimīter in tē
 plo frangebant circa domos panē / sūmen
 tes cibū cum exultatione ⁊ simplicitate cor
 dis. Eras inter hos sumētes cibū haud du
 bium o Maria mater Jesu. exultabas ī sim
 plicitate cordis collaudās deū. ⁊ habēs gra
 tiā ad omnē plebē. qd sequit⁹: Dñs autē auge
 bat q̄ salui fierent q̄tidie in idipm. Est igit sa
 lutaris effectus hui⁹ sacramēti. sal⁹ ⁊ augmē
 tū fidelīū quotidie ī idipm. Et hec contem
 platio tua precipua. ¶ Nulla fuit natio / que
 nō sacrificiū cēleret offerēdū illi soli quē cre
 debat aut fingebar deū sibi. Sacerdos ⁊ sa
 crificiū est nobis factus o Maria filius tu⁹
 Sed quis sacerdos ⁊ quale sacrificiū: expo
 nit apls ei⁹ latissimē scribēs ad hebreos. Nō
 in vituloꝝ sanguine et thauoroꝝ cede. Nec
 p̄templatio altera. ¶ Cōtemplabat mēs marie
 quantū se sacrificiū arbitrabat David.
 quantū Salomō. quantū omnes p̄isce le
 gis exoluisse. si mltra thauoroꝝ. si agnos abs
 qs numero iugularēt dño. Et nos sub vnica
 panis exigui specie. sub modici vini calice /
 sacrificiū absq̄ vlla p̄patione placidius in
 odore suauissimuz dño p̄secramus offeren
 tes. Et siquidē hostia fm litterā. Parua. ni
 tens. sana. teres. azima. nudaq̄ scripta. Si
 gnat hec septuplex p̄ditio / nos debere vicia
 capitalia seprē excludere. In p̄uitate super
 biam. In nitore inuidiā. In integritate irā.
 In rotunditate volubili accidiā. In azimo
 fursur auaridē. In mundicia feditatē luru
 rie. In scriptura hebetudinē gule. B̄ias tibi
 ego beata q̄q̄ tales nobis hostiā protulisti.
 Darias filio tuo qui nos a iugo legis into
 lerabili liberauit. Ne temptantib⁹ inducere
 rursus sup ceruices credentiū illud iugū qui
 bus se Paulus p̄stiter opposuit. ⁊ apli con
 B senserunt. ¶ Cōtemplabat Maria / quēad
 modū fuit tps ante passiōē. dū legalia cur
 rebāt fructuose in populo iudeoz. Fuit tem
 pus post passiōē vsq̄ ad p̄fectā p̄dicatōem
 euangelij p̄ iudeā. dū erant p̄missa (q̄suis in
 uilia) quatinus mater synagoga cū honore

ferret ad tumulū. Fuit tempus terciū quo
 temeratoꝝ materni sepulcri reputandus ē et
 a fide alienus. qui legalia vel obseruat v̄l ob
 seruāda p̄tendit. Libenter p̄fecto nos credē
 tes de gentibus / caremus iugo tali. libenter
 q̄ in hoc sacrificio puro facili p̄fectoq̄ glo
 riamur. Nō sumus ingrati gratie dei. Justi
 ciā em̄ p̄stituerē volum⁹. sed p̄ grā speram⁹
 saluari longe p̄fidentius q̄ illi p̄ legē / vt inte
 rim de sacrificijs execrādis gentiliū sileam⁹
 Cōgregauit nos deus ī vnā eccliam ī p̄mu
 nionē sc̄toꝝ vnā / dās remissionē pctōꝝ. Ira
 q̄ sub fide articuloꝝ vni⁹ ecclie catholi
 ce p̄hendit cōicatio seu cōio oīm sanctorū.
 Est em̄ ecclia p̄gregatio seu poti⁹ p̄uocatio
 fidelīū viatoꝝ. put accipit a triumphāte di
 stincta Est insup ecclia p̄tines cōionē sc̄toꝝ
 id ē factōꝝ p̄ q̄ nimirū sacra fit remissio pctō
 rū. Cessat igit qd nōnulloꝝ. Cur d̄ eucharis
 tie factō nō fact⁹ ē ī symbol⁹ articuloꝝ: factus
 q̄ppe ē sub cōionē sc̄toꝝ. i. sacramētoꝝ. Int
 q̄ p̄ sacm̄ baptisimi istō sacm̄ fuit p̄dicatū.
 ⁊ vsq̄ p̄tinuo diuulgatū / qd ⁊ anthonomati
 ce cōio vocat⁹. ¶ Cōtemplabat hec cōionē. ⁊
 sapuit mēs Marie p̄tinuandā p̄ generatio
 nes vsq̄ ad p̄summatiōes sc̄li. q̄ si nō muta
 bit hoc sacrificiū. vtiq̄ nec sacerdotiū xpi.
 nec lex mutabit⁹. ¶ Joachim et sequaces ei⁹
 nouā sp̄s sancti lege ī euangelijū eternū / dā
 nabilitē p̄mittentes. p̄pterea d̄ hora nouissi
 ma tps legē xpi. qm̄ altera nō succedit. ¶ Cō
 templabat mēs marie p̄ferēs iugit in corde
 suo. quēadmodū xpi corpus p̄tenti nō solū
 signatū sub speciebus panis ⁊ vini. ē vera res
 hui⁹ sacramēti. Est insup signū seu sacramē
 tū totius corpis mystici qd ē ecclia catholi
 ca tā militās q̄ triumphās. cui⁹ caput xps
 est. xpi autē deus. Corp⁹ xpi ⁊ si nō videat⁹. ē
 tū de se signū visibile. grā s̄o vnies fideles ī
 vnū corpus ⁊ sp̄m / causat⁹ a xpo. ¶ Cōrepla
 bat quēadmodū ī omni sacrificio altaris dat⁹
 sp̄sus xpus ecclie sponse sue. dat⁹ caput mē
 bris a quo suscipiunt influentiaz p̄fectionis
 fm mensurā vniuscui⁹q̄ mēbri / q̄usq̄ p̄ue
 niāt ad mensurā plenitudinis xpi. ¶ Cōrem
 plabat oēm hoīem viatoꝝ significari sub h
 sacramēto q̄ ad sufficientiā sacrificij. nō tū q̄
 ad finalē efficaciam nisi tū electi. ¶ Contēpla
 bat hoīm cōionē sub multiplici d̄n̄tia. Est
 cōio nature / a qua nullus excipit. Est cōio
 fm ap̄titudinē ad gl̄iam. ⁊ ab ista null⁹ via
 toꝝ excipit. qz deus vult oēs hoīes saluos fi
 eri. Est cōio p̄destinatōis ⁊ gratie final. ¶ ab
 Dq

cū. ¶ Contemplabat q̄ a tāto bono. tā bone
 sto. tā vtili. d̄ se delectabili. nō erat puād̄ v̄l
 arcend̄ hō sine magno r legitimo impedim̄
 to. vt p̄ immūdia corpali sola. que mortali
 perō iūcta nō est. scādalo tñ rōnabili nō imi
 nēre. Lōgus cēt hic p̄cessus de leprosis. de
 mēstrua patientibz. vel emorroides. vel pol
 lūtōes i somno cū ceteris. Rō oim̄ ē. qz nō ē
 afflictio dāda afflictio. s; p̄solatio. Rō alēa.
 qz cū iste maḡ est spūs q̄s carnis. q̄ nec car
 nalibz forditibz i se vel ex semaculat. Eluet in
 hac p̄sideratione deuotio fidelīū sursum cor
 da. ¶ Contemplabat magnificās anīa Marię
 dñm̄ cui exultatōe spūs i deo saluari suo.
 quemadmodū p̄ntialit̄ erat i h̄ sacro iste cui
 mīstrāt milia milīū. et decies cētena milia af
 fītur ei. Rō ita tñ qz oēs dīmīssio empīreo ce
 lo affīteret huicī terr̄ sacro nīlī fm̄ ordina
 rīō; dīne sapīe cū bñplacito creatoris. ¶ Cō
 templabat nō esse idignū sed dignīssimū vi
 deri angelicis spirītūbz vīsitare p̄ntialit̄ ecclesi
 as in q̄ celebrat vel seruat eucharīstie sacm̄.
 Exemplū hui⁹ figurale fuit i scala Jacob. r
 i monte synai. qñ data est lex p̄ angelos i ma
 nu mediatoris cū sīlibz multz. ¶ Contemplan
 bat quāta erat patiētia xp̄i. quāta angeloz
 btōz. hic assistentiū. dū tolerat indignitates
 p̄rectatū h̄ sacm̄. Cū illi tāta seueritate pu
 niebant accedentes ad mōtē synai. Tñ r̄ be
 stia si terīg; montē obuebat lapidibz. Se
 pe aut̄ p̄t i h̄ sacramento xp̄i r̄ps. Dan⁹ tra
 dētis me mecū ē i mēsa. Et illud. Iuda oscu
 lo filiū hoīs tradis. Nihilomin⁹ ex p̄ctis ta
 liuz elicit deus bona i salutē electoz sicut ex
 bonis dei mala p̄ctōres eliciunt. ¶ Contem
 plabat qz h̄ sacrificiū dabat gl̄ias deo i excel
 sis. r i terra pacē homībz bone volūtat. leri
 ficabat angelos. liberabat purgatorio detē
 tos. vt eozū pena breuior sit aut leuior. Via
 toribz impetrabat nūc p̄uersionē ad gratiā.
 nūc p̄seruationē i gr̄a. nūc p̄ mundi picula
 firmamentū. quē angeloz custodiā r refrena
 tionē r̄p̄ratorz. ¶ Contemplabat ex his r sili
 bus effectūbz. laudabili⁹ eē ex amore sacram̄
 ti r p̄fidentia miscōie dei sepi⁹ accedere q̄s ex
 timore vel scrupulis diu se ab eodē sacramē
 to qdāmodo eccōicatū facere. q̄ nec se expo
 nit piculo q̄ n̄ h̄ certitudinē de legitimo ipe
 dimēto r accedit. quēadmodū sup̄ notatū ē.
 S; r stult⁹ illius timor ē. vel reuerētia min⁹
 pudens q̄ ad dñm̄ se vocatē r inuitatē non
 accedit. sed procrastinat. sed dicit corui cras
 cras cras. Sepe demū fit illud. Qui nō est

hodie cras min⁹ aptus erit. ¶ Cōtemplabat
 tales q̄ nolūt accedere nisi sint actualit̄ deuo
 ti r feruidi. sicut agere q̄si frigidus nolūt ad ig
 nē proximare nisi p̄us calidus sit. nec fordi
 dus nisi sanus. Sit tñ iste viuēs nō mortu⁹
 p̄ mortale q̄ p̄fidit accedere. alioqñ si sit mor
 tuus. nō recipit emolimēta viuozū. nō ē con
 ditio mortuoz vt comedat. ¶ Contemplaba
 tur Maria etiā se ex se nequaq̄s eē dignā. ex
 cellior sup̄ oēs. Dicebat igit̄ cum ap̄lo. Cle
 nit̄ deus saluos facere p̄ctōres. q̄rū p̄ma ego
 suz. S; miscōiaz i p̄seruatiua sc̄rificatōne r
 redēptione ab oī p̄ctō etiā originali. p̄secuta
 suz. alioqñ etiā natura filia ire fuisset sicut et
 aliq̄. Solus r vnicus filius meus neqz pec
 caruz neqz necessitatē habuit p̄secūdi p̄ctm̄
 p̄uilegio singulari. qz singularit̄ ex spūs sacro
 natus. ¶ Contemplabat aliqñ cōicātes secū i
 eucharīstia p̄ctōres esse. forte r p̄ctōres scie
 bat eē aliq̄s q̄ sacm̄ mīstrabāt. q̄lis fuisse pu
 tat septimus diaconozū Nicolans. S; nō
 cessabat ob h̄. non refugiebat. nō se eccōica
 bat. i. extra cōicātionē se ponebat. Sciens r
 recolens dicitū filij sui q̄ sumit i h̄ sacro. Cle
 ni p̄ctōres saluos facere. dūz phariseoz fal
 sa iusticia indignaret̄. exprobrās et dices. h̄
 p̄ctōres recipit. Et iterū ad discipulos. Qua
 recū publicanis r p̄ctōribz manducat magi
 ster v̄. Sed neqz xp̄s phibuit iudā p̄ abne
 gationē cibi sui. ¶ Contemplabat amplius et
 p̄plectabat amplīssimo sinu charitat̄ om̄es
 p̄ctōres terre/publicanos r meretrices. qua
 les sepe p̄cedunt i regno dei. Clamabat vali
 de cum lachrūmis intra templū cordis sui se
 p̄numerās et̄p̄lo Danielis. P̄ctōres. tero
 gamus audi nos. Dicit̄e nostri fm̄ ma
 gnā miscōiam tuā. qz p̄ctōres magni sum⁹.
 Et fm̄ multitudinē miseratiōnū tuaz. quia
 multi sicut inspicias sumus. Exemplū itaqz
 dedit nobis quātūcūqz videamur iusti. vt
 quēadmodūz illa fecit ita r nos faciam⁹. Ne
 mo aliū iudicet. nemo dānet. s; solū p̄cclesi
 am suā r suos dānet deus. Coruus fuit qui
 pascebat helyā. Presc̄psit formā orōnis. ex
 cipiens nullū q̄ dicere iussit. p̄ n̄. nō meus.
 dimitte nobis debita nostra. nō mea. ¶ Con
 templabat fieri quōqz vt rex introduceret que
 storē i cellaria sua/collaturus bona. dū pro
 pluribz r maioribz indigentibz exponit se q̄
 rere. Siquidē vbi abundauit delictū super
 abundat et gr̄a. maior q̄z miseratū abyssus
 abyssum fortius inuocat miscōiaz. ¶ Contē
 plabat r assumebat h̄m̄oi sacm̄ q̄li hora sua

Tractatus nonus

esset q̄ trāsitura erat ex h̄ mūdo ad p̄rem. vel post desertū ad terrā p̄missionis / comestura de fructibz. Reuoluebat anio tota celeritate oīa noua et vetera de thesauro cordis sui / q̄ ad deuotionē ⁊ uenerationē ⁊ laudē ⁊ iubilū cū exultatōe spūs puocabāt. marie oīa q̄ cepit ihs facere ⁊ docere singularit̄ secū ⁊ uniuersalr cū oībz p̄ totū uite cursuz ab itroitu ieritū ⁊ vsq; i sc̄m. Q̄ q̄ntā q̄s vberem vides aīa xp̄iana mariā tibi mīstrasse materiā p̄tēplādi. Expgiscere igit̄. oculos aperi. aures erige. cor dilata. ⁊ excipiens eucharistiā clama. Fascicul⁹ mirrhe dilectus me⁹ mihi. int̄ vbera mea p̄morabit. Fasciculus vtiq; puulus mole / s; v̄tute imēsus. Dic ex sn̄ia / h̄ ē sensu vel sentimēto itimo. Dia poma diuina ⁊ scripturaru; noua et vetera dilecte mi seruauit tibi. Et vñ: qz dedisti mihi. de tuo tibi reddo. Tal mihi certe es q̄le te fidelit̄ recogitauero Infans. puer. iuuenis. p̄dicās. sanās. moriens. resurgēs. regnās. ¶ Cōtemplabat̄ susceptionē eucharistiē / q̄si filiuz audiret ex guce dicentē sibi qd̄ latrōi iurauit. Amē dico tibi hodie mecū eris i paradiso. Siqd̄ gr̄a dei (te stimonio sapiētis) ē paradisu i b̄ndictionibz. Et vbi gr̄a / si nō eucharistiā. q̄ p̄ excellentiā bona gr̄a nūcupat̄. Porro gr̄a dei vita eterna. s. vita ⁊ par. Est aut̄ i eucharistiā par noītra xp̄s. Cōplet̄ q̄ saluatio tua o paulē toti ens posita. ⁊ a Iohē ⁊ Petro silr. B̄ra vobz par. Quid gr̄a ⁊ par nisi gr̄a pacifica: Et si pacifica nō ē impedita. Deductū q̄o p̄us habes / q̄ paradisu ⁊ eterna vita. ē fruitio dei s̄m habitū gr̄ie nō ipedita. p̄sertim q̄n ē p̄sūmata. ¶ Cōtemplabat̄ cū exultatōe spūs eucharistiā i tēplo. iubilābz dicebat. Suscepimus de⁹ misericōdiaz tuā / i medio tēplo tui. Suscepimus olim miām h̄ac visibilit̄ / me p̄ntante si meone / recipiēte Anna p̄phetate. Et em̄ de⁹ me⁹ miā mea. Suscipim⁹ h̄ac eādēz facialit̄ q̄tidie si volumus in medio tēplo cordis nostri. Itaq; replū dei sum⁹. Nō q̄ramus sapiāz accusantē. n̄ iusticiā d̄nātē. n̄ potentiā puniētē / s; miāz absoluentē. Suscipimus eā facialit̄ q̄tidie mirabilia i excessu faciētē. Facit d̄ sapiā accusante aduocatā. d̄ iusticiā d̄nātē absoluentē. d̄ potētia puniētē p̄gentēz ⁊ liberatē Siqd̄ fact⁹ ē nob xp̄s a deo sapiā iusticiā. sc̄rificatio. redēptio. via. vitas ⁊ v̄ta. ¶ Cōtemplabat̄ existentiā mirabilē filij in h̄ sacramento quē visibilit̄ tractauerat cū b̄ndictijs ⁊ oscul̄ suauissimis i gremio corridentē. Credebat h̄ idē sibi licere nunc. q̄uis

alio mō. s; nō minori merito. Osculat̄. t̄ḡit ⁊ qd̄ sibi tūc nō licerat corporaliter. māducat ⁊ bibit ⁊ accipit vitā. Nā q̄ manducat me in q̄t ⁊ ipse viuet p̄pter me. B̄radē rez tibi o aīa xp̄iana. gr̄adē nimis estimasses / si q̄go b̄ndict̄ra posuisset olim filiū suū i gremio tuo. Si p̄cessisset amplexū ⁊ osculū. S; habes h̄ re suo miraculo ⁊ merito gr̄adiorē. Eya nūc o aīa cāta cātica cāticoz / q̄ suspirabunda pete bas. Quis det mihi te fratruelē meū sugentē vbera matris mee / vt inueniā te solū for̄ et deosculer te. ⁊ iā nemo me despiciat. Ecce foris ⁊ vere foris. a nemine visibil̄. dat se soluz tibi. dat vt osculer̄ eū. fac qd̄ sequit̄. ¶ Apphēde eū. ⁊ introduc i domū p̄scie tue q̄ ē domus sapie matris tue. Illic docebit te. Da et mihi potū ex vino p̄ditū deuotōnis tue Da mihi mustū malogranatoz tuoz. seruide dilectōis. ¶ Cōtemplabat̄ i eucharistiā. qz nō est hic localiter corp⁹ filij sui. Non em̄ posset trahi linea visual̄ a corpe xp̄i vt hic ē fact̄ aliter / vsq; ad oculū. ⁊ ecōuerso. Credebat qz p̄comitantiā erat aīa i corpe. silr cū sanguie ⁊ cū deitate. S; nunqd̄ p̄comitantiā erat illic d̄n̄ p̄secrabat̄ tpe cenevestes sue. nūqd̄ ac circūstās corp⁹ ⁊ vestes. Curiositas aut̄ studiōsitas h̄ inq̄rit / vt deducat qz in h̄ sacramēto / p̄comitantiā sunt oēs angeli / oēs sancti. Et tu brissima q̄go. imo sub breui q̄bo toto tus mūd⁹. siqd̄ deo canit̄. Pleni sunt celi et terra glia tua. Orat ecclia p̄ez. vt veniēs filiū tu⁹ cū oībz sc̄tis / parā sibi inueniat māsionē. ¶ Cōtemplabat̄ corpus v̄ez filij sui sacramētū eē corpis sui mystici. Signat igit̄ tur h̄ sacramētū totā eccliaz electoz etiā ex vi sacramēti. Nō t̄m dicim⁹ qz p̄ncat̄ h̄ tota ecclia sub sacramēto. Lōcedim⁹ qz xp̄s h̄ ē vbiq; p̄sonalr. qz videt̄ p̄sona xp̄i. v̄bz dei ē vbiq;. Nō t̄m p̄cedimus qz xp̄s sit vbiq; corporalr dimēsiue. s; t̄m i celo ⁊ sacramentalr i tēplo. Logica hic op⁹ ē. vna ex ancill̄ sapie si nolumus male loq̄ ¶ Cōtemplabat̄ ido dici corpus xp̄i i hostia. qz cōuersa erat i se sp̄s hostie reseruat̄. Un̄ p̄seqns ē si xp̄s apparuerit hic aliq̄n sub specie pueri vel crucifixi. si debeat credi qz sit ibi xp̄s. optet qz sp̄s hostie remāserint. aliōqn nō erit ibi xp̄s sacramentalr. s; nec videt̄ qz localr. cū tal̄ n̄ sit i celo stat⁹ ⁊ statura. Caueat igit̄ sibi curiositas in q̄rēdi miracla. Caueat vicina leuitate tales p̄tinus adorare visiones Demincrit d̄ martino cui spūs nequā trāsfiguratus apparuit i specie xp̄i q̄ angelus ē magni p̄sily. nedū

Super A

Complab
no imp
Perc
Quo
scilicet
mādu
bibit
accipit
vitā
Nā q̄
mandu
cat me
in q̄t
⁊ ipse
viuet
p̄pter
me
B̄radē
rez
tibi
o aīa
xp̄iana
gr̄adē
nimis
estima
sses /
si q̄go
b̄ndict̄
ra po
suisset
olim
filiū
suū i
gremio
tuo
Si p̄
cessisset
amplexū
⁊ osculū
S; habes
h̄ re
suo mi
raculo
⁊ merito
gr̄adiorē
Eya nūc
o aīa
cāta
cātica
cāticoz
q̄ sus
pirabu
nda pe
te bas
Quis
det mi
hi te
fratru
elē me
ū sugen
tē vber
a matris
mee /
vt in
ueniā
te solū
for̄ et
deoscu
ler te
⁊ iā
nemo
me des
piciat
Ecce
foris
⁊ vere
foris
a nemine
visibil̄
dat se
soluz
tibi
dat vt
osculer̄
eū
fac qd̄
sequit̄
¶ App
hēde
eū
⁊ in
troduc
i domū
p̄scie
tue q̄ ē
domus
sapie
matris
tue
Illic
docebit
te
Da et
mihi
potū
ex vino
p̄ditū
deuotō
nis tue
Da
mihi
mustū
malog
ranatoz
tuoz
seruide
dilectō
is
¶ Cō
templ
abat̄
i eucha
ristiā
qz nō
est hic
locali
ter corp⁹
filij
sui
Non
em̄ pos
set tra
hi linea
visual̄
a corpe
xp̄i vt
hic ē
fact̄
aliter
⁊ ecō
uerso
Crede
bat qz
p̄comi
tantiā
erat
aīa i
corpe
silr cū
sanguie
⁊ cū
deitate
S; nun
qd̄ p̄
comitan
tiā erat
illic
d̄n̄ p̄
secrabat̄
tpe
ceneves
tes sue
nūqd̄
ac
circūstās
corp⁹
⁊ vestes
Curio
sitas
aut̄ stu
diōsitas
h̄ inq̄rit
vt deduc
at qz
in h̄
sacramē
to / p̄
comitan
tiā sunt
oēs an
geli /
oēs
sancti
Et tu
brissima
q̄go
imo
sub bre
ui q̄bo
toto
tus mūd⁹
siqd̄
deo canit̄
Pleni
sunt
celi et
terra
glia tua
Orat
ecclia
p̄ez
vt veniēs
filiū
tu⁹
cū oībz
sc̄tis
parā
sibi
inueniat
mās
ionē
¶ Cō
templ
abat̄
corpus
v̄ez
filij
sui
sa
cramē
tū eē
corpis
sui
mystici
Signat
igit̄
tur
h̄
sacramē
tū totā
eccliaz
electoz
etiā
ex
vi
sacramē
ti
Nō t̄m
dicim⁹
qz
p̄ncat̄
h̄
tota
ecclia
sub
sacramē
to
Lōcedim⁹
qz
xp̄s
h̄ ē
vbiq;
p̄sonalr
qz
videt̄
p̄sona
xp̄i
v̄bz
dei
ē
vbiq;
Nō t̄m
p̄cedimus
qz
xp̄s
sit
vbiq;
corpō
alr
dimēsi
ue
s; t̄m
i
celo
⁊
sacramē
talr
i
tēplo
Logica
hic
op⁹
ē
vna
ex
ancill̄
sapie
si
nolumus
male
loq̄
¶ Cō
templ
abat̄
ido
dici
corpus
xp̄i
i
hostia
qz
cōuersa
erat
i
se
sp̄s
hostie
reseruat̄
Un̄
p̄seqns
ē
si
xp̄s
apparu
erit
hic
aliq̄n
sub
specie
pueri
vel
crucifixi
si
debeat
credi
qz
sit
ibi
xp̄s
optet
qz
sp̄s
ho
stie
remāse
rint
aliōqn
nō
erit
ibi
xp̄s
sacramē
talr
s; nec
videt̄
qz
localr
cū
tal̄
n̄
sit
i
celo
sta
t⁹
⁊
statura
Caueat
igit̄
sibi
curiositas
in
q̄rēdi
miracla
Caueat
vicina
leuitate
tales
p̄tinus
adorare
visiones
Demincrit
d̄
mar
tino
cui
spūs
nequā
trāsfigu
ratus
apparu
it
i
specie
xp̄i
q̄
angelus
ē
magni
p̄sily
nedū

angelus lucus / s; lux angelorum. ¶ Cōtemplabat
 existentiā filij sui viuarii p̄ intelligentiā q̄s p̄
 solā fidē. et nullo mō imaginationē admittē
 bat. imo nec rōem. Percipiebat insup p̄ntiā
 ei⁹ p̄ amoris sentimentū 7 p̄lectū. Quāto hō
 sit p̄spicacior oculus intelligentiē q̄s imaginē
 rōis vel rōis / metaphisici tradiderūt. imo et
 mathematici de q̄b; min⁹ viderēt vitē credi
 bilia posuerūt. Putāt se p̄spectiui demōstras
 se. q̄ oēs radij lumis 7 colorū oīm q̄stūcūq̄
 a circūferentiā p̄deuntū / p̄currūt imp̄mixti
 i q̄libet p̄ntro mediū vel speculi v̄l oculi. Sic
 inq̄unt. in guttula iridis sunt tres colores q̄
 apparēt i arcu. sic i collo colūbe. sic certe p̄se
 quēs est q̄ infinities infinite. Sic i organo
 memoriē dicerem⁹. Et q̄s inerudit⁹ oro cre
 deret ista. Demōstrat arismetria cū geome
 tria. q̄ i q̄libet puo p̄iso vel calculo sunt oēs
 numeri cū figuris oib; 7 habitudinib; suis. q̄
 oia v̄tq̄ sunt infinita. Nec ē vt dicat q̄ solū
 sunt i potētia. Videt q̄ppe de⁹ actu et i actu
 oia talia. Si p̄t p̄ solā remorōz / exēplo Dio
 nysij vna figura fieri v̄sibil' i h̄ p̄iso / p̄eriste
 bat igi' i eo. q̄ nihil additū est s; subtrahitū.
 Cur nō ita deceret figuris dici p̄t. ¶ Cōtem
 plabat hec maria lōge viuarii oculo intelli
 gētiē quātū spectabat ad magnificādū dñm
 (cui⁹ potētiē 7 sapie nō est numerus) q̄s q̄cū
 q̄ p̄s docēt eā sp̄sūtō oēm v̄ritatē. Et si n̄
 forte sp̄ i actu / tū i habitu. Accipiat hanc ex
 positionē q̄s aliquā velle struere calūniaz
 sup oib; marie p̄tēplatiōib; tactis aut tāgen
 dis. si 7 quātū p̄tinet v̄ritatē. Sciāt mariā
 maiori cognitione totius seculi curz decursu
 fuisse p̄ditā / q̄s p̄phetaz vel ap̄loz vel pho
 rūcer⁹ v̄llus. Si mathematic⁹ v̄sio p̄iso cor
 gnoscit i eo nō p̄ imaginationē neq; p̄ sensuz
 exteriorē. s; p̄ sciaz demōstratiōis acq̄sitā / tot
 theoreumata geometrie. tot arismetrice. tot
 p̄spectiue. nō abneget illa q̄ d̄ sacro credim⁹
 intelligi posse dñō reuelāte q̄ intellectū dat p̄
 uul'. Sūt innumerabiles ppli q̄s de⁹ trahere
 vult post se p̄p̄gnitōz 7 amorē. Et q̄ cogni
 tio intellectual' dat paucissimis. dedit fidem
 innitentē aucti dicēt'. ituentē vicini⁹ 7 adhe
 rentē firmi⁹ 7 certi⁹ / q̄s adhereat p̄s p̄ sciaz
 suis p̄clusionib;. Docet h̄ effect⁹. q̄ fidel' ci
 tius vitā deserit q̄s fidē. nō ita p̄s. Tale ali
 qd miratus ē i Ignacio Traianus. sic legit
 Luit⁹ Ignaciū illud ē insigne eulogiū. Amoz
 mens crucifixus ē. q̄ a te virgo brā l̄ras acce
 pit m̄suis suis petitiōib;. vt ex te. p̄ te 7 i te fi
 des nephitorū firmaret.

Sequitur partitio ¹⁴

quarta p̄ soliloquiū q̄si narratiūz de p̄tem
 platiōib; marie sup h̄ sacramēto. Et p̄ncipa
 liter de. xij. bonis eius quib; replent esurien
 tes. p̄ notulas centū. cū additione q̄dragita
 theoreumata de v̄nitate.

Incipit particula quarta.

Cōtemplabat amplius maria ma
 gnificās dñm / q̄s magnā fecit ipsece
 nā. q̄s lautū 7 splendidū p̄iuuū duz
 suis fidelib; instituit h̄ cōionis sacramētū.
 dū esuriētes impleuit bonis. Dicta sunt ali
 qua de eucharistia / put data est i oblationez
 sacrificij. mixta sunt aliq̄ de ipsa eadez / put ē
 in cōione p̄iuuū. sed sup sunt ampliora si bñ
 dixerit dñs cenam sue familie. si fregerit pa
 nes. si cū pisciculis iusserit illos recubentib;
 ministrari. Nūc duodecim sp̄orte. nūc cophi
 ni septe post saturitatē colligent fragmento
 ruz. Tanta est tā efficac' xpi bñdictio. q̄ et p̄
 bñdictionē se totū largitus ē in hoc cōionis
 sacramēto. Ceterū facto interim silētiō d̄ spe
 ciali seu p̄sonali refectione viarici qd ē terciū
 bonū. notemus adhuc pauculas beate ma
 rie p̄templatōes de scdo bono / p̄tenti de dir
 ctis sup p̄mo. ¶ Cōtemplabat Maria cōfe
 rens i corde suo ad instructionē hui⁹ p̄iuuū
 quasi oēs catharactas celi ap̄iri. Quis fideli
 um dubitet (inq̄t Brego.) in ipsa immolatio
 nis hora celos ap̄iri. 7 imis celestia iūgi. Di
 cunt h̄c ap̄iri celi. nō p̄ fractionē. sed p̄ influ
 entiā specialē / q̄liter oprabat p̄pheta dicens.
 Utinā dirū peres celos. Et iterū. Rozate ce
 li desup rē. Uox insup ē ecclesie gratulātis.
 hodie p̄ totū mundū melliflūi facti sunt celi.
 Sicut inuenimus D̄lida; p̄fidā dixisse de
 Samfone. Nūc aperuit mihi cor suū. secre
 tuz effi reuelauerat. sic h̄c reuelantur celestia
 ¶ Cōtemplabat q̄ istic iungunt ima celesti
 bus p̄pter p̄nexionē mēbz orū ecclesie militā
 tis cū mēbris ecclesie triumphātis in vno ca
 pite xpo p̄sentialiter h̄c exhibito. ¶ Orat ec
 clesia patrē Iube hec p̄ferri p̄ manus sancti
 angeli tui. q̄ xps ē angelus magni p̄silij / p̄fe
 rens totū corpus mysticū in sublime altare
 diuine maiestatis. i. supme 7 altissime diuini
 ratis. Maiestas itaq; dicit quasi magnitu
 dinis status. Peracto demū sacramēto dicit
 tur corpus xpi rari / 7 in celuz ab angelis de
 ferri. nō p̄ reale loci mutationē. sed p̄ operati
 ue p̄nexionis virtutē. ¶ Cōtemplabat q̄ istic
 est oblatio vna. 7 plures offerūt. Offero fili⁹ ^D

iste medicorum amporismus Egra corpora quoniam
 ro magis nutrites ratio plus ledes. Et hoc pro
 cuius est quod eucharistie sacramentum etiam ubi ledit acci
 pientem aut consecratur neque sibi potest pro viatico
 refectiois potest tamen ecclesie totum pro sacrificio ob
 latiois et factio conuersionis. Uel tamen homini si uniuersum
 suum mundum lucratur. aie hoc sue detrimendum patia
 tur. hec pro profectioe. Veniamus ad marie prepla
 ciones circa terciu fructu. Premittamus sub quod
 duplici metro totum marie pro pendium pro dictis
 et dicendis. Hostia sacrificat. sariat. cibatur (Ec
 cetres fructus principales. Sequitur in spali dicitur
 bo. sub numero preplationum. xij.) et cibus iste
 Restaurat. sariat. delectat. roborat. aug. Ob
 dormire facit. caro seruit. mens dominat. Uim
 genitua dat. transformat. iarrat et vnit. Quod
 templabat mens marie sacramentum eucharistie tan
 quod cibum refectiois sub specie panis et vini ut
 signum signato ruderet. ut siluio curreret pe
 dibus suis duz dicitur. Esuriens impleuit bonis.
 et diuites dimisit inanes. Quod contemplantur in eu
 charistie factio filium suum quod facit est cibus hominum.
 quod spiritus cibus angelorum. Quod contemplantur quod esurie
 tes quod sunt paupes spiritu impleuit bonis pro hunc
 cibum dum fastidiosi diuites dimittunt inanes
 Esuriens siquidem impleuit primo bono restau
 ratiois. Secundo bono sariationis. Tercio bo
 no delectationis. Quarto bono roboratiois. Quinto bono
 augmentatiois. Sexto bono
 obdormitiois. Septimo bono subiectiois in
 carne. Octavo bono diuinationis in mete. No
 no bono insup generatiue virtutis. Decimo
 bono transformatiois. Undecimo bono in
 arratiois. Duodecimo bono vnionis. Su
 mamus pro pendium a vocabulis bonorum isto
 rum cum suis preplationibus in Maria iungendo
 R predictis Quod primo bonum restaurat. Vita spua
 lis sicut et corporalis suo modo proseruat in calido
 et humido debite pro mensuratis. Loquimur
 autem hic de vita secula. quod consistit in actione. proue
 nitur a vita prima. Uicem calidi tenet charitas
 seu gratia. puit charitate nominamus seruoze
 charitatis in agendo. vice humidi quasi pal
 suam sibi ventilat affectio bona voluntatis.
 Sit hoc memorabile pro dicendis omnibus fun
 damentis. Sicut enim non potest vita essentialis
 aie. sic nec restaurat. Porro dicimus vitas aie
 pro plane vitas amoris. Amor tuus vita tua lo
 quitur ad aiaz suam Hugo. Amorem intellige non
 cuiuscumque sed dei. alioquin quilibet aduersus
 amor nominatus libido vel cupiditas mors
 non vita dicendus est. Diliges deum ex toto
 corde iuber deus. subiungit amoris huius est

fectum. et viues. Crescite hoc cupiditate vel li
 bidine. minuit aut obrudif actus et feruor cha
 ritatis. et si habitus permaneat. Quot autem modis
 et quomodo istud contingat pro experimentis docemur
 quod verbis. Horauit hec mala sub quadruplici
 clade Amos propheta. quasi pro toridez aie passioes
 quod sunt. spes. metus. meror. gaudium. In eruca
 noiat gaudium carnis vitetia carpens. In lo
 custa notat spes arrogans. In bruceo autem in
 ers et tor exterioribus icubens metus. In erugi
 ne meror. scilicet interiora prosumens. Et ex his quod
 supest nisi vita languens et egra. Pollicetur aliter pro
 pheta vice domini. quod reuertentibus ad ipsum restituere
 ret annos quos eruca. locusta. bruceus et erugo
 prosumerunt. Hec est restauratio quam operatur dominus
 pro eucharistie factio cibum. quod sanat has infirmi
 ratum pestes. et replet in bonis esuriens. Quod con
 templantur o maria restorationem hominum. scilicet ali
 ter expicbaris quod ceteri. Nihil quippe pro vicium
 deperdebat in te de vita gratie qualiter in nobis
 Altum naturalis necessitas vice non sinebat hanc
 vitam in suo seruoze spelle qualiter tibi nunc est in pa
 tria. sed nec eras in termino meriti. Tu idcirco
 co iusta iustificabar adhuc. et erat semita tua
 sicut lux splendens. cresces usque ad perfectam eter
 nitatis diem. Restauratio tua erat non tam sup
 pletio deperditi quod augmentatio iam habitum
 Quod sciebas eucharistie susceptioes et tunc hinc
 puilegiata quam dicimus vim operis operari. Ad
 dit hec vis ad proprium meritum solum voluntatis vel
 proprium operis. pro valet hic sicut et in baptismo
 actualiter accipe quod solum voluntatis desiderium
 hinc. Quocirca stulte agunt quod sereddunt in habi
 les ad susceptionem. stulte quod sine causa rationabilis
 impedimenti se subtrahunt. Prudenter hoc quod si
 bi bene prosequi frequenter accedunt. Porro meretur
 sacerdos digne consecratur. scilicet amplius digne con
 cionem etiam non sacerdos. Adde quod fingentes hosti
 am consecrata esse quod non est. et ita punitates ad ado
 radum vel conuersionem. rei sunt criminis idolatrie
 quantum in se est. Et quis ignoratia possit alios
 excusare ne peccet adorando propter proditos sub
 intellecta et si non expressa. suscipiunt tamen non ac
 crescit tantus fructus. Exemplum in alijs factis ma
 rime de baptismo. Denique non est cauta satis con
 secratio sollicitudo. quod hostiam pus quod sit conse
 crata sursum leuatur. flectunt genua. post benedi
 cunt. pro respiciere nec attendere consecratiois
 horam vel momentum. Est autem corpus pro punitate
 solum tunc in altari primo dum habet factalia fini
 ta sunt in instanti ultimo. Ita quod pro minus non est hoc
 bonum est pro minus est corporis pro in hostia. quod habet non
 solum sunt significatiua vel demonstratiua sed

Tractatus nonus

opatina et ordinatio institutio christi coassistens
ris efficaciter pisto istati primo non esse verbo
ru. Et illud instans demonstrat ad intellectus/
dum dicitur. Hec est corpus meum. quia illud est primum istans
existente corporis christi. et non factio. Sed non bene dicitur
Hec est corpus meum. Quod formit d sanguis consecra
tione suo modo. cuius forma non dependet a prima
Cognovit ista tuus (o virgo beata) deuo
tus et sapiens magnus discipulus Hugo. qui labo
ras in extremis noluit uti hostia quam per ipsum
spiritus sensu deprehendit non esse consecrata. Pro dicitur
allata consecrata / timens periculum vomitus si su
meret / dicit magna fide. Filius redeat ad patrem
et spiritus ad deum qui dedit illum. Et ita pie credi
mus (quia statim obijt) esse completum.

Secundum bonum

Satiat. Quarta sit et quae improba fames per totum
quae non implet et occupat charitatem cibum et potum re
cogitare stupor est. sentire gradis et incopabil
miseria. quia versus ad mortem. Credo non mihi sed
sapientia. Desideria inquit occidunt pigram Expi
entia interroga. non debet quemadmodum aures
puriunt ad rumores. oculi furiant ad respiciendum
dum vanitates et insanias falsas. glo. s. qui faci
unt insanire Iraque nec satiat oculum visu. nec
auris auditu. Adde quod os scurrilitate et vani
loquijs. gustus saporibus. olfactus odoribus. ta
ctus tractatibus adimpleri videtur nec saturatur.
Proinde summa malorum vanitas vanitas
tuum et omnia vanitas / si non repleuerit veritas et cha
ritas. erigitur et inanes vanitas. sibi dines / va
cua deo. Suadet imo videtur superbia / et dicit.
vivas excellent. Invidia susurrat / eminens
singulariter. Ira vult hunc scem imperturbabi
liter retinere. Accidia infatigabiliter. Avari
cia indefectibiliter. Gula et luxuria delecta
biliter. hypocrisis venerabiliter. Denique sum
matim collige quod vanitatis fames et cupiditate
est ut sibi subseruiat impunita nequicia Hec
felicitas mundanorum. hec pro quia vana sunt et
inania non satiant. sed acriori tales fame perur
get. labunt umbram fructuum super spias apparere
Inbiat umbrae crassi ossis istar canis / qui na
rans dum vanitate umbrae captat / hiado perdit
vera escam. Quid non mortalia pectora cogis?
auri sacra fames exclamat quodam. Deorat ali
us carnes suas. alius scintillas ardentes hau
rit. alius in motibus attrahit ventos. Et cur hec
omnia nisi quia rabies famis est valida. Et pro cibum
noster digne susceptus. quia vero bono replet
vere satiat. aut per magna parte fame sedat. Ali
oquin timeat quod non minus aut plura quam ante dimittit

rit inanis. ne iudicium sibi manducet et bibat.
Cōreplabatur saterat h bonū sil et expieba
ris o brā. ppter ea nūq̄ in te dñabatur vana
glia / quā replebat totā eucharistia. Hec erat
locus te vanitati. nec duplicitati. nec falsitati.
quā fundit occupabat veritas simplex et soli
da. Quid enim queres in celo. aut quid velles sup
terram / pter vna hanc rez solā. optimā et eternā.
dicens ex snia. Et ps mea deus in eternū. Pla
ne nimis auarus est cui tāta ps non sufficit. im
mo miserrimus et pauperrimus qui pter hanc alias
quirit. Sūt qui te maria de inani glia deo vellet
notare. quia cum exultatione spiritus protulisti Ecce
enim ex h brās me dicet omnes generationes. quia fe
cit mihi magna qui potens est. Faciunt de te fin
se iudicium. qui ad oem gloriam cule ventum agitatur
ut arido. Hec iudicium quanto humilitas pon
dere stabilita eras. non in te / sed in deo saluta
ri tuo / dum hec prophetica nūciatione pferres.
beatam me dicent omnes generationes.

Tertium bonum.

Delectat. Si delectatio est perceptio pueni
tis puenit. aut ex hmoi perceptio psurgit. Hi
bil pro puenientius / nihil intumit / puenit aie
quae iste cibum qui christus sumit. Delectat igitur in sum
mo / si sensus interiores ipsius aies sine men
tis purgati sunt in summo. Figuratur idcirco per
mana. de qua sapiens testis / quod o delectamertum in se
habebat. Sederunt aliquid perceptibile in sensibus
carnis delectationem huius panis. Sicut iste a
Guilhelmo pisicli memoratus in rethorica
sua. qui per olfactum cognoscebat locum quae tunc quae
als incognitum ubi repositus erat dominus suus.
Ita enim loquebatur de eucharistia. Huius in sup
cibi gustus ita sibi sapuit / ut non pter com
estione sacri / vasculum rumiauerit lignum pteri
um eius. Quid dicemus de passis extram fe
pe / vel post comestio huius sacri. vel ad solū de
notois intuitum / Posset huius delectationis fer
uid ardor / totus incendens / totum liquifaciens /
colligi per totum decursu caritativorum. sub allo
quijs amorosis sponse ad spousum. Videre est
illic ut estuet affectibus / ut totum scintillet amo
rosu ipsius incediu. vulnerat. liguet. stipat.
fulcit. cadit et spasmat. Ue illi quorum aia nau
seat super cibo isto leuissimo. suspiras ad ollas
carnium egypti. allia. porros et pepones. Ue
alij nec calidis nec frigidis. qui nauseas et vo
mitu sui puocant de ore dei. qui suauitatem vn
guenti perdit per muscas tepidorum desideriorum
moriētes. qui siles sunt ouis male fortis. et ido
fetidis. vel qui maiori maledictione miscerit fel in B

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

Super 33

cibo. et vinu dāt myrratū rpo puerse fumen/
do ¶ Contēplabaris et expiebaris hanc dele
crationē etiā in medijs doloribz o virgo bea
ta. fiebat tibi in eucharistia dilectus tuus si
cut fasciculus myrrhe. suavis et amar⁹. Sz
in p̄sideratione diuinitatis totus formosus
et suavis et charissimus i delicijs. et vere tot⁹
desiderabil⁹ et exultatione spūs in deo saluta
ri. Sic nouissime legeris Ignacio scribēs.
Nō te moueat inq̄s p̄secutiōis austeritas. sz
exultet spūs tuus in deo salutarī.

Quartum bonum.

Roborat ¶ Educas panē de trā q̄rit p̄s. cu/
ius effect⁹ sub iūgit. et panis cor homis p̄fir
met. Iūgit vinū letificās cor. et oleū deuotō
nis facies et hilarās. Hec sūt tria q̄bz Isaac
sua b̄ndictōe suū filiū Jacob stabilīuit. Fru
mētō inq̄t et vino stabilīni eū. Legit i figura
q̄m̄ futura samuel anna/comedit et bibit.
et vultus eius nō sūt ampli⁹ i diuersa mutati
Timeat illi post cibū istū mutabiliores effe
cti. q̄les notat ap̄ls corinthijs loq̄ns. Iō inē
vos multi isirmitz ibecilles et dormiūt mlti.
sz de somno mortz vel corpis pōt itelligi/
mutabilitatē ad vicia. ¶ Contēplabaris et expie
baris corroboratiōis hui⁹ p̄tutes. O maria
p̄ualecebas et in aduersitatibz seli. quas nec
ip̄a mors filij p̄stravit i trā Stabat inq̄t cu
stosm⁹ v̄gineus iohes. stabat iuxta crucē ie
su m̄r̄a. H̄z p̄tus suā antiparistalim. coa
dunat i se ex circūstāte nō penetrāte h̄rio ac
pinde fortificat. Sedet Job p̄cussus vlcere
pessimo. sedet i sterq̄linio. vbi velut in thro
no regio p̄cionat. nec innocentia deserit/nec
veritatē. nec animi robur et virtutes amittit.
Quāuis aut̄ delectatio teneat opantē i opa
tiōe/nihilominus tenet et p̄tristatio q̄ fm̄ de
um ē. Cur ita? Admirū qz delectat Que rō?
qz scit placere deo. Un̄ h̄z certe qz vel p̄bat
exercēs ad virtutē. vel purgat et liberat a rea
tu. vel erudit ad sapientia.

Quintum bonum.

Auger. ¶ Cōsequunt ista se mutuo i aia nō/
dū p̄fecte charitatis. videlz restauratio. satia
tio. delectatio. roboratio et augmentatio Et
rursus sectū qd̄ est obdormitio. Collige sil
v̄nico psalmiste verbo/tres vltimos fructus
suos. Dedit i inq̄t leticia in corde meo. a fru
ctu frumētī vinū olei sui multiplicati sūt. Ec
ce post delectationē augmentū seu multipli
catōem. Sequit̄ obdormitio. In pace i id̄

ip̄suz dormiā et requiescā. ¶ Cōtēplabaris et
expiebaris h̄ augmentū p̄ eucharistia o brā.
Dirit⁹ sup̄ qm̄ p̄tus eucharistie sacrāliter
opat i sui digna p̄ceptōe. Differt ex h̄ marie
a sacris antiq̄ legi. qm̄ p̄tus inanis erat. si n̄
ex deuotōe suscipiētū/aut si virt⁹ erat i circū
cisione/erat lōgeminoz. Trāsibim⁹ interea d̄
augmētō virtutū tuaz o br̄ssima br̄ssima
rū. Tu facta es nob̄ exēplar lōganimitat⁹ et
ficacissimū/vt nō ita desideram⁹ p̄egrinari a
corpe/q̄n incolatū cedar p̄ pacē et eq̄nimitatē
toleram⁹. Postulātes et sperātes gr̄e siml̄ et
gl̄ie/nos ampliorē cumulū recepturos Cō
fundant et erubescāt nequā spūs q̄ pastos h̄
cibo dū p̄sternere q̄rūt eleuāt. dū expugnāt/
coronas fabricāt. dū se extollunt sup̄ omne
qd̄ d̄z deus. vident inuidi stercoz osuz hoīem
quē suscitāt d̄ns egenū de puluere. et de ster
core erigit pauperē. vt sedeat cū p̄ncipibus/
vñ excōicati sūt. et solū gl̄ie teneat. qd̄ appe
tentes/cecidērunt vt fulgur in abyssum.

Sextum bonum

Obdormire facit. ¶ Felix vero somnus sua
uis et iocūduus. Sic aufert et ligat sensus ex
teriores/vt vigeat interior. Habet hic som
nus extranea valde/sz salutifera somnia suo
mō pagit sepe vigilantū opa. Somnia hec
si queris/sunt diuina spectacula. ad q̄ noster
spūs dormiēs/rapit et eleuat. Pulcra valde
sūt et iocūda. et q̄ i fastidiū ducāt oēm gloriāz
mūdi cū ista q̄ dicebat. Regnū mūdi et omnē
ornatū ei⁹ p̄tēpsi. ¶ Contēplabaris et expie
baris frequēter hec somnia o serenissima femi
narū. Legim⁹ de v̄ginali sp̄so tuo ioseph/
qz pluries corpaliter dormiēs/accepit diuina
reuelatōes. Tu corpaliter vigilās. sed p̄ p̄tē
plationis extasim dormiēs/mirabiliores re
speristi. Signū tue dormitōnis post conce
ptionez filij notat Lucas dicēs. Exurgens
aut̄ Maria in dieb⁹ illis. abijt in mōrana cū
festinatōe. Un̄ p̄cor exurgens fuisti/si non a
somno quodā nō tā sensuali q̄z sp̄iali. et hoc
in p̄tēplatione/ quatinus sedula fieres mini
stratrix in actōe. Ociosorum em̄ ē sedere vel
dormire. actiuozū exurgere et progredi. ¶ Cle
nunq̄s soporatis in hoc somno requiescā
lis. Torquet eos infania vigiliariū huius se
culi. sequūt fantasias et frenes capitis sui.
furiūt. mouēt lites. nequeunt cathenis p̄ce
ptoz teneri. lacerāt occurrentes. discerpunt
se. reuertant nescientes qd̄ dicāt. neqz de his
quib⁹ affirmāt accipiunt ymbz et falsa si
Dq. 5

Tractatus nonus

mulacra pro veris rebz q̄ sole sunt eterne. eo
rū & similitudines sunt flexibiles et icerte. At
ecōtra dormiētes mūdo et vigilātes deo / vi
dēt vera. sed ab insanis istis irident v̄t insa
ni. Ratio. q̄ nō capiūt ea q̄ vera sunt. s; ym
bratilia vidēt sub imagine vanitatis q̄ par ē
leuib; ventis. volucrisq; filia somno. ¶ Hinc
implacabil' rixa p̄tra spiritales p̄ mūdānos.
hinc subannatōes et pugne Uolūt nēpe spi
ritales ad sanitatē ducere freneticos istos. at
sibi mer sapientes. sibi diuites. suis in malis
ridētes et cantātes. refugiūt. odiūt et plequū
tur. Dicit em̄ insipies in corde suo. nō est de
us. Dicit et sapiēti quotidie / vbi ē de' tuus.
Sapiēs et fidelis oñdit sacratā hostiā. et di
cit. Hic ē deus meus. Protin' extollūt risū.
subannāt et blasphemāt. Dur' ē hic sermo.
et q̄s pōt eū audire. ¶ Contēplabaris o vir
go tales benigna. copaticbaris et orabas. et
mentē optabas eis meliorē dari.

Septimū bonū.

¶ Caro seruit. ¶ Debilitat itaq; fomes carnis
p̄cupiscēs et tyrānizās aduersus sp̄m / dñi ri
te sumit iste cibus vital'. Sustato q̄ppe sp̄s de
siper caro. ¶ Contēplabaris expra (nō nouit)
bonū istud o maria. q̄ppe fomitē oēs carnis
extinuerat verbū i te caro factū. Utz & pas
sionabiliter aliqñ mouebaris / tractauim' q̄
dā dragma cātici tui. ¶ S; videre me vide
or subannantes insanos legē et eucharistiaz
dei n̄ri. Ecce inqunt p̄mittis p̄ eucharistiaz
carnē sub seruitute redigi. q̄ plerūq; seuit acri
us. ipugnat acerb'. Exēplū de ap̄lo v̄ro su
mite. q̄ dicebat. Castigo corp' meū. et i serui
turē redigo. nihilomin' sub pōdere eius p̄s
sus gemebat. Nō qd volo facio. Et rursus.
Velle mihi adiacere. posse autē nō inuenio.
Hinc exclamabat. Infelix ego hō. q̄s libe
rabit me de corpore mortis hui'. Accipiat &
q̄squis opposuerit talia / dictum qd p̄tinuo
subiunxerit. q̄si talib; sibi q; rīdēs. Hīa dei
supple liberauit me p̄ ihm xpm Et vbi gr̄a si
nō in eucharistia p̄fert disposit'. Dudū i re
sili multas assignauim' rōnes / fere viginti.
cur nō semp' cedit sentimentū sp̄s. extrin
guēs fomitē carnis actualē. Tres sunt p̄n
cipales. humiliatio. patientia seu p̄batio. et
coronatio. Procedim' nūc alia via / transeū
tes ad octauū eucharistie bonū.

Octauum bonum

¶ Deus dñat. ¶ Si mens i sacro eucharistie

subijcit se fideliter deo. subiectā habebit p̄se
cro carnē. Dixit dñs ad Layn. Sub teerit
appetit' tuus. et tu dñaberis illi'. Intelle
rūt h' aliq' dictū de appetitu volūtario et libe
ro. Sed illi fm̄ Aril. rō dñat regaliter. qz p̄t
p̄dicere nec obedire tanq; libera p̄tradictor
rie i seipsa. Dñat aut' rō cū volūtate appeti
tui sensitino seruit et despotice. qz pōt et vult
bet rebellantē coercere. Et si nō pōt et vult
liberat a culpa si mēs sit i gratia sub lege xpi
ane libertaris. ¶ Contēplabaris hec dū viue
res virgo brā. Colligebas ex hac radice cau
sam assertionis filij tui. Jugū em̄ meū sua
ueē. et onus meū leue. Det aliq; quātūlibet
onerat' pōdere carnis. tollat supra se iugū
xpi / vel i baptismo / vel i eucharistie sacro / vel
in penitētie lauacro / p̄festim efficiet dignus
cuius vite eterne. Tradebāt p̄hi felicitatē ali
quā nos posse p̄seq. S; o bone de' p̄ quāra
rpm dispēdia / p̄ q̄t exercitia virtutū moralū.
p̄ quā rarā et artā prudentie semitā et directi
onē paucissimis datā. xps noster vno momē
to viā ad b̄titudinē. nō qualēcūq; s; eternā
apuit. Qui crediderit et baptizat' fuerit / sal
uus erit. Et rursus p̄ n̄ra. Si q̄s mandu
cauerit ex h' pane viuēt i eternū. ¶ Deniq; le
gē dedit quā obseruat. Si septies. immo se
ptuagesies septies peccauerit hō et dixerit. peni
ter me. iube et vt dimittat ei. Nō est min' mi
sericors vt nō dimittat sibi dicēti. penit; me
¶ Plene sunt exemplis scripture sue. de publi
canis. de p̄cōtib; us. de adultera. de latrone.
de Petro. Quis & nesciat qm̄ mēs eucha
ristie sacramēto se rite subijciens / dicat ex aīo.
penitēter me. Quo dicto / vincit carnē vt non
sibi rebellis sit ad p̄ditionē / si nō sponte se de
derit rursus mancipiū sibi. serua vll' effecta
p̄ indignā libidine aut furore. ¶ Ast forte di
cet aliquis. Dñationē mentis supra carnes
esse fragilē / seruitutiq; procliuem. Fatemur
qm̄ et thesaur; nostz habem' i vasis fictilib;
ne q̄s gloriē. sed assit robur fidei q̄ p̄ dilecti
onē opat' Accedat fides. h̄mōi mēs vtiq; do
mīa fiet inuincibil'. Poterit q̄ lē a corpore vio
lenta morte tolli. sed nō vincet. immo victrie
coronabit'. Nolo p̄ exempla singula morari
Turba martyzū oīm / de oīm etate et sexu p̄
fert testimoniū / oīm exceptione vel calūnia
maius. quoz plurimū sub eodē pene momē
to. de reprobis p̄ omnē vitam seruis sue car
nis. fecit fides xpi dare carnē suā ad mortē.
Romanus. Benefi'. Josias. Iatro bonus.
mille alij. tā subito mens eozū dominata est

carni. tam feliciter et fortiter ex eius subiecti
one sunt in eternum triumphatores effecti.

Bonum bonum.

¶ Cum genitrici dat. ¶ Libi h; h; ppriuz dum
nutrit comedent. vt tpe suo faciat habitum
ad generatō; Semē em̄ supflū ē alimentū.
nō i q̄li h; i q̄nto puenit inde stimulus et tps
amantiū. ¶ Plane qm̄ venit plenitudo tps/
deus dedit cibū eucharistie. fecit p̄ ipm̄ men
te esse v̄bigenaz sterilitate depulsa. Libi iste
(iuxta p̄missa) r̄staurat. satiat. delectat. robo
rat. auget. obdormire facit. Quid p̄sequit?
q̄ vt vim genitrici det. Immisit dñs soporē
in adā. ex eius costa vice semis statuit eaz in
muliere. V̄steriū ē xpi dormientis i cruce
et ecclie sponse. Hunc xpm̄ inebriatur v̄no
charitatis et nudari. senior iudaic? filius irri
sit et maledict? ē. ¶ Cōtēplabaz o maria qm̄
simēs (exemplo tuo) sit dñā / sit apra ad gene
ratō; v̄bi. Tua em̄ interpretatio dñam sonat.
Et certe ita decebat vt ad dñam mitteret an
gelus p̄u p̄secrādā diuino. parituraz q̄z dñm
dñantiū. h; q̄ ad lram de carnali generatōne
v̄bi. nō secus de generatōe mērali. ¶ Cōtē
plabaris oia q̄ de sp̄iali despōsatōe dei et aie
notata sunt i scripturis. p̄ferim i cāticis canti
corū. Intelligebas oia que admodū vergūt
in hāc finem. Ecce p̄ analogiā v̄ginis ali
qua mēs nutrita cibo virali. manet i se tāq̄ i
ciuitate. i. ciuiū v̄nitate. q̄ sunt cogitatōes et
affectiōes ordinate. Ciuitas hec ē galylee p̄
trāsmigratiōne eternā. p̄ volubilitatē obedi
entie. p̄ rotā interminabilē circa b̄nissimā tri
nitatē. Huic ciuitati nomē nazareth ob flo
ridā p̄uersatō; V̄rtitū angel? a deo fortis. i.
insticit? diuinus. ad mentē hāc v̄ginē / despō
satā h; nō i p̄cupiscētia iunctaz. viro q̄ ē sp̄s
suus intellectualis. sonās i augmentū; Jō
nomen ei? Joseph. de domo Dauid regis v̄ti
q̄ celest; manu fortis. Et nomē v̄ginis ma
ria q̄ dñā. salutat vt gr̄a plena. turbat vt ve
recūda. cogitat vt prudēs. q̄lis est ista saluta
tio. Cōfortat. edocet. asscurat p̄ instinctū.
qm̄ sp̄s sanct? supueniet i se / purificās eā ab
oi cōtēplatiōe materiali. et v̄tus altissimi / v̄bū
p̄is obumbrabit sibi p̄ secretū sui lumis il
lapsū. Ideo q̄z et qd̄ nascet ex illa sc̄m̄ vo
cabit filius dei. Credit. oprat. sentit et p̄cipit.
efficit v̄bigena mor vt obediēdo dixerit. Ec
ce ancilla dñi fiat mihi s̄m̄ v̄bū tuū. ¶ Con
tēplabaris expiēns q̄tidie mentē tuā o Ma
ria filiū dei p̄urire / p̄ amorosorum exercitia

donorū / donec i bethleem domo panis cele
stis nasceret. Hic iā nō puer sed vir p̄fectus.
et collocaret nō in p̄sepio. sed in throno p̄is
summi. et astares a dextris ei? regina q̄ om
nia ecce cōpleta sunt in te. Ideo beata q̄ cre
didisti. Ideo p̄ hāc beatitudinē obsecram?
mentes nostras tuis p̄cib; diuino germiere
pleat eucharistie sacer cibus.

Decimum bonum.

¶ Transform. ¶ Nullus inuenit illapsus in
timior i corpalib; q̄ vt cibus p̄uertat et trā
formet in cibariū. Manet iā nō in se sed i co
medente. viuit eius vita nō sua. ¶ Scimus
q̄ ex voce dñi dixerit Aug. Libus sum gr̄a
diū. Resce et māducabis me. Hec tu me mu
tabis in te sicut cibū carnis tue. sed tu muta
beris in me. Floruit hanc intimitatē xps q̄
olim sub noie sapie posuisse se dixerat mēā
et miscuisse vinū. Florissime cū cenaret cum
ap̄lis. Ecce inquit dispono vobis regnū vt
edatis et bibatis sup mēā; mēā. Poterat in
firmos aut carnales mouere vt crederent q̄
regnū dei sit esca et potus / nisi v̄ba sapie p̄
sus nos a tali suspitōne redderent alienos et
ap̄ls exp̄lisset. imo et xps affirmasset q̄ erūt
i gl̄ia sic angeli dei. q̄ nec nubēt nec nubent.
p̄fecto nec iō comedēt aut bibēt cibū carnis.
Quid aut sit iste panis et iste cibus regni celo
rū. dedit xps itelligi dū ait. Qui manducat
meā carnē et bibit mēi sanguinē i me manet
et ego i eo. Est igit hūc cibū māducare in eo
manere ¶ Cōtēplabaris o sapiētissima semi
naz / qm̄ i eucharistie sacro sit trāformatio
panis in essentia sua remanētib; accidentib;
Et uero dū mēs i deū transformat / remanet
qd̄ eēntia mentis. sed accidētia noua succe
dūt. nō fantastica. nō materialia / h; deiformia
diuina claritate radiāte. Transformamur (in
quit ap̄ls) de claritate i claritatē. de claritate
cōis noticie rōnalis acq̄sire. i claritates fidei
deiformis infuse. de claritate hac fidei. i cla
ritatē intelligētie. et de hac demū i claritates
saporose et sapiential expiētie ¶ Expiēbar?
trāformatiōne istā i sū p̄tōe sacri cibi. p̄p̄ea
sicut de voluptuosis brutalib; ocludit p̄hia
apud Boeciū / q̄ deformant i beluas. ita de
sapientib; elicit q̄ i deū transformant Deniq;
sicut p̄mi sunt belue vel pecora in effigie cor
poris humani. ita de sc̄dis recte dicimus q̄
sunt dñi sub humana specie trāformati. felix
hui? trāformatiōnis cognitio. sed expimen
tum et sentimentū longe beatius.

rigatōs cōpme. Doceat fides quemadmo-
 dū deus q̄si centz iā positū nō educit ex se li-
 neas aut circūferētiā ex se causat extra p̄ effe-
 ctū nisi pure libere. p̄tingenter. qz plane/bo-
 norū creature sue nō eget. sufficiētissim⁹ p̄ se
 sibi. ¶ Porro sicut nō efficit aliqd̄ extra se ni-
 si pure p̄tingēter. Ita nec obijcit se p̄ modū
 forme intelligibilis cuiuscūqz intellectui crea-
 to nisi pure libere. p̄tingēter sub quocūqz rōne
 Sit ista rō absoluta entis. Sit denomiari
 ua rō vniū p̄ indiūsiōnē sui. Sit denotiati
 ua rō veri p̄ p̄pationē ad intellectū. Sit de-
 notatiua rō boni p̄ p̄pationē ad appetitū.
 maxime ad appetitū rōnalē vel intellectiū
 seu mentalē. qz p̄prie solus talis ē p̄mi boni
 capax. et eius p̄iceps ē p̄t̄ sicut et intellect⁹
 p̄mi veri. ¶ Lōsequēter adiuuet imbecillita-
 tem nostre mentis illustratio tua. Ego sapiē-
 tissima. quarinus istā quā q̄rim⁹ vniōnē at-
 ringamus. Et si nō hic p̄ exp̄ientia faciales.
 saltē p̄ intelligentiā discretiua et p̄ceptōs dire-
 ctinā. ¶ Concessum inuenio et deductum a
 magnis mūdi p̄his maxime platonis. qz
 p̄ p̄ritus purgati animi p̄t̄ intellectus sepa-
 tus a corpore vniū. formari. sustentari in deo
 primo et vniū oīm centro. Lōcessit hoc ad-
 uersari⁹ noster p̄caciūssimus Auerrois. Erra-
 uerūt in istū. et defecerūt scrutātes scrutiniū.
 qz viā et ostiū. scalā et vehiculū pueniendū nō
 habuerūt. aut reiecerunt dñm nostrū. Iesuz
 xpm. Rursus qz deū nō sicut deū glificaue-
 rūt bñ viuēdo et hūiliter grās agendo. p̄ieqz
 colendo. erat eoz intelligentiā discretiua. nō
 satis q̄dē clara de deo sup̄ h et nūc. q̄lē hñt et
 demones. sed sine hūilitate et pietate et deuo-
 tione et charitate. In elatōe oculoꝝ. i. exalta-
 tione cordis. i. suis nō dei vīribz sp̄z hñtes.
 Venit xps tu⁹ et noster o bñ dīctā se viā et eē
 plar oppositē humilitatē exhibuit fact⁹ obe-
 diens deo vsqz ad mortē. mortē autē crucis.
 qz nūc abiectius poterat cogitari. Cur sic⁹ vt
 eluatus a terra. i. ab oībz q̄ terreni hoīes q̄-
 rere p̄t̄ traheret ad se oīa. tā exemplo talī q̄s
 auxilio inuisibili. Postremo qz transcurus
 erat ad patrē. etiā corpaliter videntibz disci-
 pulis. q̄bz cū erat hūillima creaturaz. reliq̄t
 hoc pignus dilectōis. hanc arrā eucharistie
 que nos p̄summat i vniū. Nā qd̄ dici p̄t̄ vni-
 tius q̄s q̄ māducat meā carnes et bibit meus
 sanguinē. in me manet et ego in eo. De inesse
 et mansionē sup̄ admirabilis p̄sus ista sn̄a.
 Qui māducat meā carnē et bibit meū sāguī-
 nē i me manet et ego in eo. nec minus admī-

rāda fil⁹ et amplexāda q̄ sequit̄. Sicut me mi-
 sit viuens pater et ego viuo p̄pter patrē. et q̄
 manducat me et ipse viuēt p̄pter me Deniqz
 subdit. Qui māducat hunc panē viuēt i eter-
 nū. Et qm̄ alio tpe et loco xps ait In domo
 patris mei mansiones multe sunt. Et itē de
 diligenti se. Et pater meus inq̄t diliget euz.
 et ad eū veniemus. et mansionē apud eū facie-
 mus. Subdamus aliqua de hōmōi mansio-
 ne. p̄ quā noster emanuel (q̄d̄ interpretatū ē no-
 bis cū deus) manet i māducatē et manducās i
 eo. ¶ Mansio i alio p̄supponit esse in. Sūt
 autē fm̄ grāmaticos. xvi. modi essendi in. q̄s
 p̄hs restringit ad octo. ad dunt aliqui nonū
 Sed sub p̄pendio dicamus. qz eē i alio ma-
 xime p̄ māsiō; dicit duo. Dicit em̄ distinctiōz
 aliqua. qz nihil vniū penitus sine quīs distin-
 ctōe reali vel rōne substāiali vel accidētali/
 absoluta vel relatiua. d̄ eē i aliq̄. licet bñ p̄ce-
 dam⁹ aliqd̄ esse idē sibi ipsi. resoluēdo locuti-
 onē ad hāc negatiua. qz idē n̄ differt a seipso.
 Altez qd̄ importat māsiō dicit quādā vniō-
 nē. Tu vniuentiā duoz i aliq̄ q̄si tercio. siue
 illud terciū sit substātia. siue sit res aliq̄ rela-
 tiua. siue sit accidēs absolutū siue relatiuū.
 Sublata em̄ p̄ intellectū omni vniuentiā
 ad inuicē. nō remaneret modus. cur vna res
 diceret eē i altera. Fiat hoc p̄spiciū q̄squis
 modos essendi in. discutere voluerit. Sed
 veniamus ad p̄pendiū sup̄ p̄posita māsiōne
 ¶ Mansio mutua manducātis. cū māduca-
 to i eucharistie sacramēto manifestābz mā-
 ducantis et māducati distinctiōnē et diuersi-
 tatē. Superest idcirco solū inuestigare quid ē
 illud in quo vniunt̄. Et p̄mo dici nequit qz
 vniant̄ i eadē essentia. sicut tres p̄sone distin-
 cre sunt eiusdēz penit⁹ eēntie. Un̄ p̄surgit qz
 p̄t̄ est i filio. et fili⁹ i patre et sp̄s sc̄tō. p̄ circū in-
 cessionez. qua nulla p̄t̄ esse maior. Sic em̄
 euangeliū sancti Iohis incipit. In princi-
 pio erat verbū. et verbum erat apud deum.
 Sed neqz est ista vniō in idē p̄t̄itate relatiua
 p̄sone. quemadmoduz in christo tres nature
 vniunt̄. Porro nō est vniō que est p̄ p̄cipa-
 tionē carnis eiusdēz. quō tu beata virgo cū
 filio tuo p̄munionē sortita es. vt diceret̄ sin-
 gulariter. dñs tecū. et qz filio tuo singulare p̄-
 parasti hospitium. ¶ Mansio quam inqui-
 rimus. nō t̄mmodo generalis in existētia
 qua deus dicit̄ esse in rebz p̄ potentia. p̄ntiaz
 et essentia. fm̄ triplex gen⁹ cause. Efficientis
 qua dicit̄ esse in rebus. appropriare ad potē-
 tiā. formalis ad p̄sentiam. et finalis ad essen-

Tractatus nonus

ria. Quia hinc est in re quilibet usque ad insensibilia et demones. Immo et si impossibile res non dependere a deo in aliquo genere cause. tamen propter immensitatem suam diceret deus. adhuc esse in rebus. quia videlicet res non essent sine deo ipsas penetrare. neque deus sine eis. Sed neque mansio quam quoniam fundat sufficienter in iunctioe donorum non gratificantium. quia numeravit apostolus de diuisione gratiarum loquens. que licet sint a spiritus sancto. prout nihilominus esse sine ipso. supplet doctores gratificatione vel acceptatione. quia constat istas gratias esse non posse ipso non operante secundum triplex generum cause. imo si scrutamur acutius nulla res potest dici esse in deo et e converso nisi secundum aliquam habitudinem cause vel productionis vel educationis. accipiendo ample nomen cause ad creatorum et preservationem. Et sicut Richardus extendit in diuina ad productionem personarum. sed non admittit a modernis. Sic enim pater est in filio. quia educat eandem quam habet prout et fontaliter producit filium. et non quod sit perfectior filio vel filio imperfectior. sed hec est productio et proprietate prout in principio. sicut est ex proprietate filii quod recipiat a patre totum. quod est pater. seclusa proutitate producendi naturaliter modo filium alterum. educat nihilominus proutitates respectu spiritalis spiritus sancti modo liberali. Sanctus vero spiritus non potest ultra habere proutitatem nisi respectu productionis creaturarum ut unum principium cum patre et filio. **D**ivisionis proutientia quare inquirimus. consistit in habitu vel actu vel utroque gratie gratum facientis. vel summam te sicut in patria. vel inchoate sicut in via consonant doctores. Sequitur ex proutmissis proutindirectum. Stemus igitur in hac veritate. et videbimus quomodo sunt in domo patris multe mansiones. et tamen unica est. Vult quidem propter multitudinem singularium gratiarum formalium differentiarum in perfectione. sicut stella differt a stella secundum apostolum in se proutposito. Est autem unica gratia gratificationis obiecialiter. clarius et obscurius non in actu suo intrinseco (quod certe unicus est et immensus et idem) sed in effectu extrinseco. Sic saluat illud de profeta quod vna vox est letantium. et vnus ardor cordium. Trahit ad idem illud psalmus. In voce exultationis et salutaris sonus epulantis. Ad dicitur in vocibus et sonis. nec dicit in vna voce et sono. Traheret nos (si sequi vellemus) ad amplissimam istam de canticis materiam et armoniam quemadmodum unica est symphonia in vniverso tanquam in organo magno. quam vnica vox est. et vnus sonus vel vnisonus centus. Unum et armonia et concertus et symphonia et vnisonum vel monocordium sua interpretatione dicuntur

ab unitate. Et hoc quidem gratissime et appropriate ad versus psalmiste nunc inducitur. Consonat ad masticationem vel epulatioem eucharistie que respicit insuper symphoniam illam et chorum dum occiso vitulo saginato. prout dicitur filii dicebat prout euangelicus duro et dissono fratri. Epulari et gaudere optebat. Sed alibi copiosissime materia hec (vtrina salubriter) a nobis tractata est in vtraque lingua. **D**ivisionis huius proutuenientia. licet sit vnica in radice gratie gratum facientis. foris nihilominus nominationes plurimas sine numero prout scripturas sacras. Et hoc expediens est scire simul et norare. propter amplificationem sanctorum meditationum et affectionum deuotarum prout sequendam. quibus hoc nequeat ad plenum fieri. nisi fuerit homo spiritualis effectus. et quasi totus deiformis. aut deiformatus. aut deificatus secundum varios gradus gratie in via. et summationis in patria. Dicitur (exempli gratia) mansio dei in homine et hominis in deo ut hic. Dicitur viuificatio et habitio vite eterne saltem in radice ut hic viuere in eternum. quia sua gratia habet. Dicitur autem apostolus quod gratia dei est vita eterna. Dicitur et osculum oris sponsi. quod petit sponsa. Dicitur lac et vinum. et vnguenta et oleum effusum. et tractus. et pulsus ad proutosum. Dicitur introductio in cellaria. proutinctio dilecti inter vbera proutose tanquam fasciculum mirthe. Dicitur suus decore. sua quies in lectulo florido. Hoc est donum perfectum de sursum descendens. non ascendens de deorsum. Hec est sapientia diuinitus inspirata cum suis laudibus vniversis. Hoc diuinum silentium. hoc sibilus aure tenuis. huius sursum verbi absconditi. hoc vox quasi aurelis. imo et tonitruum magni. et ut ad vnum colligamus innuera. que quod sonat mansione vel habitatione vel inhesionem vel unitatem vni prout cor poris et vni prout spiritus. ante cum deo. proutose cum proutoso. vnice cum vnico sub gratie gratificationis nomine et radice principio. forma et fine. vnico vocabulo dat intelligi quod est manere in christo prout mutuum gratie proutplexum. Inuenies autem spiritus in hac mansione quolibet nomine habitudinem cause ad causatum et e contra. Sic materia de qua minus videtur dicitur esse in forma. nedum quia recipit influxum formalem ab ea. sed quia educat sibi in potentialitate subiecti uas. ut substeri ea sicut in materia. quibus dicitur solum partes. nihilominus appetitiua si est ut accipiat formam. ut perficiat ab ea. Sic locatum appetit locum ut conseruet. et locus locatum ut conseruet ipsum. Sicut deus bonorum non storum non eget. vult gratuita pietate communi care se creature sue proutfertur rationali. que educatio

dicit inhabitatio fm triplex gen^o cae. extēde
do ad creatōz r pseruationē r obiectalē moti
onē vel imutatōz; vocabulū cause. Plimuz
est ista pseruatio p cognitione q̄ddrat; ipsi
us māfionis rerū i deo. iuxta illud phicū.
q̄d Paulus theologicū fecit. In ipso viuū
mus. mouemur r sum^o. Fas poro pueri
bile dicere ē. de^o i reb; suis ē p potentia. p̄nti
am r essentiā mō dicto. Sed in aliq̄b; vltra
simplex esse p̄fert bñ eē. maxime p grāz r glo
riam. Et hec inhabitatio respicit influentiā
diuinā que superaddit ad naturā r essentiā.
2. Māfionis hui^o puenientiā gratuitā, pro
fecto felix q̄ possederit habitualit. felicior q̄
actualiter cū habitu. Sed felicissim^o q̄ reue
lata facie trāformatus fuerit i eandē imagi
nē de claritate in claritatem tanq̄ a dñi spū
actus. ducē r tractus. ita q̄ sentiat p illumi
natos cordis oculos (sic impreat ap̄ls) sup
eminētē scie charitatē xp̄i. h̄ est grātiā hanc
p̄mgenē. r charā vnitatē ad simpliciā dei
tatē. Multi q̄dē sunt q̄ hñt i habitu. sic pue
ri noniter baptisati. Multi q̄ i actu possidēt
r exercēt dū merent. S; paucissimozū est
sentire distincte r apte nexū istū. māfionem
istā. vocē istā ppter occasiōes curaz i me
morā. fantasiarū i intelligentiā. r p̄cupiscē
tiarū (q̄uis mīme criminaliū) i volūtiua vel
affectiua. Sentit hāc grātiā inhabitatōis
xp̄i r spū sancti. q̄ cū ap̄lo mente excedūt deo.
q̄ p̄reca sentiūt opatiōz intra se vbi dei. De
quo dicit idē ap̄ls. q̄ viuus est sermo dei. qz
loq̄ potest cū quolibet. r efficac. r penetrabi
lior omni gladio ancipite. quez gladiū venie
xp̄s mittere i terrā vt p̄rāfeat vsq; ad diuīsi
onē aie r spūs. vt ferat spūs sursum. r aīa ma
near deorsū. q̄d fieri neq̄t nisi maria par fue
rit r silentiū tā sursum q̄ deorsū. nisi p̄reca fu
erit diuīsiō p̄pagū r medullaz et cogitatio
nū r affectionū naturalū sese p̄lectentūz.
Fiat etiā discretio cogitationū r itentionū
simpliciū naturalr acq̄sitaz vel acq̄sibiliū. r
remaneat i sentimēto r exp̄ientia solus felix
iste r grūitū deiformis illapsus r influxus
spūs iesu xp̄i. plus supeminēs i spū r mente
sup aīaz; q̄ distat celū a terra. Dicim^o opati
onē vitālē nō ita penitus esse eādē i spū vl
cū spū r aīa. ¶ Sentit hāc grātiā actualē
r exp̄imentalē. non q̄dem omēs q̄ digne mā
ducāt corpus xp̄i. r i quib; manet xp̄s r ipsi
in christo. sicut mō dicebamus. S; ve etiā
cordi homīs q̄d prauū est r inscrutabile. qz
putauerūt aliqui gloriātes in se r habentes

cor elatū r exaltatū; r elatos oculos/ambu
lātes i magnis r mirabilib; sup se/neq; hūi
liter sentietes. Putauerūt inquā/ vel ex con
suetudinē sensuū exercitatorūz. sic aliq̄n fit in
habentib; p̄suetudinē p̄phetandi/ vel ex dia
bolica illusionē excecāte cor/ iusto s; occulto
dei iudicio tanq̄ i somno graui. sentire. di
stinguere r exp̄iri/ in se regnū dei hoc itra se.
r dicere et snia. Defecit caro r cor meuz/ de
us cordis mei r ps mea de^o i eternū. sed men
tiebat iniquitas sibi. Beata igit et ter beata
semp humilitas. quā solus docet r dat ille q̄
ait. Discite a me qz mitis sum r humilis cor
de Deniq; beatus vir qui semp est pauidus.
r exultās in tremore/ r plens illud q̄d est oīs
homo. Deū time et mandata eius obserua.
Nō q̄ timor humanus. mundanus r seruil
ster cū charitate q̄ talē oēm timores mittit fo
ras. S; nō illū p̄fecto casti. qz manet i eter
nū. Auger potius assidue vsq; ad glia; r fir
matā. in q̄ firmat r sistit. Manifestus est igit
magnū pietatis sacm. q̄d manifestatū est i
carne/ iustificatū i spū. r est assumptū i glia
¶ Neq; minus mirabilit i hac sacra māduca
tione sacm hoc pietatis exhibet. q̄d quidez
manifestū est i sensibilib; signis panis r vini
velut i carne. sed p grātiā cū fide spe r chari
tate iustificat hoīs spm. r q̄dam mō assumit
in gloria. qz fides dirigit ad imaginē specu
larē glorie dei. Spes erigit vsq; ad interio
ra velamīs eiusdē glorie dei Charitas vō se
erigit. subintrat r app̄hendit r astrigit dicēs
Inueni que diligit aīa mea. tenui cū nec di
mittā. Subinde vox eius est lunamitis ad
Heliseū. viuit dñs r viuit aīa mea. qz nō di
mittā te. App̄hendā te (inquit aīa in cāticis)
r introducā te in domū matris mee. r i cubi
culū genitricis mee. Felix introductio. r no
ta sunt q̄ sequūt. Questus p̄reca magnus ē
pietas/ hec cuz sufficientia. Reponit em̄ cor
homīs in sede sua. r in centro. et in loco qu
qz primus dñ plus est cor assimilatū. depu
ratū r illuminatū cū pondere maioris chari
tatis. Exēplū i magnete ferrū trahente. nūc
vehementi. nūc remissi. p glitate mediorū.
nā si circūliniat ferrū palliū/ suspēdit vis ac
tractiua. Pietas itaq; subinde valet ad oīa.
qm̄ reddere docet r ordinare prout vnicuiq;
debitū est. deo. sibi r primo. fm genus om
ne passionū vel affectionum/ vt gaudeat. spe
ret. timeat et doleat sicut oportet moderate
fm circūstātiās omēs. prout sapiens iudica
bit. et debita p̄j cordis armonia suadebit.

Tractatus nonus

A ¶ Dicamus p̄terea q̄ māsio mutua māducā
tis h̄ sacramentū cū x̄po manducato saluari
nō p̄t. neq̄ cognosci sine cordis mētalis mo
tu. Ita em̄ dicebat Bern̄. pluries expe^o / sen
tire se p̄ntiaz verbi ex motu cordis .intellige
mētalis. Un̄ r̄ si nōnulli voluerint hāc māsio
onē posuisse sine habitu gratie distincto a spū
sc̄o. nulli tū negauerunt motū cordis disti
ctū tā a deo q̄ a corde seu mēte cordis .q̄ mo
tus cordis totus sit sup̄naturalitas p̄ insul
onē ac illapsus spūsc̄i mouētis cor. q̄lit̄ nul
la facere posset creatura. imo nec ipsa mens
sola taliter se mouere posset / q̄uis sit instru
mentū seipm̄ mouēs. sed nō tali motu deifor
mi nisi deī a spūsc̄o. Iste aut̄ mot^o ē necus
ipse medi^o / q̄ x̄ps ēi māducāte se digne actu
aliter. r̄ māducās i eo ita. q̄ recipiēt istū mo
tū / tanq̄ si corda musical̄ p̄cutiendo sonore
moueret. reddit illū motū et istuz sonū deo.
quē admodū filius recipiēs spūsc̄m a p̄re
p̄ inspirationē actiua p̄ris. reddit p̄ eandem
vim spiratiua quā recipit spūsc̄m p̄ri. Agi
tur ergo et agit aīa māducās actualit̄ digne
x̄pm̄ r̄ i eo manēs. q̄. s. facit illū actū p̄ acce
ptionē r̄ redditiōnē sp̄tancā esse suū. ¶ Qua
lis aut̄ sit iste mot^o aut q̄d. dixerit aliq̄ n̄ eē rē
absolutā vel formā vel respectiua seu relati
ua. Alij q̄ est p̄plere significabile. s. aīam sic
se h̄re. Alij formā posuerunt eē absolutaz de
genere q̄litas. Alij tenētes idē q̄ siml̄ ē for
ma respectiua. addiderūt subiectū denoiare eē
tale vitaliter imutatū r̄ deo acceptū. vñ nec
tali denoiatōe posset informare subiectū nō
cognitiuū vel affectiū. Et qm̄ deus nō p̄t
esse talis forma p̄stitues vel informās et rela
tiua dependēs. iure dānatus ē parissus arti
culus tali positioi h̄uēs. Silr̄ i decretalibz
summorū pontificū. q̄ deus solus ē formal̄
beatitudo siue lumen gl̄ie / nihil actu supad
dito. Nec celeberrim^o ille Hugo. neq̄ mḡ
sniaz / vnq̄ ita ponere voluerunt. q̄l̄iter ip̄ro
ba q̄rūdā subtilitas sine modestia. sine freno
furiose se agēs trahere conata est. ¶ Patz ad
extremū sensus aplici verbi. vnuz corpus r̄
vnus spūs r̄ vnus panis sumus. Et alteri^o
Luce. Erat cor vnū r̄ aīa vna. Intellect^o in
sup̄ totius illius celestis sermonis nocte io
uis sancta p̄ tria capitula. Libet exclamare
cū p̄pheta cāticū illud. Ecce q̄s bonū r̄ q̄s io
cundū habitare fratres i vnū. Sic vnquen
tū i capite x̄po. x̄pi aut̄ caput deus est. Reliq̄
aut̄ quelibet creatura (maxime aut̄ r̄onalis)
est corpus eius. vestimentū eius. mōs eius.

Dōs quidē hermon p̄us anathematizat^o.
r̄ mōs syon iustificatus. Et q̄d ros nisi gra
tiosus illapsus illius. Ego ros / r̄ isrl̄ q̄ si lili
um germinabit. ¶ Deniq̄ dat̄ credi. dat̄ eti
am sciri. dat̄ r̄ aliq̄liter intelligi. sed q̄s beati^o
erit r̄ expiri / quō deus hospes gl̄iosissimus
erit oīa i oībz modis vt potuimus exposi^o.
S; plus docebit verbū istud imp̄suz mēti
q̄ exp̄sum ore. dū ip̄so plene viso / toto ore.
totaq̄ auiditate fruemur. Quā fruitōz r̄ tpa
lis p̄ceptio corporis r̄ sanguinis p̄figurat.

Conectemus quasi

p̄notula ceteris q̄draginta notulas seu mi
nutias theoreumarū q̄draginta. ¶ Unitatē
dei p̄ vnitatē central̄ puncti posse mandu
ci. Hinc ē et p̄his dei descriptio. q̄ ē spera in
telligibilis / cui^o centrū ē vbiq̄. circūferētia
nus q̄s. ¶ Unitatē dei absq̄ creatur̄ posse in
telligi. ¶ Unitatē dei absq̄ ipsius absoluta
entitate nō posse intelligi. ¶ Unitatē dei nō
posse continuo r̄ tpe p̄fecte intelligi. ¶ Unitatē
dei nullatenus a creaturis depēdere. ¶ Uni
tatē dei necessario creaturarū p̄ducibilitatē
p̄ualiter includere. ¶ Unitatē dei necessario
suā eternitatē p̄cludere. ¶ Unitatē dei nō ne
cessario quālibet distinctiōne formalē intrin
secā ex pte rei q̄ ad nos p̄cludere. ¶ Unitates
dei non necessario p̄ductionē actualē creatu
raz supponere vel inferre. ¶ Unitatē q̄z nu
meri r̄ ordinē creaturarū existentiuz / referri
ad diuinā q̄z vnitatē et monades optere / fm̄
tripler genus cause. efficientis. exemplar̄ et
finalis. ¶ Unitatē diuinā gignere vnitatē / r̄
in se suā reflectere vnitatē p̄ amorē spiratiuū
triangulo intelligibili p̄fecte circulato. ¶ Uni
tatem dei posse plus aut min^o intelligi p̄ libe
ro arbitrio sue motōis obiectal̄. nūc sine vi
sione creaturarū. nunc cū visione pluriū vel
paucorū. Exemplū de lineis omnibz termia
tis ad centz. quarū q̄libet si p̄ctus cētralis
ad eas libere d̄dictorie influeret cognitōem
aut lucē / posset intelligere centrū. lineis egre
dientibz nō cognitīs aut ineq̄ualiter cognitīs.
¶ Unitatē diuinā seipsa se inuariabiliter ha
bente. cognoscere variabilia immutabiliter
mutabilia futura p̄ntialiter. p̄tingētia nec ef
sario r̄ certitudinalit̄. nullā tū ideo ponēdas
esse p̄tingentiā intrinsecā i deo. sicut nec tps
nec locū. nec corpa. nec p̄plexiōes. nec discursus.
q̄z talia scit r̄ cognoscit. Et hic ē lapsus
magnoz doctoz / querentiū metaphisicaz.
vbi logicus facilliter se exp̄dieret. ¶ Unitatē

dei posse diuersissima pducere ad extra nul-
la distinctiōe nisi psonali existēte ad itra. Nul-
la insup variatōe determinatōis ad intra fa-
cta. Et hic ē lapsus hoīm grossi sensus / po-
nētū necessitatez fati aut fortunā i oībo. Nec
valentiū, pudentie simplicissimā formā for-
malr intueri. neqz cū libertate hūane volun-
tatis ipsā pcordare. neqz cū peccis hoīm acti-
onē dei iūgere. neqz cū misericōdia reprobatoz p-
scitoz. ¶ Uniatē dei potuisse et posse sp effe-
ctū varietatē educere / et eductz puidere. et p
uisa reducere ad se / qdlibet ad pportionabi-
lē ymonē. Hic ē lapsus phoz / p supponētū
q ab eodē inqz tū idē nō puenit nisi effectus
ides. Nec ab antiq volūtate nou⁹ effect⁹ sine
imuratōe volūtatis. Hic est lapsus eoz q pu-
rā intelligere ppatōez dei ad creaturas / abs-
qz creatur⁹ ppatōis. cū tū intellect⁹ vnus cor-
relatiui necessari p supponat alteri⁹ intelle-
ctū / tāqz duo relatiue ppatōis extrema seu
fundamēta. ¶ Uniatē nature intellectualis
creature cum deo. p deū et in deo aliter consi-
stere qz ceterarum creaturaruz nō intellectu-
alis nature. quoniā iste picipiunt deum. alie
non. ¶ Unionem nature intellectualis cum
deo. p deū et i deo nō posse nec debere conci-
pi p transformatoz ipsius intelligētie eētialē
s; accidētalē. p habit⁹. s. et act⁹ fm obiectales
influentis seu vitales. seu (clar⁹ loqndo) pce-
ptiuos. ¶ Uniatē aptitudinalē nature intel-
ctualē cū deo. p deū et i deo p sistere et attendi
fm triplicē eius potētā i vnitate eētialē. q sūt
vis mēoratiua. intellectiua et volitiua. ¶ Uni-
onē habitualē gratificā nature intellectualē
cū deo. p deū et i deo p sistere et attendi. p statu
vie fm triplicē stutē theologica i grē gratū
faciētis vnitate. ¶ Uniatē actualē nature in-
tellectualē cū deo. p deū et i deo p sistere et atē-
di. p statu vie / fm opatōez pceptiuā et motiuā
triplicē stutē theologice i radice gratie gruz
faciētis. ¶ Uniatē actualē nature intellectua-
lis cū deo. p deū et in deo p sistere vel attendi. p
statu glie fm opationē triplicē dotis / i radi-
ce glie seu grē p sūmare. qz icludit sil fruitio-
qē p sūmata pceptio. ¶ Uniatē intellectualē
nature cū deo aptitudinalē. habitualē vel
actualē i via vel patria non posse p sistere vel
attendi p transformationē nature diuine eētialē
S alē in naturā intellectualē creatā. ¶ Uniatē
nature diuine cū natura intellectuali creatā
debere picipi p illapsus obiectiuos fieri pfor-
miter seu quādā pportione / ad motōes sensi-
bilū et sensuū obiectales. et hoc altero trium

modozū ab aplo positozū facialiter. aut spe-
culariter. aut enigmatice pceptiue. ¶ Unio-
nē nature diuine cū creatura intellectuali ra-
dicaliter plus attendi fm vim tactiuāz obie-
ctalē / pportionabilē ad sensus materiales.
q oēs i vi tactiua radicanē. Nā et gustus ē qz
dā tactus. silr alij sensus suo modo. Conso-
nat illud phi. omē agēs agit p tactū. ¶ Uni-
onē dei cū creatura intellectuali / fm vim cō-
tactiuā spūalē obiectalē esse vehementiozes.
intimiozē et puriozē. nō sicut i sensibus. i qui-
bus tactus ē materialr et impurus. ¶ Unio-
nem dei fm vim tactiuā. spūalē. obiectalem
pfectius. purius. intimius et suau⁹ attendi i
via qz fm motionē obiectalē ad vīfuz vl au-
ditū spūs pceptiētis. ¶ Uniatē dei p eucharis-
tie sacm digne susceptuz / plus attendi fm
vim tactiuā et gustatiuāz spirituales. qz iuis in
hac vniōe actuent sensus oēs spirituales suo
mō saltē i enigmate. et p fidē et spem. ¶ Unio-
nē dei fm vim tactiuā spirituales. obiectalem
actualē eē secretissimā. nec picipi posse nisi ab
accipiente. Sicut nec subiectū pceptionis
alibi vl extra ē. Hinc ē illud. Nemo nouit q
sūt hoīs / nisi spūs hoīs q i ipso ē. ¶ Uniatē
dei cū natura intellectuali gradus hie vari-
os et multiplices / p varietate obiectaliū illa-
psuū diuinozū pceptiuozū et sentimentozū.
¶ Uniatē dei cū natura intellectuali pcelle-
re post xpm in Maria. et psequēter oībo in pa-
tria. ¶ Uniatē dei cū natura intellectuali re-
morissimā esse a Lucifero vel altero si qz sit
dānatioz eo. et psequēter alijs i gehēna. maxie
q ad vniōē obiectalē illapsus / fm vim tacti-
uā p quā sentit et gustatur qz suauis est dñs.
¶ Uniatē dei cū natura intellectuali int hec
duo extrema patrie et gehēne / medias intel-
ctuales naturas pl⁹ aut min⁹ recipe vel a se
repellere. ¶ Uniatē p sūmatā oīm electoz
cū deo obiectalr effiei p repletionē intuitiuā
et nudā oīm sensuū spūaliū et redūdātū i sen-
suales / tā ad intra qz exteri⁹. vt siue ingredia-
tur siue egrediat natura intellectualē pasua
inueniat. ¶ Uniatē p sūmatā eē cū qdlibet de-
cro singularit⁹ et tū cōiter apud oīes. iuxta
p pationē centri spere intelligibil⁹ / respectu li-
nearū egredientiū et i centro p iunctaz. Sic
virtus celestis influētie i spere corruptibiliū
necessario p iungit ad centrū. imo verius ad
deū. ¶ Uniatē p sūmatā recipe magis aut
minus / iuxta maiorē aut minorē circa centrū
ipm qd est deus / virtualē et quasi circularē p-
p iationē. Exempluz de circulis spere. hec
• Rr

Tractatus nonus

ppatio pmodior est q̄ q̄ egressus creatura/
rū fiat instar numeri / p additionē vnitatus.
q̄ p̄t esse sp̄s multe/eque pfecte. et oēs de
necessitate p̄iuncte deo sunt sicut i cetro linee.
¶ Unionē p̄sumatā efficeret sit de oīa in
oīibz / cū tradiderit filius cū sp̄sctō p̄i re/
gnū. q̄ fontalis est diuinitas et vnitas. q̄ sim
plicior aut vltior: neq̄t intelligi. Nec ē apli
a Dionysio declarata ¶ Uniones p̄summa/
rā / si p̄ intellectuales circulos accipiam? / op
tere p̄ p̄uersum modū ad materiales speras
celestes intelligi. q̄ quāto maiores sunt mole
rāto efficaciores i v̄tute. Sp̄ialia v̄o quā
rō simpliciora et centro proximiora / pl^o ha
bent de influentia. Un̄ beata beatay p̄inet
oēs hierarchias in ambitu simplicissime v̄
tutis sue. Inde regina celozū et d̄na angelo
rū digne vocata ē. ¶ Uniones in eucharistia
figurata et sacrata desiderare nos et esurire p̄
ceteris bonis p̄emplatiuis debere. p̄pterea
sursū leuare corda a sp̄ibz materialibz hostie
ad xp̄i corpus vez. et ab illo ad mysticū. et ab
inde p̄ eleuariā v̄m et vnitūaz v̄bi diuini/
reduci ad p̄gregāris p̄is diuinitatēz simp
licā deitate. qua nihil vltra. hec est Dionysij.
¶ Unionē hāc nō posse nos p̄seq̄ p̄fecte i ine
diuino illapsu segregate mētē ab oīi alteri
tate. cur̄ insup sollicitū dimbulqz depullis.
et sup̄mūdane explicatis. vt in diuinā mona
dē p̄gregemur. et ineffabilibz et ignot̄ ineffa
biliter et ignote p̄gregemur. hec est Dionysij
¶ Unionē hāc nō posse nos p̄seq̄ nisi irruen
tia v̄ndiqz fantasmata nos mentis puritate
trāsuolare p̄ualeamus. hec Bern̄. Erras in
quit si citra expectas locū d̄ctis. secretū soli
tudinis. serenū lumis. tabernaculum pacis.
¶ Unionē hāc p̄cipi motu cordis maxie mē
ralis esse p̄ntē. colligi v̄o suos effectus et effi
caciā v̄nacē ex diuisione sp̄s et aie cū depul
sione viciōz / et reformatiōe v̄tutū. i iocundi
tate et suauitate i sp̄sctō / iuncta magnifica
tione dei et exultatōe sp̄s i deo salutari suo.
Dū in hoc v̄niūio mens implet gr̄a / et futu
re glorie nobis p̄ignus dat. Amen.

Incipit quinta par

titio p̄ soliloquiū exhortatoria ad meditati
ones huius sacramenti / p̄ notulas q̄nq̄gira.

Æ

Editare nunc anīa xp̄iana cui
forte p̄templari nō sat̄ adhuc
p̄cessum ē. Meditare cū vehe
menti studio animi q̄lis et quā
tus sit iste q̄ tibi sacratē nūc

m

offerit. q̄ magn^o q̄ sapiēs q̄ delectabil et be
nignus. Esuriens et paupes et nihil habēs.
plurima debes. tibi nō sup̄perunt meritarū
restituas v̄n̄ diues fias. fodere nō vales / sed
mendicare non erubescas. Sit tibi mendici
tas tua lucz tuū. Necessitas nescit verecun
diā sicut nec hz legē. Ille tibi nūc offert si ne
scis / q̄ p̄pter te dixit et passus et expt̄ ē. Ego
aut̄ mendicus sū et paup. Tibi dat iste q̄ p̄pe
nos egen^o factus ē. vt illius inopia diuites
essemus. Tm̄ tribuit q̄ q̄si nihil sibi retinere
videret diues esse debes / cui diuitie largite
sunt imense. Noli cadere o aīa xp̄iana in illā
exprobrationē vt dicas. Ecce ego diues sū.
et null^o egeō Sciueris qz misera es et misera
bilis et paup. ceca et nuda. et eo plus misera et
miserabilis si h̄ ignoraueris. Nā qd̄ miser^o
misera / se miserā nesciente? Audi consiliū.
suadeat tibi saluator tuus / p̄sens in h̄ sacro
Suadet tibi vt emas aurū ignitū / q̄tin^o di
ues fias. Nō op^o est p̄ diuersa vagari vt ven
ditore inuenias. Ipse est venditor sil et p̄ciū
emprōis. Suadet inungere colliriū oculos
tuos. ipse fecit colliriū ex sp̄to gratie sue et
luto mortalitat̄ tue. Suadet vestiri vestibz
albis. ipse tibi gratis et aurū ignitū erit in h̄
sacramēto et colliriū et vestis. Esuris et sitis.
cenare vis. hospes nō est loge querend^o q̄ ce
nā dat. Ecce ipse stat ad ostiū et pulsat. api si
bi ianuā. cenabit tecū. et tu cū illo. O splendi
da felix et laeta cena. vbi ipse q̄ cenat xp̄s su
mis. vbi fas est h̄c et dicere. In voce exulta
tionis et p̄fessionis sonus epulātis. ¶ Stat et
pulsat nūc. quasi cur̄ digito q̄ est sp̄sstantē.
nūc malleo terribilis iudicij sui. Nūc sonitu
velut aure tenuis blādiens et dicens. Alperi
mibi foroz mea. columba mea. immaculata
mea. Conquerit nō tā sua q̄ suoz et tuā no
ctis incōmoditatē. v̄n̄ refrigescit feruoz cha
ritatis. Dat hoc intelligi. qz caput meuz ple
nū est roze ait. et cincinnati capitis mei guttis
noctiū. Noli tardare. Exurge velociter. no
li somnolēta verba reddere. Alioquin decli
nabit et discedet. atqz sepe quest^o clamat^o ob
surdescet. ¶ Faciat cenā Simon olim lepro
sus nunc curat^o a d̄no. Ipse est sp̄s noster
an̄ leprosus. Dimistret Martha et sollicita
sit erga frequens ministeriū. hoc est inferior
portio rationis. Maria v̄o supior pars in
ungat pedes Jesu fracto deuotionis alaba
stro. Effundat insup cōfisa magis sup caput
illius recubentis. Caput aut̄ xp̄i deus. Im
pleat domus tua cordis ex odore vnguenti

y

Leset murmuratio Jude sensualis et furis.
 de quo fure querit vnus prophetaz Oculis
 meus deperditus est aiā meā. Sic Lazarus
 nup̄ resuscitatus p̄ gratie vitā vnus d̄ recum-
 bētibz. Et hic ē affectus noster/ sepe q̄dridu-
 anus mortuus misericōdia dei suscitatus. ¶ Fa-
 ciat et aliā cenā x̄po Simō idē vel alter i lra/
 filis in figura. Accedas o peccatrix aiā chri-
 stiana. nulla te verecūdia p̄hibeat. nulluz in-
 peccādo modū tenuisti. nihil ad te modera-
 ri est quo saneris. Sta maneat retro sec̄ pe-
 des recubentis i hac sacramentali cenā. lau-
 a lacrimis. terge capillis meditationuz san-
 ctarū. Junge oscula charitatis. oleo piemi-
 serationis inunge. Sic age/ vt tandē increa-
 ris audire. Fides tua te saluuz fecit. vade in
 pace. O fides. o salus. o vade. o i pace. ¶ Fe-
 cerūt x̄po corporaliter diuersas cēnas cū
 viueret i terris. Fecit apud illos magna mi-
 racula. Nō est impotētiōz nūc in celis. nō est
 manus eius abbreviata/ vt saluari non pos-
 sit in mente/ sicut tūc in corpe. Estima cenaz
 hanc (o anima xp̄iana) nūc ex illis vnaz esse.
 ¶ Cenabat apud Petri et Andream Joban-
 nē et Jacobū/ noster x̄ps hic i sacramento ve-
 latus. Tenebat socrus Petri magnis febriz
 bus. impauit febriz. et socrus continuo surrexit
 et ministrabat eis. et tu spera filie. ¶ Conuina
 fuit apud Barthēū noster x̄ps hic i eucha-
 ristia. Conuenerunt publicani et peccatores.
 murmurabat falsa iusticia phariseoz. q̄ cum
 morbo suo sensum amiserāt pariter. Confi-
 tere te de numero peccatoz et indigentū pe-
 nitentiaz/ et audies. Nō veni vocare iustos/
 sed peccatores. ¶ Audies p̄terea similit̄ in domo
 Zachēi penitentia. in hiericho ciuitate luna-
 rica. Et vere tu lunatica es aiā xp̄iana hic i
 via tua immēsi lunatici. Tu stulta que vt lu-
 na mutaris. Tu que nunq̄ in eodē statu p̄-
 manes. Nihilominus obedi dicenti. Opret
 me hodie manere in domo tua. festinus et le-
 nis. descendat o aiā. Festinus suscipiat Je-
 sus in hoc sacramēto sp̄s tuus p̄nceps pu-
 blicanoz. qz princeps et p̄mus peccatozū.
 Dic hilariter. Ecce dñe dimidiū bonoz me-
 orū do paup̄ibus. O heu dñe qd et quale est
 illud dimidiū bonozum qui nihil habeo. ni-
 hil habere cōcupisco/ dum tñ cupio nisi te.
 dñi portio mea tu ps mea. tu hereditas mea
 q̄ p̄clara es mihi. Ecce ego dñe nō dimidi-
 um bonozū. sed te totū bonū meū in hoc sa-
 cramēto cōtentū/ do pauperibz hospitali tui
 magni in hac terra morantiū. Et in altera is-

in purgatorio positorū. O, si aliquē defra-
 dam/ reddo quadruplū. qz temetipm q̄ vnus
 p̄ decem milibus computaris. et in cui⁹ diti-
 one sunt om̄ia. quo soluente et adquire/ ne
 mo pōt dicere cur ita facis. tollis quod me-
 um ē. qm̄ om̄ia tua sunt iure pleno ¶ Deside-
 rio desiderauit māducare pasca cū discipul-
 suis Iesus passurus. O aiā christiana. pu-
 tas desiderū suū vt salua sis imminutus sic
 p̄ gloriam. vt nō desiderio desideret mandu-
 care pasca. s. tecū suam cenaz. Laue ne dura-
 sis. ingrata. rustica. ciuili. vt fraudes dñm
 tuuz benignissimū a desiderio suo. Hospes
 est. petit in hospitū tui cordis suscipi et col-
 ligi. Et o bone Iesu qualis et quātus q̄s ho-
 nestus. suauis et cōmodus hospes adueni-
 es/ qm̄ aduenis etiā nō inuitatus sepe sed in-
 uitans. Quid inuitationē p̄moro? Com-
 pellis. Dites manū tuā omnipotētie tue acti-
 ue/ p̄ foramen obediētiā potētie passive in
 omni creatura. ¶ Sic tacta die o aiā xp̄ia-
 na. et vter meus intremuit ad tactū ei⁹. Ex-
 urget taliter excitata. stillent manus tue mir-
 rha; primā. pleni sint digiti tui mirra p̄ba-
 rissima quasi nihil i ope tuo putredinis aut
 fetoris appareat. Dorificat omnia carna-
 lia/ mirra p̄punctionis amarissima. Aperi-
 dilecta pessuluz ostioli tui. sed heu tepida se-
 des somnolēta. penā cognoscis pigritantis
 ignaue. vult certe. vult ad feruores sp̄s alii
 us inflamare. Sentis iā nūc vim eloquiū sui
 vehemēter igniti. alioquin vnde clamor ille
 tuus. Aia mea liquefacta ē vt dilectus locu-
 tus est Nō iā tenet aiā terminis p̄p̄is sicut
 fuit cera a facie ignis. Sic roza defluis. rō-
 za liquefcis in amatū. ¶ Inuenerunt te vigi-
 les q̄ babilonicā custodiūt mundi ciuitatē.
 dū per creaturaz noctes queris dilectū et vo-
 cas. p̄curiūt te suis puleritudinibz allectiuis
 q̄ sunt i mūdo/ p̄cupiscētia oculoꝝ. p̄cupiscē-
 tia carnis et supbia vite. Terberant te q̄uis
 nō ad morē peccati mortalis. sed venialis.
 tñ ledunt. Porro custodes muroꝝ. iniqui-
 ras et dolus et iniusticia p̄uersozū ciuū/ duz
 nō talia sed dilectū queris. eo q̄ tristitia infe-
 runt cordi tuo. palliū gaudij tui nūquid nō
 auferūt. Quis scandalizat et ego non vroz.
 aiā Pauli clamat ignita. Atvero charitatez
 cū suis lampadibz. (que sunt ignis et flāmaz)
 extinguere nō potuerūt aque tribulationuz
 multe. nec turbida babilonis flumina obru-
 erunt eā. ¶ Transi o aiā. trāsi ciuitatē hāc cū
 habitatozibz suis. nō quesieris. an viderunt

veritas tua semp suscepunt me. ¶ Egor^o
 an nō agit stultissime / cui tantū duplicē de-
 formitas egritudinis sue / q̄ aspectū vel ad-
 uentū horret medicātis manus aliene. dum
 medicus inuitat. offert. prouocat. astat. vt su-
 scipiat. sanet. ¶ Debilis es o aīa xp̄iana. sur-
 ge. comede. bibe in mēsa sapie. in arce syon.
 aut si potius inueneris te in deserto solitudi-
 nis mestas. si tedio vite huius moribūde de-
 iectā. Surge. comede et bibe. et ambulabis i
 fortitudine cibi illius vsq; ad motē dei oreb
 in mensa refectionis eternalis. ¶ Esurit Da-
 niel in lacu leonū cetus. s. fidelū in purgato-
 riū lacu merforū. Fer prandiū messorū labo-
 rantū in ecclesia viatorū. refocillabit eos ci-
 bus iste tuus. qz p̄ te datus ē et oblati in al-
 taris alueolo ad certū desiderantiū nūc in la-
 cu degentiū. Portabit i momento. et hoc in
 cincto vno capitis tui. q̄ cincinnus est vni
 ca mentis ad eoz refectionem intētio. ¶ Rūdes
 o aīa pigritās. aīa voluens et reuoluens cor
 tuū ad excusandas excusationes. vtinā non in-
 peccaris. Preparatū ait vult medic^o corpa-
 lis firmū suū fieri p̄ euacuationē humorū
 corruptorū prius q̄ cibet eū antidoto salu-
 tari. Scit illū amphorūsmū. Egra corpa q̄
 p̄ nutritio / eo magis ledes. Consonat apls
 quasi p̄conūans et arcens indignos. Probz
 aut inquit seipsū hō. Nil plane tradiderim
 verbis tuis istis o aīa xp̄iana nō prohibeo /
 sed p̄cipio p̄parationes. Sed talis sufficiat /
 vt plena nequaq; p̄mit^o p̄fectaq; sanitas eri-
 gatur. Compatit secū vita spūalis languo-
 res q̄ nō sunt ad mortē. Tales nō augz mor-
 bos. sed tollit eucharistie gratiosa susceptio.
 ¶ Nolo vt diiudices te dignā isto sacramen-
 to / etiā si calida. si feruens. si tranquilla. si in pa-
 ce spūs. si stabilis in fide. si spe gaudēs. si effi-
 car et vigil in ope. si castitate. si sobrietate pol-
 lens. Alioqn̄ p̄demnabit te os tuū. et prauū
 te iudex tuus p̄probabit. ¶ Quid ingemiscs
 ad hec et suspirabunda clamas cum Susa-
 na. Angustie sunt mihi vndiq;? Laue ne sic
 eraueris. Pareat exitus et egressus amplus.
 Dere te. et p̄ice te in manus salutaris tui.
 Nō ē candelis. nō inuidus. Cur inuitans te
 nō suscipiat te. et suscipiens nō conseruet sa-
 net. Cōsiliū tū est / vt recumbas i nouissimo
 loco. vt cruce ab imo tota mente p̄stringas.
 Porro si p̄scia fles veste te nudatam nuptia-
 li. hic illā p̄festim poteris ab inuitate rege si-
 petieris impetrare. p̄terus sol^o desit. ¶ Sz
 sola fantasīs aut phoz argutīs imperitū

des / si curiositas accesserit cū serpēte dicēs.
 Cur ista et ista p̄stituit deus? cur nō manife-
 ste se p̄ntat deus? cur p̄ntia diuinitatis non
 sufficit? Qualis situs est hic corpis xp̄i. vbi
 caput. vbi pedes / si corporeis nos intuetur
 oculis. si audit. si mouet? Dic ad hec omnia si
 de simplici. xp̄iana sum. catholica sum. De^o
 oīa quecunq; voluit fecit. deus oīa q̄cunq;
 fecit et dixit vere dixit et benefecit. sit nomen
 eius b̄ndictū. sit i ecclie fide meritū meū. sit
 accessus ad sac̄m. ¶ Et tu Maria m̄ eucha-
 ristie. qz mater gratie. m̄ pia miseroz. quia
 mater misericōdie. Tu p̄tra tales p̄lucias. tales
 fantasias. viles p̄cupiscētias. viliissimas nec
 noiandas blasphemias. tu nos ab hoste p̄te-
 ge. Et qz morimur assidue (qd̄ em̄ aliud quo-
 tidianus defect^o corruptōnis q̄ quedā pliri-
 tas mortis) tu p̄tinue nos hora mortis hui^o
 suscipe. Sis susceptrix oīm q̄ filio fidenter
 dicimus vnusq;sq;. Dñe Jesu suscipe spūm
 meū. Si te miserāte et opitulāte / suscipim^o
 filiū tuū i eucharistie sac̄o p̄fecto ille nos
 suscipiet et incorpabit i mystico suo corpore
 Credimus et māducamus eū. diligimus et
 speramus. et ipse manducat nos. qz sibi nos
 incorpat. ¶ Dic tecū p̄ferens o aīa. Dic si in-
 troiero i domū ecclesie / domū vtiq; meaz si
 coheres sum filij. cuius domus hec est. In-
 ueniat victimas immolatas. qz vnicā p̄ oībz
 hostiā p̄paratā. Inueniet mēsa sapie posita /
 et mixtū vinū. Sic cibata. sic potata. deside-
 rabo i iocūditate spūs. in innouatōe iuuetu-
 tis / verbigena fieri. Non em̄ est pri^o aīa apta
 venire ad osculū pignorationū verbi / nisi fu-
 erit ab vberibus inebriata suis q̄ fragrantia
 sunt vnguētis optimis amozosissime allocu-
 tionis. Cū sentit sic oleū effusum nomen
 suū. Cū adolescētule nondū apte viri copu-
 le stimulos inchoāt amantiū sc̄os / intra se
 sentire. necnō amoris p̄ amorē / igneo sed so-
 brio furore succēdi. ¶ Plurimis obligata es
 debitis o aīa mea. multis nimis. et apud cre-
 ditores et exatores q̄ purgēt dicentes. Red-
 de qd̄ debes. Ecce nihil habes ex te vnde re-
 stituas nisi forte parū olei deuotionis. Cla-
 ma ad rex. Helizēū i h̄ sac̄o. Dñe vim pati-
 or. rūde. p̄ me. liberabit ipse te p̄ infusione olei
 in vasa virtūz cordis tui. que p̄ntabunt filij
 tui. affectus. s. p̄ij ad Jesum. cuius nomen ē
 sicut oleū effusū. Creditor p̄mus ē creatio.
 cui te totū debes. sicut ab alio nihil habes.
 Sc̄os ē recreatio. a q̄ b̄n habes que tota pe-
 tieras. Tercius ē baptismalis adoptio que

Tractatus decimus

nō data ē cūlibet natōni. Quartus post tot
pectā penitentialis iustificatō / r ab inferno li
beratio quē millies demerueras. Quintus
gratuita bñficiorū largitio noiātim in h̄ al
taris sacramento. Sexto primoz damni
ficatio. in pmissis. in amissis. in ommissis. Se
ptimus futura beatificatio. cui psequēde nul
la sunt digna tuozū opa meritoz. ¶ Sed ec
ce venit ad h̄ sacm̄ xps / q̄ factus ē nobis sa
piētia creās. recreās r adoptās. Iusticia iu
stificās. sc̄ificatio mūdās et implēs. redem
ptio debita solūēs. Deniqz via vehens ad ce
lū. vitas dirigēs. r vita beatificās. ¶ Susci
pe puez Jhm̄ sacraliter / vt suscipiat te mise
ricorditer. faciēs sp̄m̄ tuū esse isrl̄ puerū suū.
Suscipe regnū celoz sepsule sicut puer am
plexabit te. bñdicet tibi. Dicit. Sinite pu
los venire ad me. talū em̄ est regnū celozuz.
vnū talē qui suscipit / me suscipit. Hec mirū.
qz tu idē es o bone Jesu qui suscipis / r susce
ptus habetis dulcis hospes anime. dulce re
frigeriū. non ex habes te videndum / sed tan
gendū. sed gustandum. sed amplectandum.
¶ Tu aīa mea sicut ouis que pierat redēpta.
reposita qz p̄p̄tis humeris / comedis nunc
domestica de pane suo. r de calice bibis. doz
mis in sinu suo. habet te. p filia / imo p sp̄sa
immo p matre r bigena. cui m̄strare dignat
r subiectus esse. Rōne mira susceptio? Fiet
sup hac susceptioe dragma sequēs. Susce
pit israhel puerum suum.

Incipit tractatus de
cimus sup illo. Suscepit isrl̄ puerū suū Et
est in eo duplex partitio. Prima fit p dialo
gum r notulas septuagintase.

F Suscepit isrl̄ puerū suū. Et hi
laresce tu q̄ pleras in Adā tor?
isrl̄. Exulta in iubilo cordis r
laudibz oris. Exulabas expo
sit? pditioni. cecitas ceciderat
in isrl̄. Erraueras sicut ouis q̄ perijt. Uide
bas dñs oblitus misericōdie sue / qua iurauerat
Ab:ae dicēs. Per memetipm̄ iurauī. qz feci
sti hanc rē. r nō pepcisti vnigenito tuo ppter
me. In semine tuo bñdicent oēs gētes. Cla
mabat vniversus pditoruz cetus. Ubi sunt
misericōdie tue antique dñe? ¶ Ecce cum eēt rex
in accubitu suo quiescēs in sinu patris. nar
dus tua (o pulcerrima r suauissima femina
rum) dedit odorē suū / sicut odorē agri pleni
cui bñdixit dñs. O dozatus ē de? pater odo
rē suauissimū toti? honestatis tue virgo san

ctissima / nata ex semine Ab:abae. Propterea
recoz datus ē misericōdie sue antique. sicut locū
tus erat ad Ab:aa et semini ei? i secla. Visit
p̄tinuo r ab intimo sinu diuinitatis sue fili
um suū / q̄ ad liberandū susceptur? hoiez. nō
horruit tui rginis vterū. Hoc deniqz est / qz
magnificās dñm cū exultatōe spūs deprom
psisti iubilās r erumpēs in cāricū. Suscepit
isrl̄ puerū suū. ¶ Discipulus. Dic obsecro
rōem exhortatōis tue p̄ntis / sup hac notu
la cārici Marie vehementi? habite / qz i eroz
dio ceteraz. ¶ Magister. Nescis frater qz
iuste / qz alacriter id effecerim. Sūt alia bñ
ficia dei magna valde / p qbz psallebat iuuen
cula nostra in h̄ psalterio decacordo / magni
ficās in aīa dñm cū exultatione spūs in deo
salutari suo. Magnificabat qz ispererat hu
militatē ancille sue. qz beata diceret p oēs ge
neratōes. qz fecisset ei magna q̄ potēs ē r san
ctū nomē eius. hoc q̄ ad magnitudinē dei in
se / r ad singulare bñficiū collarū in Maria.
¶ Procedebat psequēter ad insinuationē alio
rū sub generali narratōe beneficioz sub tro
picis antithetis. iungēs cū misericōdia pietatē
timorē seueritatē. cū disp̄sione r depositione
supborū / exaltatōz humiliū. cū esurie satiātē
saturitatē inanē. Tandē omnino cludit vt
ozatrix pitissima p hoc verbū. Suscepit isrl̄
puerū suū. ¶ Discipulus. Finis nō hic ste
rit. Subdidit ei. Siē locut? ē ad p̄el n̄os
abraa r semī eius i secla. ¶ Maḡ. Finis (vt
phia te docuit) p̄mus ē i incēpōe. vltimus in
erecurōe. Precesserūt plurima susceptioez
isrl̄ pueri dñi p incarnationē. inter q̄ fuerūt
nūciatōes pphetice / qz Maria ponit p̄sum
mationē accepisse tūc p̄mū / cuz suscepit dñs
isrl̄ puerū suū. ¶ Discipul? Nunq̄ videt
ecōuerso retrus euāgelice locutōnis notare
crebro dicēs. Hoc aut totū factū ē vt imple
rent scripture pphetarum. ¶ Magister. Rū
det vsus cōis glosatoz. ly vt positū hic / di
ci p sequētiā. nō p cām p̄ncipalē r finalem.
Sub h̄ sensu scripture sunt implere. qz taliter
factū ē nostre redēptōis mysteriū. Sed i p
posito quicqd dñs locutus ē p os sanctorū.
finē accepit cū suscepit isrl̄ puez suū. Hinc
toties de susceptōe tali. nūc ad israhel. nunc p
allegoriā. nō p tropologiā. sepe p anagogiā
sanctorū vnusquisqz meminit r sonans ad h̄
bñficiū. Suscepit isrl̄ puerū suū. Ut ē illud
Susceptor meus deus Jacob. Et illd. Di
cet dñs susceptor meus es tu. r itez. Ad iur
tor meus tibi psallā. qz dñs susceptor meus